

வெளியீடு எண். 40.

உ

குருபாதம்

சித்தாந்த சைவ விஞ் விடை

தருமையாதீனம்

1972

ANo: 28543

023 3-6

வெளியீடு எண். 40.

உ
குருபாதம்

சித்தாந்த சைவ விஞ்ஞா விடை

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமையாதினம்

26 ஆவது குருமகாசந்திநிதானம்

**ஸ்ரீலக்ஷ்மி சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்**

திருவுளப்பாங்கின் வண்ணம்

ஆவணிமூல விழா மலராக

வெளியிடப்பெற்றது

தருமையாதினம்

20—8—'72

முதற் பதிப்பு 1941

இரண்டாம் பதிப்பு 1953

மூன்றாம் பதிப்பு 1972

ஞானசம்பந்தம் அச்சகம்

தருமபுரம்

குருபாதம்

நூன்முகம்

3-6

என்னை அறிவென்றான் என் அறிவில் ஆனந்தந்
தன்னைச் சிவமென்றான் சந்ததமும் — என்னைஉன்னிப்
பாரா மறைத்ததுவே பாசமென்றான் இம்மூன்றும்
ஆராய்ந் தவர்முத்த ராம்.

சித்தாந்த சைவம் உலகப் பெருநெறியாக ஒளிர்வது ;
பழம் பெருமைத் திருநெறியாக விளங்குவது ; சீகண்ட
பரமசிவன் திருவருள் வழியே மெய்கண்டார் முதலிய
சந்தானுசாரியர்களால் வளர்க்கப்பெற்ற அருநெறியாக
மிளிர்வது. இதன்பெருமை உலகறிந்த ஒன்று. இந்தியத்
தத்துவ ஞானப் பாதையில், சித்தாந்த சைவத்தின் பெரும்
பங்கை அறிஞர் பலரும் எடுத்து ஏத்தியுள்ளனர்.

மெய்கண்டார் பெற்ற திருவருள் ஞானம் 'சிவஞான
போதமாக' உதித்தது. அருணந்திதேவர் வழி அத்
திருவருள் ஞானமே 'சிவஞான சித்தியாக' வளர்ந்தது ;
உமாபதிதேவர் வழி அதுவே 'சிவப்பிரகாசமாக' மலர்ந்
தது. தருமைத் திருமடாலயம், சிவஞானசித்தி நெறி
வாய்த்த முதற்பெருங்குரவர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருஞானசம்பந்த
தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகளால் நிறுவப்பெற்ற அருட்
புறம் உடையது. இவ்வாதீனத்தால் தமிழ்கூறு நல்லுலகம்
பெற்றுவரும் நலங்கள் பலப்பல. அவற்றுள் ஒன்று
'சிவஞானதானம்' ஆகும். சாத்திர தோத்திரப் பனுவல்
களை அவ்வப்போது அச்சிட்டுவழங்கிவரும் தருமையாதீனத்
தெய்வத் தமிழ்ப் பணியைச் சைவ உலகம் நன்கறியும்.

‘சித்தாந்த சைவ வினா விடை’ என்னும் இந்நூல், சைவ சித்தாந்த நுட்பங்களையும், பிற சம்பிரதாய விளக்கங்களையும் பன்னிரண்டு இயல்களாகப் பிரித்துக்கொண்டு, வினா விடை அமைப்பில் எழுதப்பெற்றுள்ளது. இதனைத் திரிசிரபுரம் திரு. கு. திருஞானசம்பந்தசாமிபிள்ளை என்பார் ஏறத்தாழ எழுபது ஆண்டுகளுக்குமுன் எழுதி உதவினர். இஃது ஆதீனப் பதிப்பாக முன் இருமுறை வெளிவந்தது.

சைவ சமயம் என்றால் என்ன, அதன் அடிப்படை உண்மைகள் யாவை, மூர்த்தி தலத் தீர்த்தச் சிறப்புக்கள் எவ்வாறு விளங்கும் என்பனபோன்ற அடிப்படையான விளக்கங்கள் இந்நூலால் இனிதுணர்த்தப்பெறும்.

தருமையாதீனம் 26 ஆவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக. ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள், தங்களது நல்ல தமிழ்ப் புலமை, சைவ சித்தாந்த ஞானப்பெருக்கு முதலியவற்றிற்கு ஏற்ப, இந்நூல் மீண்டும் வெளிவந்து பலர்க்குப் பயன்படுதல் வேண்டும் என்று திருவுளம் பற்றியபடி இவ்வாண்டு ஆவணிமூல விழா மலராக வெளிவருகின்றது.

அன்பர்கள் பெற்றுக் கற்று, இருமைப்பயன்களும் எய்துவார்களாக.

ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானத்தின்
அருளாணைப்படி,

அடியேன்,

தருமையாதீனம், }
பரிதாபி-ஆவணி-4 }
20—8—1972.

சி. அருணைவடிவேல்.

உ
குருபாதம்

உள்ளுறை

				பக்கம்
1.	உலக வியல்	...		1
2.	உயி ரியல்			7
3.	வேத சிவாகம வியல்			13
4.	பதி யியல்			25
5.	சக்தி யியல்			34
6.	சிவகுமார வியல்			48
7.	பாச வியல்			67
8.	மூர்த்தி யியல்			89
9.	ஸ்தல வியல்			115
10.	தீர்த்த வியல்			132
11.	ஆசாரிய வியல்			133
12.	முத்தி யியல்			155

உ
சிவமயம்

சித்தாந்த சைவ வினா விடை

1. உலக வியல்.

1. உலகமெத்தனை வகைப்படும்?

சித்து அசித்து என இருவகைப்படும்.

2. அவை என்ன?

சித்து என்பது அறிவுடைய பொருள். அசித்து என்பது அறிவில்லாத பொருள், அதாவது ஜடம். எனவே, சித்துலகமாவது உயிரேயாம்.

3. ஜட உலகம் எவ்வியல்பினது?

தோன்றி நின்று அழியும் காரியமாயுள்ளது.

4. காரிய மென்ற லென்னை?

காரணத்தினின்றும் ஆக்கப்படுபொருள்.

5. காரண மென்ற லென்னை?

காரியத்துக் கின்றியமையாததும் அதற்கு முற்காலத்திருப்பதும் அதனினின்றும் வேருகாததுமான பொருளும், கருவியும், ஆக்குவோனுமாகிய மூன்றும் காரணமென்னப்படும். இவை முறையே முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்தகாரணம் எனப் பெயர்பெறும்.

6. மேற்கூறிய காரணங்களை உதாரண வாயிலாக விளக்குக.

குடமாகிய காரியத்திற்கு மண் முதற்காரணம், தண்ட சக்கரம் துணைக்காரணம், குயவன் நிமித்தகாரணம்.

7. உலகம் தோன்றி நின்று அழிவதென்பதற்குப் பிரமாண மென்னை ?

உலகிற் சில பாகங்கள் ஒரொருகால் பூகம்பம், பிரவாகம், புயற்காற்று முதலியவற்றால் அழியக்காண்டலின், ஏனைப் பாகங்களும் பிறிதொருகா லழியும். சமுத்திரங்களிலே அநேகத் தீவுகள் ஒரொர் காலங்களிலே உண்டாவதைக் காண்டலின், ஏனைப் பாகங்களும் பிறிதொருகால் உண்டாயிருத்தல் வேண்டும். தோற்றமுள்ள பொருள்யாவு மழியுமாதலாலும், அழிந்த பொருள் மறித்துந் தோன்றுமாதலாலும் உலகம் தோன்றி நின்று அழியுங் காரியமாயுள்ள தென்றுணர்க.

8. இங்ஙனந் தோன்றி நின்றழிதல் உலகிற்கியல் பென்றாலென்னை ?

இயற்கைப் பொருளாயின் விகாரமெய்தி செயற்கைப் படுதல் கூடாது. அங்ஙனமின்றித் தோன்றி நின்றழிதல் கண்டாமாதலானும், இன்னும் நிலக்கரி காலாந்தரத்து வைர மாகவும், என்பு கல்லாகவும் மாறுதலைக் கண்டாமாதலானும் உலகஞ் செயற்கைப்பொருளாமன்றி இயற்கைப் பொருளன்றென்றுணர்க.

9. மேலே தோன்றி நின்றழியுமென்ற ஜடவுலகம் பெரும்பான்மையாக எத்தனை வகையாக உள்ளது.

பிருதிவி முதலிய பஞ்ச பூதங்களாய் உள்ளது.

10. பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு ஆகாயமாகிய பஞ்ச பூதங்களுக்கு வேறுகச் சித்துலகம் என்பது காணப்படாமையால் அன்னது ஒன்று உளது என்றல் யாங்ஙனம் ?

உயிருள்ள உடம்புகளில் அறிவு நிகழ்வதே அதற்குச் சான்று.

11. பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையாலுண்டாகும் அறிவு நிகழ்ச்சியே சித்தென்று கொண்டாலென்னை ?

அது கூடாது, ஏனெனில் பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையாலுண்டாவது அறிவாயின், அச்சேர்க்கையாகிய அறிவு எக்காலத்தும் உடலைவிட்டு நீங்கலாகாது. அங்ஙனமின்றி உடல்கிடக்க அறிவு நீங்குகையால், அறிவு பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையா லுண்டானதல்ல.

12. ஆயின் காந்தம் இரும்பை ஈர்க்கும் விதம் யாது? ஈர்க்குமறிவு ஐடமாகிய காந்தத்துக்கு உண்டாயவாறு பஞ்சபூதச் சேர்க்கையே ஆம்ம அறிவு என்று கொண்டாலென்னை ?

இரும்பைக் காந்தமீர்ப்பது தனது அறிவாலன்று, தொழிலால். எதிர்ப்பட்ட இரும்பையே யன்றி எதிர்ப்படாத இரும்பைத் தேடிப்போய் இழுக்கவல்லதோ அது? இழுக்க வல்லதாகிய அது தான் பற்றிய இரும்பை மீட்டும் விட வல்லதோ? நாம் பற்றினோ மெனவாவது நமக்கு விடச் சக்தியில்லை யெனவாவது அது அறியுமோ? இதனை ஆன்மாவுக் குவமையாகத் தேடினது அசம்பாவிதமேயாம். இதனால் தேகத்தின் குணமே அறிவென்னும் வாதம் நசித்தது.

4

சித்தாந்த சைவ வினா விடை

13. வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணம் இம்மூன்றுஞ் சேர்ந்த காலத்து, சிவப்பு நிறமுண்டாமாறு அறிவு நிகழ்தலாகாதோ ?

சிவப்பு நிறம் அச்சேர்க்கையை விட்டு வேறும் நில்லாது. அன்றி வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணமென்று கூறிய சேர்க்கையின்கண் சிவப்பென்னும் ஒரு தன்மையே கண்டாம். இத்தேகத்தில் அப்படி ஒரே தன்மை காணப்படாமல் புலன், பொறி, குணம் முதலிய அநேக தன்மைகளுண்டாவதைக் கண்டாம். ஆதலால் அறிவு என்பது பூதங்களினின்றும் வேறுபட்ட பொருளாம்.

14. இனிப் பூதங்களிற் பிருதிவியின்கண் நிகழ்வன யாவை ?

சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தமென்னுமைந்துமாம்.

15. அப்புவின்கண் நிகழ்வன யாவை ?

சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம் என்னும் நான்குமாம்.

16. தேயுவின்கண் நிகழ்வன யாவை ?

சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம் என்னுமூன்றுமாம்.

17. வாயுவின்கண் நிகழ்வன யாவை ?

சப்தம், ஸ்பரிச மென்னும் இரண்டுமாம்.

18 ஆகாயத்தின்கண்ணிகழ்வது யாது ?

சப்தமென்னுமொன்றேயாம்.

19. உடலாக இவைசேர்ந்த காலத்து இவற்றி னிடத்து அறிவு தோன்றுமென்றாலென்னை ?

பூதங்கள் சேர்ந்த தேகம் சவமாய்க் கிடந்த காலத்தும், உறங்குங் காலத்தும் அறிவு கண்டதில்லையாதலால், பூதங்களின் சேர்க்கை அறிவன்று.

20. சவமாய்க் கிடந்தது வாயுவானது கூட்டா மையினுலன்றோ ?

அந்த வாயுவானது உறக்கத்திலே பிரியாது நிற்கவும் அறியாமை நின்றலால், வாயு அறிவன்று. அன்றிப் பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையினால் ஆன்ம குணமாகிய அறிவை எந்த மகா புருஷனு மிதுவரையிலு முண்டுபண்ணிக் காட்டியது மின்று. ஆதலால் ஜடகாரியமன்றும், ஜடத்தை இயக்குவதாய்ப் புலன்களின் வழியே போகத்தை அனுபவிப்பதாய்த் தனிப்பொரு ளொன்று இத்தேகத்தின்கணுளது. அதுவே ஆன்மா, புற்கலன், எஜமானன், அணு, உயிர், ஜீவன், பசு என்பனவாதி பெயர்கள் பெறும்.

21. ஜடத்தினின்றும் சித்து ஏன் பிறவாது ?

ஜடம் அறிவில்லாதது என்று மேலே கூறினாம். ஜடத்தின்காரியம் ஜடமேயல்லது சித்தாகாது. ஏனெனில், காரண மெவ்வாறோ அவ்வாறே காரியமாமென்பது தர்க்கநூற்றுணிபு.

22. சுண்ணமும் மஞ்சளும் சேர்ந்து சிவப்பு வர்ண முண்டாவதுபோல ஜடத்தினின்றும் சித்து ஏன் தோன்றுது ?

சுண்ணமும் மஞ்சளும் ஜடமாயினவாறு அவை புணர்ந்தபோதுண்டான செந்நிறமும் ஜடமேயாம். அது

சித்தன்று. அன்றி நாமெடுத்துக்கொண்ட உவமைகளில் சுண்ணமும் மஞ்சளும் பொருள்கள். சுண்ணத்திற்கு நிறம் வெண்மை. மஞ்சளுக்கு நிறம்பொன்மை; பசுமை, வெண்மை, பசுமை முதலியவை பொருள்களல்ல; குணங்களாம். இந்தக் குணங்களைப்போல இவற்றையுடைய பொருள்களுக்குத் தொழிலுமுளது. அது அசைத்தால் அசைவதேயாம். இத்தனையுஞ்சேர்ந்து ஐடமென்றே பிரசித்திபெறும். இவை போல்வதொரு குணமாக ஆன்மாவைநிரூபித்தல்முடியாது. இன்னும் மஞ்சளும் சுண்ணமு மொன்றுகூடிச் சிவப்புண்டாகும்போது அந்த முதற்பொருள்கள் சிதைந்து அல்லது தேய்ந்து சொருபம் மாறிப் போகின்றன. புதிதாய்த்தோன்றிய செந்நிறமோவெளியே நன்கு தோன்றுகிறது. இப்படிப் பூதங்கள் சிதையவாவது தேயவாவது காணப்படாமலும் அதிற்றேன்றியதாகக்கூறிய ஆன்மகுணம் வெளித்தோன்றாமலும் இருப்பது காண்க.

23. பொறிகள் புலனையறிவதால் அவை ஏன் சித்தாகா?

பொறிகள் ஒன்றறிந்ததை ஒன்றறியாமையின்; இவ்வைந்தையுமொருங்கே அறிவதே யாம்கூறிய சித்தாம். அன்றியும் பொறிகளொடுங்கின சொப்பன காலத்தில் நிகழ்வதை அறியும் அறிவு உளதாதலின், அதுவே அச்சித்தாம்.

24. இவ்வாறு அறிவன மனம் முதலியவன்றோ?

அன்று; மனம் நினைக்கும், சித்தம் விசாரிக்கும், புத்தி நிச்சயிக்கும், அகங்காரம் எழுச்சியுறும். ஆனால் இவை தாம்செய்த செயலிதுவென அறியா. இவற்றினைக்கூடியான் நினைந்தேன் விசாரித்தேன் நிச்சயித்தேன் துணிந்தேன் என்றுணர்ந்த அறிவு வேறாயிருத்தலால், இக்கரணங்கள் யாம் கூறிய சித்தன்றாம். அதுவதுவாய்நின்று அவற்றின் செயல்களை வேறு வேறு அறிவதே யாம்கூறிய சித்தாம்.

25. இதுகாறுங்கூறிய நியாயங்களைத் தவிர்த்து. தேகத்தினின்றும் வேரூய்ச்சித்தென்றோரு பொருளிருப்பதை யுணர வேறு சில நியாயங்கள் கூறுக.

அநேகமுளவாயினும் ஈண்டுச் சில கூறுவாம். சொப்பனத்தில் சாக்கிராவத்தைப்படுஞ் சிலர் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரத்திலும் அறிவதற்கரிய விஷயங்களைக் கண்டுபிடிப்பதினாலும், உலகிற் காணுவதெல்லாம் போக்கியப் பொருளாகவே, போகி யொருவனுளதல் சித்தமாயிடுதலினாலும், மனிதர்கட்கு விருப்பு வெறுப்பு இருத்தலினாலும், தேகத்தினின்றும் வேரூய்ச் சித்து பிரகாசிப்பது தெளிந்திடுக. சுகம் முதலியவுடையதெதுவோ அதுவே ஆன்மா என அறிக.

2. உயி ரியல்

26. மேலே சித்தென்று கூறப்பட்ட உயிர்கள் எவ்வியல்பின ?

உயிர்கள் எண்ணிலவாய், நித்தியமாய், மல இருளிலழுந்தி யிருப்பனவாய், வியாபகமாய், சார்ந்ததன்வண்ணமாவதாய்ச் சுதந்திரமின்மையும், அதிருப்தியும், அறிவித்தாலறியுமறிவும், சிற்றறிவும், சிறு தொழிலுமுடையனவாயிருப்பவை.

27. அளவிடற் கரியதென்றதினாலே ஆன்மாக்கள் பலவென்பது விளங்கும். அனேக வர்ணமான மணிகள் கோத்த வெண்மையான சரட்டில், அவ்வம்மணிகளின் நிறம் வேறுபட்டுத்தோன்றினும் சரடு ஒன்றையாயிடுதல் போல, ஆன்மாவொன்றாயிருந்து, சரீரங்கள் பலவாயிடுதல் ஏன் கூடாது ?

காணப்பட்ட சரீரங்கள் பலவற்றுள்ளுமிருக்கும் ஆன்மாக்களெல்லாம் ஒன்று யிருப்பின் ஒருவனெண்ணின எண்ணமே ஏனையோரும் எண்ணவேண்டும். மணிகள் கோத்த சரட்டில் ஓர் பாகத்தைப் பிடித்தாட்டுங்காலத்து எல்லாமணிகளும் அசைதல்போல, ஓர் உடலில் ஓர் ஆன்மா நோயினால் துடிக்குமளவில் ஏனைய தேகங்களிலுள்ள ஆன்மாக்களும் துடிக்கவேண்டும். அவ்வாறின்றி ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் நடையுடை பாவனை வெவ்வேறாய்ச் செயல்கள் வெவ்வேறாய், எண்ணங்கள் வெவ்வேறாய், அறிவும் வெவ்வேறாய் இருத்தலினால் சரீரந்தோறும் ஆன்மா வெவ்வேறுயிருப்பது துணியப்படும். சரீரங்கள் அளவிடற்கரியனவாகவே ஆன்மாக்களும் அளவிடற்கரியனவாம். சுகதுக்க வேறுபாட்டால் சரீரந்தோறும் ஆன்மா வேறு என உணர்க.

28. ஏன் ஆன்மாக்கள் நித்தியமாயிருத்தல் வேண்டும்?

நித்தியமன்றேல் அநித்தியமாம். அநித்தியமாயின் தேகம் அழிய ஆன்மா அழியும். அழியவே அவரவர்களுடைய நல்வினை தீவினைகள் அவ்வத் தேகத்தோடே நீங்கும் என்றுகொள்ளல்வேண்டும். அங்ஙனமாயின், ஆன்மாக்கள் உண்டாகும் காலத்து வினையின் பிரஸ்தாபம் கேட்கப்பட மாட்டாது. வினையின்றேல் அறிவாகிய ஆன்மா கூன்குண்டு செவிடு முதலிய அங்கஹீனம் உடைய தேகங்களிலே யுட அபவசியமில்லை. அற்றேல், இப்போது சிலர் அங்கஹீனர்களுய்ப் பிறந்து உழலுவதற்கு யாது காரணம்? வினைகாரணமாகவேயன்றோ இவ்வசம்பாவிதங்கள் நடைபெறுகின்றன. வேறுகாரணம் காணாமையால், வினையினால் பந்திக்கப்பட்ட உயிர் அநாதி நித்தியம் என்று அறியத்தக்கது.

29. அவ்வுயிர்கள் மல இருளிலமுந்தியிருப்பதை எவ்வாறு கண்டோம்?

மல இருளில் அமுந்தியிருப்பவை என்றால் குற்றமும் குறைவும் வாய்ந்தன என்பது அமையும். அக்குற்றத்தினையும் குறைவினையும் ஆன்மாக்களிடத்தில் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணுகையால் அவை மல இருளாம். அதனால் வினையில் அமுந்தி இருப்பவை என்பதும் உணர்க.

30. அக்குற்றங்களையும் குறைகளையும் ஒருவாறு சுருக்கிச் சொல்லுக.

காமக் குரோத லோப மோக மத மாச்சரியம், தனக்கு மற்றொருவரும் ஒவ்வாதவரென்று நினைத்தல், துன்பம் வந்த காலையில் விசளப்படுதல், இன்பம் வந்த காலையில் களிப்படைதல், பொய்யை மெய்யென்றும் மெய்யைப் பொய்யென்றும் கொள்ளுதல், பிறரை நிந்தித்தல் முதலிய குற்றங்கள் ஆன்மாக்களிடத்தில் நிகழக் கண்டோம்; ஆகையால், ஆன்மா மல இருளில் அமுந்தியிருப்பது சத்தியமென்று உணர்க.

31. ஆன்மா எவ்வாறு வியாபகம்?

சிரம், நெற்றி, கண்டம், மார்பு, உந்தி, குய்யம் முதலிய இடங்களில் வியாபித்து சகல கேவலானுபவங்களையெய்தி நின்மலாவத்தையில் அருளோடு கலந்து விளங்கலால், ஆன்மா வியாபகம் என்பதாம்.

32. சார்ந்ததன் வண்ணமாவது எவ்வாறு?

நல்லவர்கள் கூட்டுறவால் நல்லவராகவும், தீயவர்கள் கூட்டுறவால் தீயவராகவும் ஆயிடுதல் மானிடர்க்கு இயல்பா

தலைத் திருக்குறள் ஆசிரியர் “நிலத்தியல்பால் நீர் திரிந்தற்றுகும் மாந்தர்க்கு இனத்தியல்பு தாகும் அறிவு” என்று கூறியருளினர். உபமானமுகத்தால் ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாயிடுதலை விளக்கினாராகையாலும், சார்போதனென்று அதற்குப் பெயர் வழங்கலாலும் யாம் கூறியது நிலைபேறுகியதுணர்க.

33. சுதந்திரமின்மை யெப்படி ?

சங்கற்பித்தபடியே யாதொரு காரியத்தையும் முடிவுறச் செய்தல் கூடாமையினாலே தான் சுதந்திரமின்மை (பரதந்திரம்) சித்தமாம். இதனை எமது அன்னையார் ஓளவையார் “ஓன்றை நினைக்கினதுவொழிந்திட்டு டொன்றாகு-மன்றியது வரினும் வந்தெய்தும் - ஓன்றை - நினையாத முன்வந்து நிற் பினு நிற்கு - மெனையாளு மிசன் செயல்” என்று விளக்கின தறிக.

34 ஆன்மா அதிருப்தியுடையதெனல் எவ்வாறு ?

யாதொரு பொருளினையு மிச்சைப் படுதலினாலேயே அதிருப்தி யுடையதெனவறிக. இதனை ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமி கள் “ஆசைக்கோர ளவில்லை யகிலமெல்லாங் கட்டியாளினுங் கடல்மீதிலே - ஆணைசெலவே நினைவ ரளகேச னிகராக வம்பொன்மிக வைத்தபேரும் - நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர் நெடுநாளிருந்தபேரும், நிலையாகவேயினுங் காய கற்பந்தேடி நெஞ்சு புண்ணுவர்” என்று நன்கு விளக்கியருளினர்.

35. செயற்கையுணர்வு (இயற்கையுணர்வின்மை) ஆமாறெப்படி ?

ஆன்மாவினுக் கறிவிருந்துந் தானேயறியுஞ் சக்தியில் லாமலொருவரறிவித்தபோது அறிவதால் ஆன்மாவினுக் கியற்கையுணர்வின் றென்பதுணர்க.

36. ஆன்மா சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலுமுடைய தென்பதை விளக்குக ?

எல்லாமறியும் அறிவில்லாமையினால் சிற்றறிவும், எல்லாம் செய்யும் வல்லமையில்லாமையினால் சிறுதொழிலும் உடையதாமென வறிக. அன்றியுமறிவித்தாலறியும் அறிவாயும் அசைவித்தா லசையுந்தொழிலாயும் தானென்றற் கறிவிக்கவும் ஒன்றினை அசைவிக்கவும் ஆற்றல் வகியாத அறிவாயும் தொழிலாயும் விளங்கலால், ஆன்மா சிற்றறிவும் சிறுதொழிலுமுடைய தென்பதமையும்.

37. ஆன்மாக்கள் பிறந்திறந்துழலும் பிறப்புக்கள் யாவை ?

தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்னுமேழுமாம்.

38. முன்னுள்ளவாறு ஓரிடம்விட்டு ஓரிடம் பெயர்தலானு மொன்றொடொன்று தங்களுண்ணத்தை யறிவித்துக் கொள்ளுதலானும் விருப்பிருத்தலானும் ஞாபகசக்தி நிகழ்தலானும் உயிருடைப் பொருளெனக் கண்டோம்.

தாவரங்களென்பன மரம், செடி முதலியவை. அவை பரிசுத்தை யறிதலானும் தண்ணீர் விடாத காலத்து வளரா மையினாலும் அவையும் உயிருடைப்பொருளென்பது சித்தம்.

39. இதனை யுதாரணத்தால் விளக்குக.

சில செடிகளைத் தொட்டகாலத்தில் சுருங்குதலும் ஒரு செடியின் புஷ்பத்தினுள்ளே கந்தமூலங்களின் துண்டைப்

போட்டகாலத்தில் இதழ்கள் குவியாமல் மாமிசத்துண்டைப் போட்ட காலத்தில் இதழ்கள் குவிந்து அத்துண்டத்தை ஜீரணஞ்செய்த பின்னரே மலர்தலும் அவற்றிற்கறிவுண்டென்பதற்கு நிதரிசனமாம்.

40. சித்தானது உலகின்கண்வந்தவாறெப்படி ?

உலகு சித்து ஜடமெனும் இருவகைத் தெனக்கூறினோம். அவற்றில் ஜடம் அறிவற்ற பொருளாகவே, அந்த ஜடமாகிய பிருதிவி, அப்பு, தேயு வாயு, ஆகாயமென்னும் பூதங்கள் தாமே தேகமாய்க் காரியப்பட்டுச் சித்தை வந்து பொருந்துதல்கூடாது. ஆன்மசித்தோ அறிவித்தாலறியவும் அசைவித்தாலசையவுமான யோக்கியதை வகித்திருத்தலால் தானேயறிந்துந் தானே புடைபெயர்ந்தும் பூதங்களைக் காரியப்படுத்தவாவது பூதகாரியமான தேகத்தில் வந்து புகவாவது முடியாது. ஆதலால் ஜடமாகிய உலகத்தோடு சிற்றறிவும் சிறுதொழிலுமுடைய ஆன்மாவைக் கூட்டியிக்குபவன் வல்லமையுடைய ஈசுவரன். அவனாலே ஆன்மாக்கள் உலகில் வந்தன.

41. ஆன்மா தனது குற்றம் நீங்கிக் குணப்படுமாறு யாங்ஙனம் ?

ஆன்மசித்து தானேயறியு மறிவில்லாததினால் குணப்படுமவழி இன்னதென்றறிய முடியாது. இதனை யறிவிக்குஞ் சித்தாகிய ஈசுவரன் அறியாமையிற்கிடந்த ஆன்மாவுக்குத் தனுவாதிகளைக் கொடுத்தனன். அதனால் ஆன்மா அறிவு சிறிது விளங்கப்பெற்றது. அப்போது வேதசிவாகமங்களாகிய சட்டங்களைக் கொடுத்தனன் பரமன். அவற்றின் வழியொழுகி ஆன்மா தனது குற்றம் விலகிச் சுகிக்கும் வழியுண்டாயதென அறிக.

3. வேத சிவாகம வியல்

42. வேதமாவது என்ன ?

பதியினது உபதேசமாம். (வேதம் - அறிதற்குக் கருவியாயுள்ளது.)

43. அஃது எவற்றையுணர்த்தும் ?

உலகினியல்பும், ஆன்மாவினியல்பும், அதனைப்பந்தித்து நின்ற பாசத்தினியல்பும், அப்பாசம் நீங்கு முறைமையும், அப்பாசத்தை நீக்கும் பரமேசுவரனதியல்புமாகிய இவைகளைத் தெளிய வுணர்த்தும்.

44. வேதங்கள் எவை ?

இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு மாம்.

45. வேதங்க ளெத்தனை காண்டங்களுடையன ?

கர்மகாண்டம், ஞானகாண்டம் என விரண்டு காண்ட முடையன.

46. கர்மகாண்ட மெதனைக்கூறும் ?

ஜோதிஷ்டோமம் முதலிய புண்ணிய கர்மங்களைக் கூறுவதாம். (ஜோதிஷ்டோமமாவது சொர்க்கத்தை விரும்பிச் செய்யப்படும் யாகமாம்.)

47. ஞானகாண்டமாவது யாது ?

சரீர முதலானவைகளின் நிலையாமையைக் கண்டாயான், எனது என்னும் இருவகைப்பற்று மற்று முத்தியடைதற்கு வழியாகிய உண்மை ஞானத்தை உணர்த்துவதாம்.

48. கர்மம், ஞானம் என்பவைகளை ஒருவன் விரும்பி யனுஷ்டிப்பதால் அவைகள் முறையே சொர்க்க மோக்ஷங்களைத் தருமென்று கூறியதொக்கும். இந்தக் கர்மஞானங்களே பலன் தருவனவாயின், ஈசுவரனுக்கு என்ன வேலை?

ஈசுவரார்ப்பணமான கர்மமும் ஈசுவரனை அறியும் ஞான முமே யாம் தெரிவித்தவை இதனால் வேதமடங்கலும் ஈசுவ ராராதனமே கேட்கப்பட்டதெனல் சித்தம். இவ்விசுவரனே பயன் தருபவன் என்றறியத்தக்கது.

49. வேதத்தில் கர்மத்தையும் ஞானத்தையும் போதிக்கும் பிரிவுகளுண்டோ?

கர்மத்தைப் போதிப்பது வேதமெனவும், ஞானத்தைப் போதிப்பது வேதாந்தமெனவும் பெயர் பெறும்.

50. வேதாந்த சூத்திரமென்பது யாது?

வியாச சிஷ்யராகிய ஜைமினி வியாசரோடு இகஸிக் கர்ம சூத்திரஞ் செய்தனர். கர்மமே முக்கியமென்பது அவரது சித்தாந்தம். அதனை மறுத்தே வியாசர் வேதாந்த சூத்திரஞ் செய்தனர். ஞானமே முக்கியமென்பது இவரது சித்தாந்தம்.

51. வியாச சூத்திரத்துக்கு யாராவதுபொருள் விரித்திருக்கின்றனரா?

ஸ்ரீகண்டாசாரியர், சங்கராசாரியர், பண்டிதாசாரியர், இராமானுஜாசாரியார், மத்வாசாரியர் என்பவர்கள் தனித் தனிப் பாஷ்யங்கள் செய்திருக்கின்றனர்.

52. இவ்வாசாரியர்களில் சைவாசாரியர்கள் யாவர்? சைவ பாஷியம் யாது?

ஸ்ரீகண்டாசாரியரே சைவாசாரியர்; அவர் பாஷ்யமே சைவ பாஷியம். இவர் பதி பசு பாச விசாரணையில் பேதப் பட்டாராயினும், சிவனைப் பரம்பொருளென்று கொண்டமை யால் சைவாசாரியரெனப்படுகின்றார்.

53. மேற்கூறிய வேதங்களன்றி இன்னும் வேதங்களுண்டோ?

ஆயுர்வேதம், அர்த்தவேதம், தனுர்வேதம், காந்தர்வ வேதம் என நான்காம். இவை வேதத்திற் கூறும் கர்ம காண்டத்தோடு விரவிப் பயன்தரத் தக்கனவாம்.

54. சிவாகமமாவது என்ன?

திரிபதார்த்தத்தைப் போதித்து ஆன்மாக்களுக்கு மல நாசம்பண்ணி சிவஞானத்தை உதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தற்பொருட்டுப் பரமபதராம் பதியினின்றும் வந்த கட்டளையாம்.

55. அஃது எவற்றையுணர்த்தும்?

பதி பசு பாசங்களின் இலக்கணத்தையும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களின் முறைமையையும் சாலோக, சாமீப, சாருப, சாயுச்சியம் என்னும் சதுர்வித முத்திகளையும் இன்னும் அநேக விஷயங்களை யுந் தெளிவாக உணர்த்தும்.

56. சிவாகமங்க ளெவை?

காமிகமுதல் வாதுள மீருகவுள்ள இருபத்தெட்டுமாம்.

57. சரியையாதி நான்கையும் முறையே விளக்குக.

சரியை சமயாசாரங்களை யுபதேசிக்கும். கிரியை பூஜை, ஜெபம், ஓமம் முதலியவற்றையுணர்த்தும். யோகம் பிராணாயாமம்முதலிய அங்கங்களோடு கூடிய சிவயோகத்தை அறிவிக்கும். ஞானம் பதிபசுபாச பதார்த்தத்திரயங்களைப் போதிக்கும்.

58. ஞானத்தினால் பதிபசுபாசங்களை அறிந்துய்யும் வழி பிறந்திருக்கவும் சரியையாதிகளை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமெனல் யாதுக்கு?

ஞானம் ஆன்மாவுக்கு அபின்னமாயிருப்பதொரு குணம். இது தேகம், இந்திரியம், பிராணன், கரணம் இவைகளோடு கலவாதபோது இத் தேகேந்திரிய பிராணந்தக் கரணங்களுக்கொரு வியாபாரமுமில்லையாம். அப்படி வியாபாரமுண்டாகிறபோது தேகமுழல்வதுங் கண்காது முதலியவை இயங்குவதும் வாக்கு பாதம் முதலியன சரிப்பதும் மனம் புத்தி முதலியன சங்கற்ப விகற்பங்களைச் செய்வதும் ஆகிய இவையெல்லாம் விஷய சுகத்தையே அபேஷித்திருக்கக் காண்கிறோம். விஷய சுகத்திற்பட்டுக் கீழ்நோக்கிப் போகுந் தேகேந்திரியாதிகளை ஊர்த்துவகதியிற் செலுத்திப் பரசுக வாழ்விற் பதிந்திடச்செய்தலே சரியை கிரியை யோக ஞானங்களின் பண்பாம். இதனை விரிக்கில் தேகத்தை ஈசுவர விஷயத்தில் செலுத்துதல் சரியை, இந்திரியங்களைச் செலுத்துதல் கிரியை, பிராணந்தக் கரணங்களைச் செலுத்துதல் யோகம். ஆன்மா

இக்கருவி கரணங்களையெல்லாம் நீக்கித் தனது போதஞ் சீவியாது ஈசுவரனிடத்தி லடங்குவது ஞானமென்றறியத் தக்கது. இவ்வுண்மையைச் “ சிவதர்ம விசாரம் ” என்னும் நூலில் “ சரியை தேகத்தால் வழிபடல் கிரியை சாருமிந் திரியத்தாற் சிவனைப் - பிரியமாய்ப் பேணல் யோகமோ கரணம் பிரிபடா தவனடி யொன்ற - லுரியமெய்ஞ்ஞானஞ் சிவனைச் சிவனுக்குக் குணவெனக் கொடுத்தலீங்கிதனைத் - தெரியகில்லார்தம் வாய்வலிகொண்டு சீரிழந்துரைப்பர் தீமொழியே ” என்று விளக்கியிருக்குமா றறிக,

59. வேதத்துக்குஞ் சிவாகமத்துக்கும் பேத மென்னை ?

ஒரு விஷயத்தை வேதஞ் சுருங்கச்சொல்லும் ; சிவாகமம் விளங்கச்சொல்லும். இதனால் சிவாகமம் வேதவிசேஷ மெனப் பெயர்பெறும்.

60 ஈசுவரன் வேதமொன்றினையே விரித்துச் சொன்னால் போதுமே, இரண்டு நூல்கள் அனாவசியக மாகாதோ ?

ஆகாது ; வேதத்தில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்கள் கூறப்பட்டன. சிவாக மத்தில் வீடு ஒன்றே கூறப்பட்டது. இவற்றுள் முதல் மூன்றும் உலகர்க்குரியன. வீடு ஒன்றே சத்திநிபாதர்க் குரியது, வேதத்திலதிகபாக முலகினார்க்கும், கொஞ்சபாகஞ் சத்திநிபாதர்க்கும் பயன்படத்தக்கவாயின. அதனால் சத்திநிபாதர்க்கே பயன்படுமாறு சிவாகமந் தோன்றியதாவ சியக மென்றறிக. வேதத்தில் வீடுபெறப்படினும் அது ஏனைய மூன்றின் முன்னுஞ் சொரூபவிளக்கம்பெற்றிலது. சிவாகமத்திற்றானே வீட்டின் சொரூபம் இனிது பிரகாசித்

துக் கொண்டிருக்கிறது. இதனையுற்று நோக்குவார் வேத மூலகநூலென்றுஞ் சிவாகமம் வீட்டு நூலென்றும் விதந்துரைப்பர்.

“வேதநூல் சைவ நூலென்றிரண்டே நூல்கள் வேறுரைக்கும் நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள் ஆதி நூலனாதி அமலன்றருநா விரண்டு மாரணநூல் பொதுசைவ மருஞ் சிறப்பு நூலாம் - நீதியினாலுலகர்க்குஞ் சத்திநிபாதர்க்கு நிகழ்த்தியது” என்று மேலோர் விளங்கிய வாய்மையே சான்றும்.

61. இவ்வாறு கூறுதல் வேதநிந்தை யாகாதோ?

ஆகாது; எங்ஙனமெனின், வேதத்தில் கன்மகாண்ட ஞானகாண்டத்தின் சிவாகமவேதத்தின் பயன். அது போல கன்ம காண்டத்தை நோக்க ஞானகாண்டமும் வேதங்களைநோக்க சிவாகமங்களும் பூஜிக்கப்படுதல் சர்வ சம்பிரதிபந்நமாயிடுதலறிக.

62. சநகாதி யோகிகளுக்கு ஈசுவரனருளியது வேதமா, சிவாகமமா?

முதலில் வேதத்தையும் பின்னர்ச் சிவாகமத்தையும் போதித்தருளினர், சுருங்கிய வேதத்தாலவர்களுக்குத் தெளிவுண்டாகாமையினால், விரிந்த சிவாகமத்தால் தெளிவுற்ச் செய்தனர்.

63. வேதம் எப்போது தோன்றியது? சிவாகமம் எப்போது தோன்றியது?

சிவனாரது ஐந்துமுகங்களில் ஊர்த்துவ முகமாகிய ஈசானத்திலிருந்து இருபத்தெட்டாகமங்களும், மற்றக்

கீழ்முகங்கள் நான்கிலிருந்து நான்கு வேதங்களும் பிறந்தன. வேதங்களும், சிவாகமங்களுமொரே காலத்திற் றேன்றின வென்றறிக.

64. இனி ஆகமங்கள் ஐவகைப்படுமென்றும், அவை லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான்மிகம், அதி மார்க்கம், மாந்திரமெனப்படுமென்றும் பெரியோர் கூறு கின்றனர்.

இவற்றுள், மாந்திரம் என்பதுதான் சிவாகமம். இந்த மாந்திரமே சிவஞானத்தைப் பயப்பது. தற்காலத்தில் பயன்தருவது லௌகிகமும், காலாந்தரத்திற் பயன்றருவது வைதிகமும், ஆன்ம விசாரவியற்கையினது அத்தியான்மிக மும், யோகவியற்கையினது அதிமார்க்கமுகப் பிற நூல் கள் ஆகமாபிதானங்கொண்டு வர்த்திக்கின்றன. அவை யெல்லாஞ் சிவாகமமாகாவென்றறிக.

65. காமிகாதி இருபத்தெட்டாகமங்களுக்கு அதிக மாக வேறு சிவாகமங்கள் கிடையாவோ ?

காமிகாதிகளை மூலமாகக்கொண்டு குரு முதனிய இருடி யர் செய்த உபாகமங்கள் இருநூற்றேழு உபாகமங்கள் வேறுண்டென்றறிக.

66. புராணமாவது என்ன ?

வேதாகமப்பொருள்களை வற்புறுத்தி விரித்துச் சரித் திர ரூபமாக உலகத்துக்கறிவிப்பது,

67. அது எவற்றையுணர்த்தும் ?

உலகின் தோற்றமும், லயமும், பாரம்பரியங்களும், மனு வந்தரங்களும். பாரம்பரியக் கதைகளுமாகிய இவ்வைந்தையுங் கூறும். இதனாலே புராணம் பஞ்சலக்ஷணம் எனப் பெயர் பெறும்.

68. புராணங்களென்பன எவை ?

சைவம்முதல் ஆக்கிதேயமீருகவுள்ள பதினெட்டுமாம்.

69. மேற்கூறிய புராணங்களில் பிரிவுண்டோ ?

சிவபுராணம், விஷ்ணுபுராணம், பிரமபுராணம், சூரிய புராணம், அக்கினி புராணமென ஐந்து பிரிவுண்டு.

70. சிவபுராணம் யாவை ?

சைவம், காந்தம், லிங்கம், கூர்மம், வாமனம், வராகம், பெளடிகம், மச்சியம், மார்க்கண்டேயம்; பிரமாண்டமென்னும் பத்துமாம்.

71. விஷ்ணுபுராணம் யாவை ?

நராதீயம், பாகவதம், காஞடம், வைணவம் என்னும் நான்குமாம்.

72. பிரமபுராணம் யாவை ?

பிரமம், பதுமம் எனவிரண்டுமாம்.

73. சூரியபுராணம் யாது ?

பிரமகைவர்த்த மொன்றேயாம்.

74. அக்கினி புராணம் யாது ?

ஆக்கிநேய மொன்றேயாம்.

75. இன்னும் புராணங்களுண்டோ?

உப புராணங்களுண்டு.

76. அவ்வுபபுராணங்களெவை ?

உசனம், கபிலம், காளி, சநற்குமாரம். சாம்பவம், சிவ தன்மம், செளரம், துர்வாசம், நந்தி, நாரசிங்கம், நாரதீயம், பராசரம்; பார்க்கவம், ஆங்கீரசம், மாரீசம், மானவம், வாசித்தலிங்கம், வாருணமென்னும் பதினெட்டுமாம்.

77. சாஸ்திரமாவது என்ன ?

வேதத்துக்கு அங்கமாகிய நூல்களாம்.

78. அவை எவற்றையுணர்த்தும் ?

வேதங்களை யோது முறைமையினையும், அவற்றில் விதித்த கர்மங்களை அநுட்டிக்கு முறைமையினையும், கால விசேஷங்களையும், வேதங்களின் எழுத்து, சொல், பொருளிலக்கணங்களையும், சொற்களின் வியாக்கியானங்களையும், வேத மந்திரங்களின் சந்தங்களி னிலக்கணங்களையும் உணர்த்தும். இவை முறையே சிஷை, கற்பம், சோதிடம், வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தமென்பனவாம்.

79. இன்னும் வேறு சாஸ்திரங்களுண்டோ ?

சாங்கியம், பாதஞ்சலம், நியாயம், வைசேஷிகம், மீமாம்சை, வேதாந்தம் என்னும் ஆறு தத்துவ சாஸ்திரங்களுளவாம்.

80. அவற்றுள் சாங்கியமாவது என்னை ?

தேகாதி பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாய் அருவாய் நித்தியமாய் வியாபகமாய் ஜடமாயிருக்கும் மாயையுண்டென்றும், அருவாய் வியாபகமாய்ப் பலவாய் அறிவாயிருக்கும் ஆன்மாவுண்டென்றும், இவ்வான்மாவுக்கு அநாத்யேயுள்ள அஞ்ஞானத்தால் சுகதுக்க ஞானமுண்டென்றும், மாயையையும் ஆன்மாவையும் பிரித்துணரும் விவேகத்தாலே அஞ்ஞானம் நீங்கி ஆன்மா முத்தியடையுமென்றும், ஆன்மாக்களுக்குப் பிறவிகளநேக முண்டென்றும் ஈசுவரனுண்டென்று தத்துவ வாயிலாகக் கண்டுபிடிப்பது அறிவுக் கெட்டாமைபற்றி ஈசுவரனொருவனில்லையென்றும் கூறுவது.

81. பாதஞ்சலமாவது என்னை ?

சாங்கியம்போலவே யாவுங்கூறி அதற்குமேல் சிருஷ்டிதி, லயங்களைச் செய்பவனாயும் உண்மை ஞானத்தை யுபதேசிப்பவனாயுமுள்ள ஈசுவரன் ஒருவனுண்டென்றும் அவனை யோகாப்பியாசங்களினுற் காணலா மென்றும் போதித்து அந்த யோகத்தை யினிது விளக்குவது.

82. நியாயமாவது என்னை ?

தருக்க நூற்றுணிபாற் பதார்த்தங்களிவை யிவையென்றுணர்த்தி, ஜடம் சித்தாகிய இரண்டு பொருள்கள் நித்தியமென்றும், ஜடத்தினின்று சித்துப்பிரிந்து நிற்பதே முத்தியென்றும், மேற்கூறிய சித்து மனசு என்றும், அம்மனசு அனுரூபமென்றும் கூறுவது.

83. வைசேஷிகமாவதென்னை ?

ஆன்மா நித்தியமாய், அருவாய், வியாபகமாய் உள்ளதென்றும், அதுஜீவான்மா பரமான்மாவென இருவகைப்

படுமென்றும், ஜீவான்மா உடம்புதோறும் வேறாய்ப் பலவாய் இருக்குமென்றும், பரமான்மா ஈசுவரனென்றும், ஞானத்துக்கு ஹேது மனமென்றும், ஆன்மாவானது மனசின் சையோகத்தால் ஞானமெய்திப் புண்ணியபாவங்களை ஆர்ஜிதஞ் செய்துமென்றும், பதார்த்தங்களி னியல்புகளை அறியும் ஞானத்தால் கர்மம் நசிக்குமென்றும், நசிக்கவே ஞான மின்றிச் செயலின்றி நிற்பதே முத்தியென்றும், வேதம் ஈசுவரனாலே சொல்லப்பட்டதென்றுங் கூறுவது.

84. மீமாம்சையாவதென்னை ?

வேதங்களின் கர்மகாண்டத்தை மேற்கொண்டு செய்ய யாகாதி கருமங்களே சொர்க்காதி பதங்களைத் தருமென்றும், வேதம் சுயம்பு வென்றும், பிரபஞ்சம் நித்தியமென்றும், ஆன்மா பலவென்றும், ஆன்மாக்களுக்கு வேறாய்ப் பலனைக் கொடுத்தற்கு ஈசுவரனொருவன் வேண்டுமெனவியலென்றுங் கூறுவது.

85. வேதாந்தமாவதென்னை ?

உபநிஷத்துக்களிலே கேட்கப்படும் ஆன்மா ஜகத் காரண வஸ்துவென்றும், ஜகஜீவபரங்களி னிலக்கணம் இவையென்றும், ஆன்மாவின் துபந்தமொழியத்தக்க வுபாய மிது வென்றும், அந்தப் பந்தம் நீங்காமைக்குக் காரண மின்னதென்றும், நீங்கியடையும் புருஷார்த்தம் இது வென்றும் கூறுவது.

86. இந்தச் சாஸ்திர கர்த்தர்கள் யாவர் ?

கபிலர். பதஞ்சலி பகவான், அக்ஷபாதர், கணாதர், ஜைமிநி, வியாசர் என்னும் அறுவருமாம்.

87. இவற்றுள் வியாசர் கூறிய வேதாந்தம் எத்தனையாகப் பிரிந்தது?

சிவாத்துவைதம், கேவலாத்துவைதம், விசிட்டாத்துவைதம், துவைதம் என நான்காகப் பிரிந்தது.

88. ஏனைய மதங்களுக்கு யாது கதி?

அவையும் அதிகாரிகள் பேதத்தால் பயன்படத் தக்கன வாம்.

89. கபிலர் முதல் வியாசரீராக முனிவர் அறுவரும் சாஸ்திரங்கள் செய்ததற்கு முதனூலுண்டா?

வேதாகமங்களே அவர்கட்கு முதல் நூல்.

90. வேதாகமங்களுக்கு மாத்திரம் என்ன விசேடம்?

வேதாகமங்களில் யாவும் அடங்கும். இவையொன்றி லடங்கா. “யாதுசமயம் பொருணூல் யாதிங்கென்னி விது வாகு மதுவல்ல வெனும்பிணக்க தின்றி, நீதியினு லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண நிற்பதுயா தொருசமய மதுசமயம் பொருணூல், ஆதலினு லிவையெல்லா மருமறையா கமத்தே யடங்கிடும் அவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழுடங்கும்” என்ற மெய்யுபதேசத்தைத் தெளிந்திடுக.

91. “அரனடிக்கீழுடங்கும்” என்றது என்னை?

அரனடி - சிவசக்தியாம். சிவசக்தியில் வேதசிவாகமங்க ளடங்கும். அச்சிவசக்தி சிவத்திலடங்கும். சிவம் ஒன்றிலு மடங்காது. அச்சிவ வியாபகத்துள் ஏனைய எல்லாப் பொருள்களும் வியாப்பிய வியாத்தியாயுள்ளன வென்றறிக.

4. பதியியல்

92. சிவம் என்ன விசேடங்களைமுடையது ?

1-சுவதந்திரம், 2-விசுத்ததேகம், 3-அநாதிபோதம், 4-அநந்தசக்தி, 5-திருப்தி, 6-சர்வாநுக்ரகம், 7-அநாதிமலமுத்தத்துவம், 8-சர்வஜ்ஞத்வம் ஆகிய எண்குணங்களைமுடையது.

93. சுவதந்திரம் என்பனவாதிகளை விளக்கிக்காட்டுக ?

1-சுவதந்திரம் = தன்வயமுடைமை, 2-விசுத்ததேகம் = தூயவுடம்பு, 3-அநாதிபோதம் = இயற்கையுணர்வு, 4-அநந்தசக்தி = முடிவிலாற்றல், 5-திருப்தி = வரம்பிலின்பமுடைமை, 6-சர்வாநுக்ரகம் = பேரருளுடைமை, 7-அநாதிமலமுத்தத்துவம் = இயல்பாகவே பாசபந்தங்களினின்றும் நீங்குதல், 8-சர்வஜ்ஞத்வம் = எல்லாறிதல்.

94. சிவபெருமானொருவரே சுவதந்திரர் என்பதை விளக்குக.

சிவபெருமான் ஸ்ரீமார்க்கண்டேயருக்குப் பதினாறு வயதினை முதலிலருளி இயமன் வந்தகாலத்தில் என்றும் பதினாறுகச் செய்ததினாலும், ஐந்துதலையையுடையபிரமனது சிரங்களிலொன்றைக் கொய்ததினாலும், மதுரையின் கண்ணே பஞ்சமா பாதகங்கள் செய்த பிராமணனொருவனுக்கு அனுக்கிரகித்திருப்பதினாலும், சநகாதியோகிகளுக்கு அருளவேண்டியோகிருந்த காலையில் உலகிலுள்ள சர்வஜீவராசிகளும் போகம்புலர்ந்து செயலற்றுக்கிடந்ததனாலும், சிவபரஞ்சடர் ஒருகால் யக்ஷரூபந் தாங்கிவந்து பிரமன்,

விஷ்ணு, இந்திரன், அங்கி, வருணன், வாயு முதலியோரகந்தையடங்க அவர் முன்னே துரும்பொன்றினைக் கிள்ளிப் போட்டு இதைச் சற்றே அசையுங்கள் பார்ப்போமென்று ஒவ்வொருவராகப் பரிக்ஷித்து அசைக்க முடியாமையை வெளிப்படுத்தித் தமது பேரருட்டிறத்தைப் பிரகாசப் படுத்தியதினாலும் அச்சிவபெருமா னொருவரே சர்வ சுவதந்திர ரென்பது பெறப்பட்டது.

95. அவர் விசுத்த தேகமுடையாரென்பதை விளக்குக

அவர் யோனிவாய்ப்பட்டுப்பிறவாத பெருமையே அவர் விசுத்ததேக முடையாரென்பதை நிலைநாட்டும்.

96. அநாதிபோத மெவ்வாரும்?

மேற்கூறியபடி அறிவிக்கப்படும் சித்தாகிய ஆன்ம கோடிகளுக்கு வேதாகமபுராணசாஸ்திராதிகளை யறிவித்ததே சான்றும்.

97. அனந்த சக்தியை விளக்குக.

திரிபுரதகனம், தக்ஷயக்ஞத்வம்ஸம், ஜலந்தர வதம், நரஸிம்ஹ கர்வபங்கம் முதலிய அநேக விஷயங்கள் அவரது அநந்த சக்தியை விளக்குகின்றன.

98. வரம்பிலின்ப முடைமையை விளக்குக.

சிவபெருமான் வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலனாதல் பற்றியே அது சிறந்திடும். அவருடைய இன்பத்தில் ஏனை யோரது இன்பம் முழுதும் பெரிய சமுத்திரத்தில் ஒரு திவலை போல்வ தென்றறிக.

99. சர்வானுக்ரகம் எப்படி ?

தன்னடியவர்க்குத் தீங்கிழைத்த எமனையும், தனக்குத் தீங்கிழைத்த காமனையும் உயிர்ப்பித்ததே சான்றும்.

100. அநாதிமல முத்தரென்பதை விளக்குக ?

மாயாதேகங்கொள்ளாது சகளிகரிக்குங்காலை யில் அருட்டிருமேனிகொண்டு வருவதினாலேயே போதரும்.

101. சர்வஜ்ஞராதலெப்படி ?

சர்வஜ்ஞரென்றால் முற்றறிவினரென்பது பொருள், அறிவென்பது சித்தென்று முன்னரே யாம் கூறினோம். சிற்றம்பலவன் சிற்சபேசன்என்னும்பெயர்கள் எமது நடராஜப் பெருமான் ஒருவருக்கே உரியவாகலானும், ஆன்மாக்களது கன்மங்களை அறிந்தாட்டி உபகரிக்கும் பஞ்சகிருத்திய நடன வள்ளல் அவரொருவரே யாதலானும் சிவபெருமானொருவரே சர்வஜ்ஞராயிடுதல் சித்தமென்றறிக.

102. சிவனுக்கு ஏன் சர்வ வல்லபத்துவமிருத்தல் வேண்டும் ?

எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் ஆன்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கங்களை யூட்டவேண்டித் தேகாதிகளைச் சிருஷ்டித்தல் முதலியவற்றிற்கு முடிவிலாற்றல் வேண்டுவதாவசியகமாயால் அவ்விசுவரன், சர்வவல்லவராயிருத்தல் வேண்டும்.

103. சர்வஜ்ஞத்வம் ஏன் ?

எல்லாக் காரியமுமறிந்து செய்யவேண்டியிருத்தலால் முற்றுமுணர்தலாகிய சர்வஜ்ஞத்வம் ஆவசியகமாம்.

104. சர்வவியாபகமெப்படி ?

எவ்விடத்தும், சேதனங்களையறிவிக்கவும். அசேதனங் களை யசைவிக்கவும் வேண்டுகையால், சேதனசேதனங் களாகிய இருவிதப் பிரபஞ்சத்தினும் நிறைந்தியக்குத லாகிய சர்வவியாபகத்வம் ஆவசியகமாம்.

105. நித்தியத்வமெப்படி ?

நித்தியம் இன்றேல், தன்னைக்காரியப்படுத்த வேறொரு பதிவேண்டும். அவ்வாறில்லாததே பதி. பாசத்தைப் போலக் காரியப் படுத்தலும் பசுவைப்போலப் பிறந்துழலுதலும் ஆகிய விசாரமில்லாமை பதியினது தர்மமாகையால் அதுவே நித்தியத்வமாம்.

106. ஏன் நித்தியானந்தர் என்பது ?

இனிப்பதாகிய கரும்பினை நுகருவாருக்கு இன்பம் பெருகுதல் போல, ஈசுவரானுபவம் எய்தினாருக்குப் பேரின பம் விளைவிக்கும் ஈசுவரன் நித்தியானந்த சொரூபியா யிருத்தல் வேண்டும் என்பது சித்தம். இன்றேல் ஆன்மக் களுக்குத் துன்பம் நீக்கி இன்பம்கொடுப்பது ஏலாது என வறிக.

107. அந்த ஈசுவரனுக்குச் சர்வ சுதந்திரத்துவ மிருக்க வேண்டியதென்ன ?

சுதந்திரமென்பது தன்னாலும் பிறராலுந் தடையுண் டாகாமை. சீவர்கள் கன்மானுபவம்பண்ண உரியவர்களாத லானும், வரம்பிற்பட்ட அறிவுந் தொழிலும் உடையவர் களாதலானும், இவர்களது சங்கற்பத்தைச் சங்கற்பித்தவழிச் சிலபோது முடித்தும் அச்சங்கற்பங்கெடச் சிலபோது தடுத் தும் நடைபெறச் செய்வதினாலும், சுதந்திரத்துவமின்றேல்

தனக்கு மேலொரு கர்த்தாவேண்டிச் சர்வவல்லபத்துவங்
குன்றுவதினாலும் ஈசுவரன் சர்வ சுதந்திரத்துவமுடைய
வனாதல் காண்க.

108. சர்வவியாபகரென்பதை விளக்குக.

விஜயன்பால் வில்லடியும், பாண்டியன்பால் பிரம்படியும்
பட்டகாலத்து உலகிலுள்ள ஜீவராசிக ளத்தனையும் அடிபட்
டனவென்பதும், சிவபெருமான் பவன், சர்வன், ருத்ரன்,
பீமன், மகாதேவன், உக்கிரன், சோமன், பசுபதி என்னுந்
திருநாமங்களைத் தாங்கி யிருப்பதும் அவருடைய சர்வ
வியாபகத்துவத்தை யினிது பிரகாசப்படுத்தினமை காண்க.

109 பவன் முதலாகிய திருநாமங்கள் சிவபரஞ்
சுடருக்கு எப்படி வந்தன?

சிவபெருமான் பிருதிவியிலே நிறைந்தியக்கலால் பவ
னென்றும், அப்புவினிலே கலந்தியக்கலால் சர்வனென்றும்,
தேயுவினிலே தோய்ந்தியக்கலால் உருத்திரனென்றும், வாயு
வினிலே வளைந்தியக்கலால் பீமனென்றும், ஆகாயத்திலே
வியாபித்தியக்கலால் மகாதேவனென்றும், சூரியனிடத்திலே
அந்தரியாமியா யிருந்தியக்கலால் உக்ரனென்றும், சந்திர
னிடத்திலே சார்ந்தியக்கலால் சோமனென்றும், ஆன்மாவி
னிடத்திலே வேற்ற விரவி யியக்கலால் பசுபதியென்றும்
திருநாமங்கள் வந்தவாறறிக. இந்த நாம விளக்கமே சிவ
பெருமான் சர்வவியாபகரென்பதை நன்குபோதிக்கின்றது,

110. இந்தச்சர்வ வியாபகத்வம் சிவனருக்கே
சொந்தமென்பதை அவரது சரித்திரவாயிலாகச் சிறிது
விளக்குக.

அர்ச்சுனன் வில்லாலடித்தான். பாண்டியன் பிரம்பால
டித்தான். அந்த அடிகள் எம்பெருமானது திருமேனியாகிய

சேதனசேதனங்களெவற்றின்மேலும் பட்டது கண்டோம். ஒருகால் பெருமானது திருநயனங்களை அம்மை விளையாட்டாக மூடினள். அப்போது உலகமுழுதும் இருண்டது. ஒருகால் சுவாமி அம்மையை நீங்கி யோகிருந்தனர். அப்போது பீரம விஷ்ணு முதலிய எல்லாவுயிர்களுக்கும் போகம் ஒழிந்தன. இன்னும் இத்தகைய பல சரித்திரங்களால் சிவனானது வியாபகத்வம் இனிது வெளிப்பட்டவாறறிக.

111. சிவபெருமானொருவருக்கே பகவான் எனும் திருநாமம் சிறந்திடுமென்பதைக் காட்டுக.

பகவான் என்பதற்கு ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் ஆறுகுணங்கள் உடையவன் என்பது பொருள். சிவபெருமானொருவருக்கே ஐசுவரியம் ஈசுவர சப்தத்தாலும் குபேரனைப் பெருஞ்செல்வனாக்கித் தோழனாகக் கொண்ட மையினாலும், வீரியம் உக்கிரனென்னும் நாமத்தாலும் அட்டவீரட்டத்தாலும், புகழ் சிவநாமத்தாலும், வேதாகம புராணங்களினால் புகழ்ந்தோதப்பெற்றமையினாலும், ஞானம் சர்வஜ்ஞன் என்னும் சொல்லாலும், முற்கூறியவாறு சிற்சத்தியே சபையாகக் கொண்டமையினாலும், திரு ஸ்ரீமானென்னும் பெயராலும், கூடிராப்தியிலுண்டான திருவை நாராயணனுக்கீந்தமையினாலும், வைராக்கியம் காம தகனனென்னும் வழக்காலும், செயலாலும் தெளிந்திடுக.

112, சிவனே பரமகாரண வஸ்துவென்பதை இன்னுங் கொஞ்சம் விளக்குக.

எம் அப்பனாகிய சிவபெருமானின் இடப்பால் விளங்கும் பார்வதி தேவியாரே தெய்வமென்பதாகக் கூறுஞ் சாக்தேயமதமும், மூத்தகுமாரராகியகணபதியே தெய்வமெனக்கூறும் காணாபத்திய மதமும், இளையகுமாரராகிய குமாரசுவாமியே தெய்வமெனக்கூறும் கௌமார மதமும், மற்றொரு குமார

ராகிய வைரவரே தெய்வமெனக்கூறும் வைரவ மதமும், இன்னொரு குமாரராகிய வீரபத்திரரே தெய்வமெனக்கூறும் வீரசைவ மதமும் உலகில் நிலவிச் சிவவியாபகமே நிலைத் தலால், சிவனாரு பரதத்வ வைபவம் நிலைபெற்றவாற்றிக. அன்றிச் சிவபெருமானது தேவியாரையே தேவியெனவும், விநாயகக்கடவுளையே பிள்ளையார் மூத்தபிள்ளையாரெனவும், சண்முகக் கடவுளையே முருகன், இளையபிள்ளையாரெனவும் பதி நூல்கள் கூறுகின்றன. ஈசுவரனென்னும் பெயரை ஒவ்வொரு மதத்தவரும் தத்தம் தெய்வங்களுக்கே யுரிய தென்று கொண்டிருப்பினும், “ஈசுவரன்கோயில்”, “பெரு மாள் கோயில்” என்னும் வியவஸ்தையால் சிவபரஞ்சுட ரையே ஈசுவரநாமம் தொடர்ந்து யோக ரூபிகளாக நிலை பெறும். சிவபெருமானொருவரே பிறப்பிறப்பாதி யுயிர்க் குண மில்லாதவரென வேதசிவாகமங்கள் கூறுதலானும் சிவனாரு ஈசுவரத்வம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

113. மேற்கூறிய நிஷ்களப்பொருள் உலகத்தை எப்படி உண்டாக்கியது?

அந்த நிஷ்களப்பொருள் சகள்கரித்துத் தனது திரு வருளினைப் பராசக்தி சொருபமாக இடப்பாகத்திலே வைத்தருளி, ஸ்ரீகைலாசபதியாய் வீற்றிருந்து, சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹார, திரோபவ, அநுக்கிரகமென்னும் பஞ்ச கிருத்தியங்களை நடத்தும்பொருட்டுப் பிரம, விஷ்ணு, ருத்ர, மகேச சதாசிவ மூர்த்திகளாய் ஆவிர்ப்பவித்து நாடகம் புரியும்.

114. சிவபெருமான் உலகினுக்குப் பிதா என்ப தின் தாற்பரியமென்ன?

ஆண் பெண் அளி என்னும் மூன்றுமல்லாத பதியாயே சிவபெருமான் சர்வான்மாக்களுக்குத் தனுகரணபுவன

போகங்களைத் தோற்றுவித்தலால், ஆண்பாற்படுத்துப் பிதாவெனலறிக.

115. அந்த நிஷ்களப்பொருளை நாமெப்படி வணங்கித் துதிக்கலாம் ?

அது சகளிகரித்தாலன்றி அதனை நாம் பாவனையாதி களால் தொழுது துதிக்கவியலாதாம்.

116. அந்த நிஷ்களப்பொருள் உருவருவமில்லா தது என்றதை விளக்குக.

அது ரூபமுடையதே அல்லது ரூபமில்லாததே என்று நிஷ்கரித்துச் சொல்ல முடியாதென்பதே அதன் தாற்பரியம்.

117. அற்றேல், சிவபெருமானுருவமுடையர் அல்லரோ ?

ரூபம், அரூபம், ரூபாரூபம், அதீதம் என்னுந் திருமேனி கள் நான்குமுடையவரென்பதே சைவ நூற்றுணிபாம்.

118. சிற்சில சமயிகள் ஈசுவரன் கேவலம் உருவ னென்றும், கேவலம் அருவனென்றும் கூறுகின்றார்களே அதனால் வருந்தோஷ மென்னை ?

கேவலம் உருவனென்றால், உருவமெல்லாம் மாயா காரியமாதலால் பரனது உருவமும் மாயாசம்பந்தம்பெறும். அன்றியும் உலகிலுள்ள உருவப்பொருள்களிலொன்றாய்ச் சேர்ந்தழியும். கேவலம் அருவனென்றாலுமவ்வாறே மாயா காரியமாகி ஆகாயம் காலந் திக்கு மனசு முதலிய அருவப் பொருள்களோடு சேர்ந்தழியும். அன்றியு முருவமே திருமேனியாயின் அருவமாயிருக்கு முயிர்களுக்கும், அருவமே

திருமேனியாயின் உருவமாயிருக்கு முயிர்களுக்கும் அனுக்கிரகித்தல் கூடாதாம். அதுபற்றி மூவகையான்மாக்களுக்கும் அவரவர்போன்று அருளும்பொருட்டு அருவம், உருவம் முதலிய தன்மையைக் கடந்து நின்ற சிவம் அருவமாகியும், உருவமாகியும், அருவுருவமாகியும் வெளிப்பட்டதுணர்க. இம் மூன்றுஞ் சேர்ந்ததே பரிபூரணமாதலால் கேவலம் உருவனென்றலும் அருவனென்றலும் பரனது சர்வ வியாபகத்தைத் தூஷித்த படியாம்.

119. அவருடைய உண்மை யிலக்கணந்தானென்னை?

உருவமாகிய பிரம விஷ்ணு ருத்ர மகேசுவர வடிவங்கள் நான்கும் அருவமாகிய சிவ சத்தி நாத விந்து வடிவங்கள் நான்கும் ரூபரூபமாகிய சதாசிவ வடிவமொன்றும் ஆக ஒன்பது வடிவங்களாய் நடிக்கும்பதி சிவமென்பதனால் இவ் வொன்பது வடிவங்களுக்கு மதிஷ்டானமான சொரூபமொன்றுளதாயிடுதல் ஆவசியகமாம். அதனையே இம் மூன்றிற்கு மதித மென்று கூறுவார்கள். ஆதலால் ஒரு நாம மோருருவ மொன்று மல்லானென்பதே எம் பெருமானது வுண்மை யிலக்கணமாம்.

120. அவ்வாறாயின், சிவபெருமானையுள்ளவாறு அறிவதுங் காணுவது மெப்படி?

“ காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே ” என்றும், “ அவனருளாலே அவன்ருள் வணங்கி ” என்றும் எம்பெருமக்கள் கூறிய பிரமாணங்களால் சிவமே வலிந்து தன்னை யுணர்த்துமென்றறிக. உயிர்கள் தாமேயறிய லாகா வென்பதே அவற்றின் றுணிபாம். இதனை “ இப்படிய னிந் நிறத்த னிவ்வண்ணத்த னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொணாதே ” என்ற திவ்ய சூக்தியானு முய்த்துணர்க.

121. அவனரு ளென்ற லென்னை ?

சூரியனுக்குக் கிரணம் போலவும் தீயினுக்குச் சூடு போலவும் பூவினுக்கு மணம்போலவும் பழத்துக்கு ரசம் போலவும் பண்ணிற்கிசைபோலவும் பராபரனும் பானுவுக்குக் கிரணங்களாயுள்ள கருணையாகியுள்ள உலகமாகிய காரியத்துக்குத் துணைக்காரணமாகியுமுள்ள பராசக்தியாகிய வல்லமையாம்.

5. சக்தி யியல்

122. சிவபெருமானுக்குச் சக்தியாவார் யாவர் ?

ஸ்ரீ உமாதேவியார்.

123. ஸ்ரீ உமாதேவியார் பெண்பாலாகவே அவரிடத்திற் சிவபெருமானுவந்தவாறென்னை ?

சிவத்துக் கபின்னமாயுள்ள சக்தியே நிமித்தகாரணமாகிய அச்சிவம் பஞ்சகிருத்திய மியற்றுதற்குத் துணைக்காரணமாயிருத்தலான் பெண்பாலெனப்படும். அதனால் ஸ்ரீ உமாதேவியாரை லோகமாதாவென்பதற்கு. பெருமான் பிராட்டியார்பால் உவவாத பகடித்தில் பிரஜோர்பத்தியில்லாமற்போம். அன்றியு முலகில் யாவரும் யோகிகளாய் அதனை ஆற்றமாட்டாமல் கெடுவர். இதனால் பெருமான் பெண்பாலுவந்தது ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த கருணையின் விளைவென்றற்கு. சிவஞ் சத்தியோடுகூடி உத்தியோகித்துச் சங்கற்பித்தலே ஆன்மாக்களின் தோற்றத்துக்குக் காரணமாகையால். உவந்து புணர்தலெனவும் சிவாகமங்கள் கூறுவதுணர்க.

124. ஸ்ரீ உமாதேவியாருடைய உற்பத்தி எவ்வாறு ?

ஒருகாலத்துப்பிரமன்சிருஷ்டித்தொழிலைச்செய்யக்கருதி முதல் சநகன், சநந்தனன், சநற்குமாரன், சநாதனன் என்னும் நால்வரைப்பெற அந்நால்வரும் நல்ல தவயோகிகளானார்கள். பின்னர்ப் பிரமன், படைத்தற்றொழிலும், விஷ்ணு காத்தற்றொழிலும் செய்யக்கூடாமை பற்றி இவ்வறுவரும் கயிலையங்கிரிக்குச் சென்று சிவபெருமான் பாதாரவிந்தங்களில் வீழ்ந்து பணிந்து குறையிரந்து நிற்க, அவர்களைச் சிவபெருமான் தமது வாமபாகத்தைச் சிறிது நோக்கினார். உடனே ஸ்ரீ உமாதேவியார் தோன்றியருளினார். அவரை எம்பெருமான் அங்கீகரித்தனர். அதனால் முன்பு நீருயொழிந்த பிரமன், விஷ்ணு, முனிவர் நால்வர் ஆகிய அறுவறும் மீண்டும் படைக்கப்பட்டார்கள். அவர் மூலமாக ஏனைய சிருஷ்டிகள் நடைபெற்றன.

125. ஸ்ரீஉமாதேவியாரைத் தகஷிப்புத்திரி யென்பதற்குக் காரணமென்ன?

ஒரு காலத்திலே சிவபெருமானை உமையவள் நோக்கி உருவமொன்று மில்லாத தேவரீருக்குப் பிரம, விஷ்ணு, ருத்ர, மகேசுவர, சதாசிவ ரூபங்களும் இன்னும் பல உருவங்களும் வந்தவாறு என்னையென, சிவபெருமான் அவ்வுருவமெல்லாம் நமது அருளாகிய உன்னுருவே யாமென்றனர். அவ்வளவிலே உமாதேவியார் சற்று மகிழ், சிவபெருமான் ஏதோ தேவியார் விகற்பமெய்தினரென்று நினைத்து இனி உன்னைவிட்டுப் பிரிந்து வேறாக நின்று உலகினை இயற்றப்போகிறோமென்று சொல்லி அவ்வாறே பிரிந்தருளினார். நீங்கவே ஆன்ம கோடிகளைத்தும் செயலற்றுச் சடமாகிச் சூத்திரப்பாவையை யாட்டுவிப்பான் செயலில்வழிப் பாவைகள் நிலைகுலைந்து வீழ்வதுபோல, அருணாடகம் பரமனிடத்து அக்காலமின்மையால் சிருஷ்டியாதித் தொழில்கள் நடைபெறவில்லை. இதனைக்கண்ட உமாதேவியார் சிவபெருமானைத் தொழுது, தாம்செய்தது

அபசாரமென்று வேண்டிக்கொள்ளச் சிவபெருமான் மீட்டும் அவரைக்கூடி மகிழ்ந்தனர். அப்போது முன்போல உலகம் நடைபெற்றது. இவ்வளவு காலமும் பரமேசுவரனுக்கு ஒரு மாத்திரைப் பொழுதாயிருப்பினும் அநேக யுகங்கள் உலகம் இருள்மூடியிருந்தன. இவ்வபசாரத்துக்காகச் சிவபெருமான் உமாதேவியாரை நோக்கி நீ உன்னை வியந்ததனால் நாம் முனிந்து உன்பொருட்டு உயிர்களினது வுணர்ச்சியை நீக்கிப் பின்பு அவர்களுக்கு உணர்வு தந்தோம். அதனால் வந்த குற்றம் உன்னைவிட்டு நீங்கும் படியாகக் காளிந்நிநதியினிடத்தே ஒரு வலம்புரிச் சங்காய்ச் சமைந்து கிடக்கக்கடவை. பிரமபுத்திரனாகிய தகூன் உன்னையடுத்து வந்து எடுத்தலும் ஒரு குழந்தையுருவாகி அவனுக்கு மகளாக வளர்ந்திடுவாய். உனக்கு ஐந்தாவது வயசு ஆகுகையில் நம்மை நினைந்து அரிய தவங்களைச் செய்வாய். அக்காலத்தில் உன்னை யாம் வந்து திருமணஞ் செய்வோமென்று கூறி அவ்வாறே திருவருள் புரிந்தனர். இவ்வாறு வைதிக நூல்களெல்லாங் கூறுகின்றன.

126. இனி அவ்வம்மையாரைப் பருவதராஜன் குமாரத்தி யென்பதற்குக் காரணமென்னை?

உமாதேவியார் தக்கனிடத்தில் வளர்ந்ததும் தாக்ஷாயணியென்னும் பெயர்தாங்கிய துமாகிய குறைவை நிவிர்த்தி செய்யக்கருதித் தமது தாக்ஷாயணிகோலத்தை யொழித்துக் கொள்ளச் சிவபெருமானைப் பிரார்த்தித்தனர். அதை உவந்து சிவபெருமான் அம்மையை நோக்கி, மலையரசன், நீ புத்திரியாக வரவேண்டித் தவங்கிடக்கின்றான். அவனுக்கு நாமவ்வாறு கைகூடுமென்று வரம்பாவித்திருக்கின்றோம். ஆகையால், அவனுக்கு நீ புத்திரியாகச் சென்று வளரக் கடவாயென்று அருள்செய்தனர். அவ்வனுக்கிரக வார்த்தையைக் கேட்டு அம்மையார் இமயவரைச் சாரலில் ஓர் தடாகக் கரையின் கண்ணே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பர்வத

ராஜனுக்கெதிரில் ஒரு தாமரையின்மீது பசங்குழவியாய்த்-
தோன்றித் தரிசனத் தந்தருளினர். உடனே பர்வதராஜ
னெடுத்து வளர்த்துப் பார்வதியாரென்னும் பெயரிட்டு
மகிழ்ந்தான். இந்தப் பார்வதி தேவியாரை ஸ்ரீ சிவபெரு
மான் திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொண்டு உயிர்களுக்குப்
போகத்தைக் கொடுத்தருளினர். இந்தத் திருக்கல்யாண
வைபவம் எவ்வாறு புராணங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்
கின்றது.

127. பராசக்தியாராகிய பார்வதியாரைத் தொழுது
தோத்திரஞ்செய்து பேறுபெற்ற அடியார்கள் யாவர்?

மதுரை மீனாஷியம்மை சந்நிதியில் ஒரு வித்தியாதர
ஸ்திரீ அன்புடன் யாழ்வாசித்துத் தோத்திரஞ் செய்து
மீனாஷியம்மையே தடாதகையென்னும் பெயரோடு தனக்குப்
புத்திரியாய் வரும்படி பேறுபெற்றாள்.

128. மீனாஷியம்மையார் எப்படிப் புத்திரியா
யவதரித்தனர்?

அந்த வித்தியாதர ஸ்திரீயானவள் ஒரு ராஜஸ்திரீ
யாகப் பிறந்து காஞ்சனமாலையென்னும் பெயர்கொண்டு
மலயத்துவச பாண்டியன் மனைவியாய் வாழ்ந்து கொண்டி
ருக்கையில், புத்திரனில்லை யென்பதைக்குறித்து அந்தப்
பாண்டியராஜன் யாகஞ்செய்ய அதனிடத்திலிருந்து மூன்று
வயது நிறைந்த பெண் குழந்தையாக ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மை
யார் திருவவதாரஞ் செய்தருளினர்.

129, இன்னும் யாராவது இப்படித் தொழுது
பேறுபெற்றார்களா?

ஸ்ரீ காளிதாசர், காளமேகப்புவலர் முதலியோர்கள்
தொழுது பேறுபெற்றனர். கவுரியென்னுமொரு பிராமணப்

பெண் தன் தகப்பன் தனக்குபதேசஞ் செய்த கவுரி மந்திரத்தை யிடைவிடாம லன்புடன்சொல்லிப் பார்வதியா ருடன் பரமேசுவரன் ரிஷபவாகனருடரா யெழுந்தருளத் தானும் கயிலாசத்துக்கு அவர்களுடன் போகும்படியான பேறுபெற்றாள். கவிராச பண்டிதரென்பவர் அன்புடன் தொழுது தோத்திரஞ்செய்து சவுந்தரியலகரி பாடிப் பேறு பெற்றார். அதையிப்போது பத்தி சிரத்தையுடன் ஓதுகின்ற வர்களும் இஷ்டகாமியார்த்தங்களை யடைகிறார்கள் அபிராமி பட்டரென்பவர் அன்புடன் தொண்டு செய்து அபிராமி யந்தாதி பாடிப் பார்வதியாருடைய கிருபையினாலே அமா வாசை யிராத்திரியிலே சந்திரோதயமாகும்படி பேறுபெற் றார். இப்படியாக அநேகம்பேர் தொழுது தோத்திரஞ் செய்து பேறு பெற்றார்கள்.

130. ஸ்ரீ உமாதேவியாரை ஆராதிப்பதற்குரிய காலங்களெவை?

மாதங்களில் தையும் ஆடியும், வாரங்களில் அங்காரக வாரமும் சுக்கிர வாரமும், திதிகளில் அஷ்டமியும் சதுர்த் தசியும், பெளர்ணிமையும். நக்ஷத்திரங்களில் பூரமும் உத்திரமும், எல்லா இராக்காலங்களும் உரியனவாம்.

131. எல்லா இரவும் உரியனவாயிருக்க, நவராத் திரி விசேஷமானதற்குக் காரணமென்னை?

இரவிற்கெய்யுமெல்லா பூசைகளும் பராசத்தியைச் சேரு மென்றுகண்ட ஏகாதசருத்ரர்கள் ஓரிரவாவது தமது பூசை சிவபெருமானுக்குச் சேரச்செய்ய வேண்டுமென்று கருதி ஸ்ரீ பராசத்தியாரை வணங்கி “ எமதன்னையே ஓரிரவில் நாங்கள் உமது கொழுநர் மகிழுமாறு பூசிக்கிறோம். இதனை யங்கீகரித்தருளல் வேண்டும். அங்கீகரித்தருளினால் ஒன்றுக் கொன்பதாக ஒன்பதிரவுகளில் நாங்கள் உம்மைப் பூசிக்கி

றோம் ” என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அவ்வாறே அம்மையிசைந்தருளினார். அதைக் கடைப்பிடித்து அவர்கள் ஓர் இரவு முழுதும் பூசை செய்தார்கள். அப்போது அம்மையாருஞ் சிவபூசை செய்தனர். இது சிவராத்திரியெனவும், மேற்சொன்ன வொன்பது நாளும் நவராத்திரியெனவும் பெயர்பெறும்.

132. ஒன்பது நாளானதற்குக் காரணமென்னை?

ஆதிபரை அயன்நாவில் சரஸ்வதியென்றும், ஸ்ரீதரன் மார்பில் லக்ஷ்மியென்றும், நாதனிடத்துத் துர்க்கையென்றும் விரிந்துலகை நடைபெறச் செய்யும், ஒவ்வொரு மூர்த்தத்துக்கும் சாத்துவிகம், இராஜசம், தாமசம் எனும் மூன்று மூர்த்தங்களுளவாதலால் ஒன்பது நாள் சிறந்தமை காண்க.

133. இந்தப் பூசை ஆதியிலெவ்வாறு அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்தது?

“ துர்க்கைபூசை ” யென்று பிரதிமையின்றி கும்பமுதலியவற்றி லாவாகனஞ்செய்து தேவிமந்திர ஜெப முதலியன நடந்து வந்தன. அக்காலத்துச் சர்வலோகாதிபத்தியத்துக்கும் ஈசுவராதிபத்தியத்துக்குஞ் சக்தியே இன்றியமையாதாதலாலும் அதுவன்றி யொன்றும் நடைபெறுதாதலாலும் ஸ்ரீவித்தை முதலிய மகாமந்திரங்கள் ஜெபம்பண்ணி வந்தார்கள். ஆனால் ஈசுவரியு மொவ்வொரு காலத்து சுகளிகரித்து வந்து திருவிளையாடல்கள் செய்தருளினார்.

134. அவ்வாறு தோன்றிய அருள்வடிவங்கள் யாவை?

மகாமாயை, மகிஷாசுரமர்த்தினி, காளி, சாமுண்டி, சண்டிகாதேவி, சாமளாதேவி, சிவதூதி முதலியனவாம்.

135. மகாமாயையின் வரலாற்றென்னை ?

மகா பிரளயத்துக்கப்பால் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஊர்ப்பதி யின் கண்ணே யோக நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தகாலே யில் தமது உந்திக்கமலத்தினின்றும் பிரமாவையுண்டாக் கினார். அதேகாலையில் நாராயணமூர்த்தியின் ஸ்தோத்திரங் களினின்று மது கைடவர்களென்னும் அசுரரிருவர் தோன்ற அவர்களைக் கண்டு நடுங்கிப் பிரமன் தன் பிதாவை யெழுப் பும்படி யோக நித்திரைக்குக் காரணமான மகாமாயையை வேண்ட, அவளவ்வாறே யரியைவிட்டகல அவரெழுந்து அவ்வசுரர்களுடனே ஆயிரந்தேவ வருஷம் போர்புரிந் தாற்றுவதவராகி ஸ்ரீ பராசத்தியாரின் ஒரு பகுதியாகிய மகா மாயையை வேண்ட அவ்வசுரர்களை மயக்கமுண்டானவர் களாக்கித் தங்களுடன் சமானமாய் மற்றோர் செய்து முகுந்தனை மெச்சி யுனக்கு வேண்டியவரம் யாதென ஊர்ப்பதிநாதனுந் தன்னாலவர்கள் மடியவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார். அவ்வாறே அவர்களுமிசைந்து உயிர்நிங்கினார். இதுவே மகா மாயையின் வரலாறாகும்.

136. மகிஷாசுரனென்பவன் யார்? அவனை உமா தேவியார் ஏன் வதைத்தருளினார்?

முற்காலத்திலே வரமுனி யென்றொரு ரிஷி யிருந்தார். அவர் மகா தபோபலமுடையவராதலால் அவரைக் காண விரும்பி அகஸ்தியர் முதலான ஐம்பது முனிவர்கள் சேர்ந்து அவரது ஆசிரமத்துக்குச் செல்ல அவர் தமது தவத்தாலிற் று மாந்து அங்கு வந்த தவசிகளை மதியாதிருந்தார். அது கண்ட மகா தவசிரேஷ்டர்கள் சினப்படை கொண்டு “ வர முனிவரே, நீரெம்மை மதியாதிருமாந்து இருந்தமையால் எருமைக்கடாவாகப் பிறக்கக் கடவீர் ” என்று சபிக்க, அம்முனி மனந்தளர்ந்து “ சுவாமி, அடியேன் செய்த பிழையைப் பொறுத்தனுக்கிரகிக்கவேண்டு ” மென்று

பிரார்த்திக்க, அவர்கள் கருணைசுரந்து “ முனிவரே, நீர் எருமைமுக அசுரனுப் பிறந்து வானவர் தானவராதியோரை வென்று திரிலோக கண்டகனு யரசுசெய்யுங்கால் சக்திக ளெல்லாங்கூடி யவயவங்களாய்மையத் துர்க்கை தோன்று வார். அந்தத் தேவி யுன்னை வதைத்தருளுவார். அப் போது சாபம் நீங்கு மென்று கட்டளையிட்டார்கள். அவரு மவ்வாறே மகிஷாசுரனுய்ப் பிறந்து நீலகிரியில் மகிஷாபுர நகரிலிருந்து திரிலோகாதிபத்தியஞ் செய்து வருகையில் ஸ்ரீ பரமேசுவரி துர்க்கை வடிவங்கொண்டு அம்மகிஷனை வதைத்துத் தேவர்களுக் கிதஞ் செய்தனர்.

137. காளி முதலானார்களின் வரலாறென்னை ?

ஸ்ரீ உமாதேவியார் தஷுன் புத்ரியாகியபோது அவன் பெருமானுக்குத் தீங்கிழைத்து அபராதியாயினமையால் பிராட்டியார் தன்னுருவத்தை மாற்றிக்கொள்ள விரும்பித் தவமிழைத்த காலையில் தேவர்கள் சும்பன் நிசம்பன் என்னு மசுரர்களுக்குப் பயந்து பூவுலகத்திலேவந்து அநேககாலஞ் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்து பரமேசுவரியை வேதங்களி னாலே தோத்திரஞ் செய்துவந்தார்கள். அவர்களுக்குமுன் ஈசுவரி பிரசன்னமாகி உங்களுக்கு வேண்டும்வரம் யாதெனத் தேவர்கள் “ அவ்வசுரர்களிருவரையும் வதைத் துத் தேவலோகத்தை எங்களுக்கு மீட்டுமளித்து ரக்ஷிக்க வேண்டு மன்னையே ” யென, நாராயணியு மவ்வாறே அபயப்பிரதானங் கொடுத்து முன்போலத் தவஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். சும்பன் நிசம்ப னென்னு மசுரர்களின் சேனாவீரனான தூமக்கண்ணன் அநேக சேனைகளுடன் தேவியாரை யணுக, ஸ்ரீ ஜகன்மாதா கோபாவேசங்கொண்டு தன் திருமேனியெங்குஞ் சேனை களுண்டாமாறுசெய்து அசுரர்களின் சேனைகளையழித்து ஹரிங்காரத்தினால் தூமக்கண்ணனை மாய்த்தனர். பின்பு சண்டன் முண்டன் என்னும் வீரர்கள் அநேகங்கோடி சேனை

களுடன் அம்மையாரை வந்தணுக, தாக்ஷாயணி சினந்து தன் தேகத்தைப் போர்த்திருந்த கருமையான சாமத்தைக் கழற்றியெறிய அதுவே காளியாய் அவ்விரண்டசுரர் களையுஞ் சிரச்சேதஞ்செய்து அச்சிரசுகளை ஸ்ரீ பார்வதி யாருக்குப் பாதகாணிக்கையாய் வைத்தது. அந்தச் சக்தியையே தேவியார் சாமுண்டியென அழைத்தனர். பிறகு சும்பன் நிசம்பன் என்ற இருவர்களின் சகோதரியான குரோதியின் குமாரன் ரக்தபீஜன் வர, அபிராமி, வைணவி, மாகேசுவரி, கௌமாரி, வராகி, இந்திரை, நாரசிம்மையென்னுஞ் சப்தமாதர்களும் அவன் சேனைகளை யழித்து அவன் தலையை யறுக்க அவனுடலிலிருந்து விழும் ரக்தத்துளியொவ்வொன்றுக்கொவ்வோ ரசுரனுண்டாகிச் சமர்செய்ய, அதைக்கண்டஞ்சி ஜகதீசுவரியினிடம் அறிவிக்க, அவர் காளியையனுப்ப, அவளவ்வசுரனுடலிற் சிந்தின வுதிரத்திலுதித்து அவனைப்போலவே யுத்தஞ்செய்யும் அசுரர்களை வரையுங் கொன்று உதிர்மாமிசங் கீழே விழாது தன் கபாலத்தேந்தி ரத்தபீஜனையுங் கொன்று தேவர்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுத்தனர். பின் நிசம்பன் சேனைகளுடன் வர அச்சேனைகளைச் சப்தமாதர்களும் நிசம்பனைத் தாழும் முடித்துச் சும்பனையும்வாறே தொலைத்தனர். தேவியார் தங் கருநிறச்சாமத்தைக் கழற்றி யெறிந்து, காளியை யுண்டாக்கின பின்னரே கௌரியெனப் பெயர் பெற்றனர். இவ்வசுரர்களைக் கொன்ற அவசரம் சண்டியை யெனவும், போர்முகத்துச் சிவனைத் தூதாகக் கொண்டமையால் சிவ தூதி யெனவும், தேவியார் பெயர் பெற்றனர். தேவியாருக்குப் பெயர் தண்டினி, வராகி, மந்திரினி சாமளாதேவி.

138. பண்டாசுரன் வரலாறென்ன?

இவனு மேனைய அசுரர்களும் மகிஷாசுரன் சகோதரர்கள். இவன் மகாமந்திரசக்தியுடையவன். ஈசுவரியினுடன் மந்திர, தந்திர, யந்திர சண்டைகள் செய்து இறுதியில்

“லோகாம்பிகை, அடியேன் உன்முன்னர் என் வித்தைகளைக் காட்டினேனென்று கோபியாதே, என்னை ரக்ஷித்தருளுவாய்” என்று சொல்லி ஈசுவரியினது பாதாரவிந்தங்களிற் சரணுகதியடைந்தனன்.

139. மேற்கூறிய மந்திர தந்திர யந்திர சண்டைகளாவன என்னை?

பண்டாசுரன் மலைகளையுண்டாக்கினான். ஈசுவரி வச்சி ராயுதத்தை யுண்டாக்கினான். பின்பு நரசிங்கத்தையுண்டு பண்ணினான், அம்மை சரபத்தைத் தோன்றச்செய்தனள். ஒருவருக்கொருவர் விரோதமான யந்திரங்களை யுண்டுபண்ணினார்கள். தந்திரமாய் மறைந்தும் வேறுருக்கள் கொண்டும் அசுரன் சண்டை செய்தான். இவ்வாறு செய்யும் மந்திர சண்டையில் சமர்த்தன் அந்தப் பண்டாசுரன். தேவியொருவர் தவிர வேறொருவரும் அவன் முன்னின்று போராடவல்லரோ! இவ்வாறு போராடி முடிவில் தேவியார் வென்றருளினார்.

140. நவராத்திரி பூஜையில் பிரதிமை முதலியவைத்துப் பூஜிப்பது எப்போதுண்டாயது?

மேதஸ்மகரிஷியையடைந்த சுரதனென்னும் இராஜன் தன்னைவிட்டு நீங்கிய இராஜாதிபத்தியம் மீட்டுங் கிடைக்க இவ்விதமாய்ப் பூஜை செய்தார். அதுமுதல் பிரதிமைவைத்துப் பூஜை செய்வது வழக்கம்.

141. அவர் பூஜைசெய்தது புரட்டாசி மாதத்திற்குளோ?

அல்ல. சக்தி யுலகினை வளர்ப்பது தெற்றென விளங்கும். வசந்தகாலத்திற் பூசை செய்தனர். அதனையே இப்போது வசந்தத் திருவிழாவெனக் கூறுவது.

142. பின் எவ்வாறு புரட்டாசிமாதத்தில் நவராத்திரி யுத்ஸவம் கொண்டாடப்படுகின்றது?

ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி திருமகனார் இராவண சம்மாரத்தின் பொருட்டு அகஸ்தியபகவான் வாயிலாக ஸ்ரீபஞ்சதசாக்ஷரி யுபதேசிக்கப்பெற்று, புரட்டாசிமாதம் சுக்கிலபக்ஷப் பிரதமை முதல் நவமியீருக ஒன்பதுநாளும் ஸ்ரீ பராசத்தியாரைப் பூஜை செய்தனர். இதுமுதல் புரட்டாசி மாதத்தில் நவராத்திரி கொண்டாடப்பெற்றுவருகின்றது.

143. பின்னும் யார் இந்தவிதமாக நவராத்திரி பூஜை செய்தனர்?

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் பிருந்தாவனத்தில் இவ்விதமாகப் பூஜை செய்தனர்.

144. ஸ்ரீபராசக்தியார், காளி, துர்க்கை முதலிய வடிவங்களிற் பேதமுண்டோ?

இல்லை. ஸ்ரீ உமாதேவியாரே கோபவேளையில் காளியென்றும், போர்முகத்தில் துர்க்கையென்றும், ஆன்மாயக் களுக்கு ஐசுவரியபோகபோக்கியங்களைக் கொடுக்கும்போது பவானியென்றும் புருஷரூபமானகாலையில் புருஷோத்தமன் என்றுந் திருநாமம் பெறுவர்.

145. நவராத்திரிகாலத் தேவி தவஞ்செய்த காலமென்பதென்னே?

அம்மையார் பஞ்சாக்கினி மத்தியிலிருந்து ஸ்ரீ சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் புரிந்து இடப்பாகம் பெற்ற காலம் நவராத்திரி யென்று கூறுவதுமுண்டு.

146. பிராட்டியார் தவம்புரியக் காரணம் என்னை?

பிராட்டியார் இமயபர்வதராஜ புத்திரியாயவதரித்துக் காளகண்டமூர்த்தியைத் திருமணம்புரிந்தபின்னர் ஒருநாள் லீலாமாத்திரமாய் ஸ்ரீ பரமேசுவரனை நோக்கிச் சந்திரகுரியர்கள் யார் என்று வினவ, அவை எமது விழிகள் என்று பெருமான் திருவுளம்பற்ற, அம்மையார் நாயகனிடத்துள்ள நயப்பால் ஐயனிருகண்களையும் தமது அருமைத் திருக்கரங்களால் மூட, சர்வலோகங்களும் இருளாவரித்துச் சராசரப் பொருள்களைத்தும் வருந்தித் தடுமாறின. பூதங்கள் நிலைகுலைந்தன புவனங்கள் நிலைகுலைந்தன. காலம் நிலைகுலைந்தது. பீரம்மாதிபிபிலிகாந்தமுள்ள யாவத் உயிர்களும் நிலை தடுமாறின. குரிய சந்திரர்கள் ஒளி மழுங்கி இருட்டிழம்பாயினார்கள். சிருட்டியாதித் தொழில்கள் நடையற்றுத் தடையுற்றன. வாயுசலிக்கவில்லை. அக்கினி தண்ணெனநின்றது. இல்லறம் துறவறம் இரண்டும் தவறுதலடைந்தன. அப்போது தேவர்கள் ஸ்ரீ சர்வலோகநாயகனாகியும், சம்புசப்த வாச்சியனாகியும், சாம்பசிவசங்கரதிரிநேத்திரதாரமகாகுண்டல திரிகுல மான்மமு சதுர்ப்புஜ சர்வதேவதா சிரமாலாதர சங்கரி சாம்பவி ஸ்ரீ பார்வத்தேவி சகித க்ஷிராப்தி நித்திராரிஷபவாகனாட சர்வாதாரமூல சர்வதத்துவாம்ச ரகசியா பரணுலங்கிருத ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரரூப பஞ்சகிருத்திய சதாநந்த நிர்த்தனகுஞ்சித பாதனாகியும் விளங்கும் அண்ணலாரையடி பணிந்து தங்கள்நிலை தடுமாற்றத்தைத்தெரிவிக்க, ஸ்ரீகங்காதரமூர்த்தி அவர்களைநோக்கி அஞ்சாதீர்கள் என்று அபயப் பிரதானங்கொடுத்துத் தமது லலாட நேத்திரத்தைச் சற்றுத் திறந்தருள, அநேகங்கோடி குரியனுதித்தாலன்ன வொளிவிசச் சராசரங்களெல்லாம் இருள் நீங்கிக் கழிபேருவகையடைந்தன.

147. அப்போது பிராட்டியார் செய்ததென்னை?

அம்மையார் எமதப்பனைப் பணிந்து “சுவாமி, சோம சூரியர்களுக்கு ஒளிகொடுக்கும் உமது நேத்திரத்தை மூடியுலகுயிர்களை வருத்தியதை மன்னித்தருளுக. நான் தவம் செய்யவேண்டும். அதற்காக ஒரு க்ஷேத்திரம் குறிப்பிட்டருளுதிர்” என்று பிரார்த்திக்க, ஜகதீசன் “பெண்ணோ, நீ தவம் செய்யப்புகில் உலககிருத்தியம் நடைபெறுதென்பது பலகாலும் கண்டாயாயினும், உன் கருத்திதுவேல் காஞ்சிமா நகரம் சென்று தவம் புரிவை” என்று விடைகொடுத்தனுப்பினார். அன்னையார் அக்காஞ்சிமா நகருற்று எண்ணுன்கு அறங்களும் வளர்த்து ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதனை நோக்கித் தவம் புரிய அவர் பிரசன்னமாகி, “நங்காய், உனக்கு வேண்டு வரம் யாது” என்று வினவ அறம் வளர்த்த தாயும் “பிராண நாதா, உன்னை விட்டுப் பிரிந்திருந்த காரணம் உன்னுடன் ஒருகூறுயிராததே ஆதலால் உன் னிடப்பாகந் தந்தருள்” என, சிவபெருமான் “நன்று. நீ அருணாகிரியடைந்து தவம்புரிவை. ஆண்டுனக் கிடப்பாகந் தருவோம்” என்று அருள்செய்து அந்தர்த்தானமாயினார். அம்மையார் அவ்வாறே அருணையைடைந்து தேவேந்திரனுக் காயிரங்கண்களளித்தருளின ஸ்ரீ கௌதம ராச்சிரமஞ் சென்று மேற்கூறியவாறு தவம் செய்ய, அக்காலத்து பிரம்மாதி தேவர்கள் அம்மையை வணங்கி மகிஷாசுரனை வதஞ்செய்ய வேண்டிக்கொண்டார்கள். அம்மையாரதற்கிசைந்து முன்னர் கூறியவாறு தன்னினின்றும் வேருகாத துர்க்கையைக் கொண்டு மகிஷாசுர மர்த்தனம் செய்து உலகத்துக்குக் க்ஷேமம் உண்டாகச் செய்தனர். உமாதேவியாரும் ஈச னிடப்பாகம்பெற்றுவிற்றிருந்தருளினார். மகிஷனைக் கொன்று உலகத்தைக்காத்த காலமாதலாலும் அம்மையாரிடப்பாகம் பெற்ற காலமாதலாலும் நவராத்திரி விசேடமாகியது.

148. ஒன்பது நாட்களிலும் தேவியாரை எந்த வருவமாகப் பாவித்து ஆராதிப்பது?

அபின்னபரை சகளீகரித்தவளவில் பிரதமை முதல் மூன்றுநாளும் தமோகுண மயமான கருநிறங்கொண்ட துர்க்காதேவி சொருபமாகவும், சதுர்த்தி முதல்மூன்று நாளும் ரஜோகுணமயமான செந்நிறஞ்சிறந்த இலக்ஷுமி வடிவமாகவும், ஸப்தமிமுதல் மூன்றுநாளும் சத்துவ குண மயமான வெண்ணிறமுள்ள சரஸ்வதி யுருவாகவும் பாவித்துப் பிம்பாதிகளில் ஆவாகனஞ் செய்து பூஜிக்க வேண்டியது.

149. இங்ஙனம் ஆராதிப்பதின் பலன் என்னை ?

இஷ்ட காமியார்த்தங்களைப்பெற்று இறுதியில் முக்கு ணங்கடந்த நிர்க்குணக்கடலாகிய முதற்பொருளை யடைந்து சிவானந்தப் பெரும்பேற்றை அனுபவிப்பார்கள். இது கருத் துப்பற்றியே எல்லாக் கோயில்களிலும் அரண்மனைகளிலும் வீடுகளிலும் கொலு முதலிய வைத்துச் சகலசாம்பிராஜ்யத் தையும் கொடுப்பவள் ஈசுவரியென்று கொண்டாடுவது.

150. பத்தாவதுநாள் விஜயநவமியின் வரலா றென்னை ?

விஜயையென்னும் சக்திக்குரியதினம் என்பதாகக் கூறு வர். அவள் யாவத்காரியத்துக்கும் ஜயம் விளைவிக்கும் சக்தி யானதால் அன்றையதினத்தில் அவளையாராதித்து அவரவர் களுக்குரிய ஆயுதமோ, வித்தையோ இவற்றிற் பயிற்சிசெய் தால் அவ்வித்தைகளிற் பூரண சக்தியுண்டாகிச் சர்வமங் களமும் உண்டாகுமென்பதறிக. அன்றி இன்றே பண்டா சுரவதமெனவுங் கூறுவர்.

151. விஜயன் சரிதத்துக்கும் இத் தசமிக்கும் சம்பந்தமுண்டோ ?

உண்டு; இத்-தசமி, பஞ்சபாண்டவர்கள் அஞ்ஞாத வாசம் முடிந்த மறுநாளாதலால், அன்று வன்னி விருகூத்தில் மறைத்துவைத்த தங்கள் காண்டப முதலிய ஆயுதங்களை வெளியிலெடுத்து ஆயுதபூஜை செய்த தினமாம்.

152. இவ்விஷயங்களுக்குப் பிரமாணமென்ன ?

தேவிபாகவதம், மார்க்கண்டேயபுராணம், அருணை மான்மியம், தேவிமகாத்மியம், இலளிதம் முதலியவாம்.

6. சிவகுமாரவியல்

153. இப்படியாக அடியார்களுக்குக் கிருபை செய்யும் பரமசிவனுக்கும் பார்வதியாருக்கும் புத்திரர்களிருக்கிறார்களா ?

விநாயகமூர்த்தியென்றும், சுப்பிரமணியசுவாமியென்றும் இரண்டு புத்திரர்களிருக்கிறார்கள். அல்லாமல் வீரபத்திரரும் வைரவரும் புத்திரர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள். இவர்கள் சிவசொருபமேயன்றி அந்நியமன்று.

விநாயகர் சரித்திரம்

154. விநாயகமூர்த்தி யவதரித்த காரணமென்னை?

கயபுகாசுரனென்னும் அசுரனைச் சங்கரிக்கும் பொருட்டுத் திருவவதாரமாயினார்.

155. விநாயகர் யானைமுகத்துடன் திருவவதாரஞ் செய்த காரணமென்னை ?

கயபுகாசுரன் தேவர்களாலும், பூதங்களாலும், மனிதர்களாலும், மிருகங்களாலும், இறவாவரம் பெற்றிருந்ததால் பல வருவமும் கலந்த திருமேனி கொண்டவதரித்தருளினார்.

156. கயமுகாசுரன் வரலாறென்னை ?

மாகதனென்னுமொரு முனிவனுக்கு விபுதையென்னும் ராக்ஷஸ ஸ்திரீ வயிற்றில் யானைமுகத்துடன் புத்திரனாகப் பிறந்து, பரமசிவனை நோக்கித் தவஞ்செய்து தேவர்களெல்லாரும் தன்னேவல்கேட்கவும், தான், தேவர் முதலானவர்களாலும் எவ்வித ஆயுதங்களினாலும் இறவாமலிருக்கவும் வரம் பெற்றிருந்தான்.

157. விநாயகர் எவ்வாறு திருவவதாரமாயினார் ?

தேவர்கள், கயமுகாசுரன் உண்டுபண்ணும் துன்பத்தால் வருந்திப் பரமேசுவரரிடத்திற்குப்போய் முறையிட்டார்கள். அவர்களை யிரட்சிக்கவேண்டுமென்கிற இரக்கத்தினாலே பரமேசுவரர் பார்வதியாருடன் கைலாசகிரிச்சாரலில் ஒரு சோலையின் மத்தியிலிருக்கும் சித்திரமண்டபத்திற்கெழுந்தருள அதில் எழுதியிருந்த சித்திரங்களில் ஒரு சித்திரமாயிருந்த சிவசத்தி பிரணவங்கள் பரமேசுவரருடைய அனுக்கிரகத்தினால் ஆண்யானை வடிவும் பெண் யானை வடிவுமாய்ச்சேர அதனிடமாக யானை முகத்துடன் திருவவதாரமாயினார்.

158. கயமுகாசுரனை யெவ்வாறு வதைத்தார் ?

விநாயகமூர்த்தியானவர் பிரணவசொருபமாய்த் திருவவதாரஞ்செய்து சிவகணங்களுக்குத் தலைவராய்க் கணபதியென்னும் பெயருடன் கயிலாயத்தில் வீற்றிருக்கையில் கயமுகாசுரனால் வருந்திய தேவர்கள் யாவரும் போய்ப்பணிந்து முறையிட்டார்கள். விநாயகமூர்த்தி திருவுள்ளமிரங்கிக் கணங்கள் சூழ்ந்து வரும்படிச்சென்று கயமுகாசுரனுடன் போர்செய்து அவன் எவ்வகைப்பட்ட ஆயுதங்களாலும் இறவாமலிருக்கும்படிப் பெற்றுக்கொண்ட

வரத்தை யுணர்ந்து தமது திருமுகத்தில் வலப்பக்கத்தி னிருக்கும் ஒரு கொம்பை யொடித்து எறிந்து வதைத்தார். இதனாலவருக்கு ஒற்றைக்கொம்பரென்று பெயராயது.

159. அவன் பின்பு எப்படியானான் ?

அவன் வரம்பெற்றவனாதலால் அந்தச் சரீரம்மாறிப் பெருச்சாளி வடிவங்கொண்டு போர்செய்ய வந்தான். அதைக்கண்ட விநாயகர் அதன்மேல் ஆரோகணித்துக் கொண்டார். இந்தக் காரணத்தினால் அவருக்கு மூஷிக வாகனரென்று பெயராயது.

160. விநாயகருக்கு ஆயுதங்களெவை ?

அங்குச பாசங்களாம். இவ்விரண்டில் அங்குசம் வலக் கரத்திலும் பாசம் இடக்கரத்திலுமிருக்கும்.

161. மற்றொரு வலக்கரத்தில் என்ன வைத்திருக்கிறார் ?

தமது கொம்பிலொடித்த பாகத்தை வைத்திருக்கிறார்.

162. மற்றொரு இடக்கரத்தில் என்ன வைத்திருக்கிறார் ?

மோதகம் வைத்திருக்கிறார்.

163. விநாயகரைத் தரிசிக்கிறவர்கள் தலையிற் குட்டிக்கொண்டு தோப்புக்கரணம் போடும்படியான காரணமென்ன ?

கயமுகாசுரன் அதிகாரஞ் செலுத்திக்கொண்டிருக்கும் போது தேவர்கள் அவனிடத்துக்கு வருகையில் அப்படிச்

செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவனை விநாயகர் வதைத்த பின்பு தேவர்கள் விநாயகரைப் பணிந்து குட்டிக்கொண்டு தோப்புக்கரணம் போட்டு இனியிப்படியே அடியேங்கள் வந்தனையை யேற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

164. இன்னும் யாராவது இப்படித்தொழுது வரம் பெற்றார்களா?

இராவணனும் அகஸ்திய முனிவரும் அவ்வாறு தொழுது வரம் பெற்றார்கள்.

165. இராவணன் தொழுததற்குக் காரணமென்ன?

இராவணன் ஸ்ரீ கயிலாயகிரியில் தவஞ்செய்து இலங்கைப் பட்டணம் அழியாமலிருக்கும்பொருட்டு, பரமேசுவரர் ஒரு சிவலிங்கம் கொடுத்தருளப் பெற்றுக்கொண்டு வருவதைத் தேவர்களறிந்து அதைத்தடுக்கவேண்டுமென்றுவிக்கினேசுவரரைத் துதித்தார்கள். அவர் இராவணனுக்கு நீர் அதிகரிக்கும்படி வருணனையேவித்தாம் ஒரு சிறு பிராமணப் பிள்ளை போல இராவணனெதிரிற் போனார். இராவணன் பிராமணப் பிள்ளையாய் வந்தவரைக் கண்ட மாத்திரத்திலே அவருக்குபசாரஞ் சொல்லி நான் ஜலஸ்பரிசத்துக்குப் போய்வருகிற வரைக்கும் இந்தச் சிவலிங்கத்தைப் பூமியில் வைக்காமல் கையிலேதானே வைத்துக்கொண்டிருவென்று சொன்னான். அதற்கவர் நான் சிறுபிள்ளையானபடியினாலே இந்தச் சிவலிங்கத்தை நெடுநேரந் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் வல்லமை இல்லாதவனாயிருக்கிறேன். ஆதலால் மூன்றுதரம் அழைப்பேன்; அதற்குள் வராவிட்டால் சிவலிங்கத்தைக் கீழே வைத்துவிடுவேனென்று சொன்னார்.

இராவணன் சம்மதித்துச் சிவலிங்கத்தை அந்தப் பிராமணப்பிள்ளை கையில் கொடுத்து ஜலஸ்பரிசத்துக்குப் போனான். போனவுடனே மூன்று தரம் அழைத்து அவன் வராமையினாலே சிவலிங்கத்தைத் தரையிலேவைத்து விட்டார்.

166. இராவணனென்ன செய்தான் ?

ஜலஸ்பரிசஞ் செய்துவந்து சிவலிங்கத்தைத் தரையில் வைக்கப்பட்டிருப்பதை நோக்கி விசனமுற்றவனாய்த் தனது இருபது கைகளையுங்கொண்டு தூக்கினான். அந்தச் சிவலிங்கம் தூக்கப்படாமல் பசுவின் காதுபோலக் குழைந்து விட்டது.

167. இப்போது அந்தச் சிவலிங்கத்துக்குப் பேரென்ன ?

இராவணனால் தூக்கப்படாமல் மகாபலமுள்ளதாயிருந்தபடியினாலே அந்தச் சிவலிங்கத்துக்கு மகாபலலிங்கமென்று பெயர். அந்தச் சிவலிங்கம் பசுவின் காதுபோலக் குழைந்த படியினாலே அந்தஸ்தலத்துக்கு கோகர்ணமென்று பெயர்.

168. பின்பு இராவணன் செய்ததென்ன ?

அவன் அதிக கோபங்கொண்டு பிராமணப்பிள்ளை வடிவமாய்நிற்கிற விநாயகமூர்த்தியினதுசிரசில் குட்டினான்.

169. அதற்கவரென்ன செய்தார் ?

இராவணன் குட்டவே மிகுந்த கோபத்துடன் தம்முடைய சொருபங்கொண்டு துதிக்கையினாலேயே இராவணனைத் தூக்கியெறிந்து பந்தாடினார்.

170. அவன் என்ன ஆனான் ?

அவன் அதிக பராக்கிரமசாலி யானதாலும் ஈசுவரவரம் பெற்றிருப்பவனாதலாலும் இறவாதவனாய் மிகுந்த வருத்தப் பட்டு, என்னையனே ! தெரியாமையால் அடியேன் செய்த பிழைபொறுத்து இரட்சிக்கவேண்டுமென்று தோத்திரஞ் செய்தான். அதனாலே விநாயகமூர்த்தி கிருபைகூர்ந்து, “நீ நம்மைக் குட்டிப்படியினாலே உன்னிருபது கைகளாலும் குட்டிக்கொள்” என்று சொல்ல, அப்படியே குட்டிக் கொண்டு விநாயகரைத் தோத்திரஞ்செய்து விடைபெற்றுக் கொண்டு இலங்கைபோய்ச் சேர்ந்தான்.

171. அகஸ்தியமுனிவர் தொழுததற்குக் காரண மென்ன ?

தேவேந்திரன் சூரனுக்குப்பயந்து சொர்க்கலோகத்தை விட்டுச் சீர்காழியில்வந்து பரமசிவனைப் பூசிப்பதற்காக ஒரு நந்தனவனம்வைத்து, அது மழையில்லாமலுலர்ந்து போக வே அவன் மனவருத்தமுற்றிருக்கையில் “நதிப்புனல்வந்து பாயுமானால் நந்தனவனம் தழைத்துப் பூசைக்கு வேண்டிய மலர்களைத்தரும்” என்று சிவன் கிருபையினாலே அசரீரி வாக்குண்டாகியது.

172. நதிப்புனல் எவ்வண்ணம் வந்துபாய்ந்தது 2

தேவேந்திரன் சீவகாருண்யத்தினுலுண்டான அசரீரி வாக்கைகேட்டுச் சந்தோஷமுற்றிருக்கையில் நாரதமுனிவர் வந்து நதிவருவதற் கோருபாயம் சொன்னார்.

173. என்ன வுபாயஞ் சொன்னார் ?

தேவேந்திர மகாராஜனே ! கைலாசகிரியில் அகத்திய முனிவர் வந்திருக்கிறார். அவர் கமண்டலத்தில் காவிரிநதி

யிருக்கின்றது. நீர் விநாயகமூர்த்தியைப் பிரார்த்தித்தால் அந்த நதி வந்து பாயுமென்று சொன்னார். அவர்சொன்ன படி தேவேந்திரன் விநாயகமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்க, விநாயகர் காக்கை வடிவங்கொண்டு அகஸ்தியர் கமண்டலத்தின்மேலுட்கார்ந்து கவிழ்த்துவிட அந்த நதிப்புனல் தேவேந்திரன் நந்தனவனத்தில் வந்து பாய்ந்தது.

174 அதற்குமேல் அகத்தியர் என்ன செய்தார் ?

காக்கை வடிவங்கொண்டு கமண்டலத்தைக் கவிழ்த்து விட்ட விநாயகரொரு பிராமணப்பிள்ளை வடிவங்கொண்டு தமக்கெதிரில் வருகையில் தம்முடைய கையினால் அந்தப் பிராமணப் பிள்ளையினது தலையில் குட்டப்போனார். விநாயகமூர்த்தியாகிய குழந்தையோ அம்முனிவர்க் கெட்டாமல் வளைய வளையவோடி இளைக்கச்செய்து பின்பு தம்முடைய சொரூபத்துடனே நின்றார். அதைக்கண்ட முனிவர்பயந்து சாஷ்டாங்கமாய்ச் சேவித்து விநாயகரைத் தோத்திரஞ் செய்து அவர் கட்டளையின்படி குட்டிக்கொண்டு வேண்டிய வரங்களையும் பெற்று பொதிகை மலைக்குப் போய்விட்டார். நந்தனவனம் தழைத்துப் பூசைக்குவேண்டிய மலர்களைத் தரத் தேவேந்திரன் பரமசிவனைப் பூசித்துத் தன்னுடைய செல்வத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான்.

175. பரமசிவனுக்குப் பார்வதியென்கிற சக்தியிருப்பது போல விநாயகருக்குச் சக்தியுண்டா?

உண்டு. சித்தி, புத்தி யென்கிற சக்திகளோடு கூடிச் சித்திபுத்தி விநாயகரென்றும், வல்லபையென்கிற சக்தியோடு கூடி வல்லபை கணபதி யென்றும் வழங்குவதாலறிக.

176. அவருக்காக எந்த தினத்தில் விரதமிருக்க வேண்டும்?

சதுர்த்தியில் விரதமிருக்க வேண்டியது.

177. எந்தச்சதுர்த்தியில் விசேஷமா யனுஷ்டிப்பது?

விநாயக சதுர்த்தியாம். இது ஆவணி மாதத்தில் வரும் பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தி திதியில் விசேஷமா யனுஷ்டிப்பதுண்டு. இதுவுமல்லாமல் அங்காரக சதுர்த்தி சங்கடஹர சதுர்த்தியென விசேஷமாக அனுஷ்டிக்கிற காலங்களுமுண்டு.

178. அங்காரக சதுர்த்தியாவது யாது?

மாசிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் செவ்வாய்க்கிழமை கூடிய சதுர்த்தியாம்.

179. இதன் காரணமும் விசேஷமும் யாது?

அங்காரகன் விநாயகரைப் பூசித்து அருள்பெற்ற நாள்; அன்று சந்திரோதயமான பின்பு பூஜைசெய்வது உத்தமம். அன்று பூஜித்து வழிபடுவோர் அங்காரகனைப்போல் வாழ்வார்கள்.

180. சங்கடஹர சதுர்த்தியாவது யாது?

ஒவ்வொரு மாதமும் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் வரும் சதுர்த்தியாம்.

181. இதன் விசேஷ மென்ன?

இச்சதுர்த்தி விரதம் ஒருவருடம் வரையிலனுட்டிக்கிறவர்களுக்குப் புத்திரப்பேறு முதலாகிய பாக்கியங்களுண்

டாம். கூன் குருடு முதலிய எச்சங்களில்லாது மிக்க செளந்தரியமான குழந்தைகளைப் பெறுவார்கள்.

182. விநாயக சதுர்த்தியிலும் விசேஷமாய் எல்லாப் பூர்வபக்ஷ சதுர்த்திகளிலும் சந்திரனைப் பார்க்கலாகாது என்கிறார்களே அதின் காரணமென்னை ?

அச்சதுர்த்தியிலே சந்திரன் குருபத்தினியாகிய தாராவுடன் சங்கமம் செய்தானாதலால் பாபியாகிய அவனையன்று பார்க்கப்படாதென்றே யவ்வாறு சொல்வது. பின் சந்திரன் அந்நாளின்றானே ஸ்ரீ மூத்தபிள்ளையாரைப் பூசித்து அப்பாபம் நீங்கப்பெற்றான், ஆதலால் ஆவணி விநாயக சதுர்த்தி விசேஷமாகியது.

183. விநாயகமூர்த்தியைத் தொழுது பேறுபெற்ற அடியார்கள் யார் ?

புகண்ட மகரிஷி முதலான ரிஷிகள் விநாயகரைத் தொழுது பேறுபெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களுமல்லாமல் திருநாரையூர் நம்பியாண்டார் நம்பி, சந்தானகுரவர்களின் தலைவராகிய திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்ட சிவாசாரியார் ஓளவையார், மற்றும் அநேகம்பேர் தொழுதுபேறுபெற்றிருக்கிறார்கள்.

184. எந்தக்காரியஞ் செய்யத் தொடங்கினாலும் விநாயகபூசை முதலிற் செய்வதென் ?

அவர்கள் செய்யுங் காரியங்களுக்கு விக்கினம் வராமல் காப்பாற்றுகிற கடவுளாகையால் விநாயகரை முதலிற் பூசிக்கிறது. இந்தக் காரணத்தினால் அவருக்கு விக்கினேசுவரரென்று பெயருண்டாயிற்று.

185. அவரை யெந்தவிடத்திலும் ஸ்தாபித்து
பூசிக்கலாமா ?

பூசிக்கலாம். ஆனால் வன்னி விருகூத்தினடியிலும், மந்தார விருகூத்தினடியிலும் ஸ்தாபித்துப் பூசிப்பது விசேஷமாம். சமியென்கிறவள் ஒரு ரிஷியினுடைய புத்திரி. மந்தாரனென்பவன் மற்றொரு ரிஷியினுடைய புத்திரன். இவர்களிருவரும் தம்பதி சமேதராய் ஒருவனத்திற் செல்லுகையில் விநாயகர் சாரூபம்பெற்ற புருகண்ட மகரிஷியைக் கண்டு நிந்தித்து அவருடைய சாபத்தினால் சமிவிருகூழும் மந்தார விருகூழமுமாயினார்கள்.

186 பின்பு அவர்களுக்கு அந்தச்சாபங் நீங்கவில்லையா ?

அந்த மாவுருவம் நீங்கினதில்லை. ஆனால் விநாயகரை அந்த மரங்களினிழலில் ஸ்தாபித்து விசேஷமாகப் பூசிக்கவும் அந்தப் பத்திரப்புப்பங்கள் அவருடைய அர்ச்சனைக்கு யோக்கியமாகும்படிக்கும் வரம் பெற்றார்கள்.

187. விநாயகரை வீடுகள்தோறும் வைத்துப் பூஜிப்பதற்குக் காரணமென்னே ?

அவருடைய பன்னிரண்டு திருவவதாரத்தில் ஒரு திரு அவதாரம் காசிப்பட்டணத்தில் செய்திருந்தபோது எல்லாருடைய வீட்டிலும் ஏககாலத்தில் விருந்தமுது கொண்டருளினார். அன்றுமுதல் யாவரும் அவரவர்கள் வீடுதோறும் வைத்துப் பூசிக்கும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்தருளினார்.

188, அவருடைய பன்னிரண்டு திருவவதாரங்கள் யாவை ?

வக்கிரதுண்டர், சிந்தாமணி விநாயகர், கஜானனர், விக்கினராஜர், மயூரேசர், பாலசந்திரர், தாமகேது, கணேசர், கணபதி, மகோற்கடர், துண்டி விநாயகர், வல்லபை கணேசர் என்னும் பன்னிரண்டுமாம்.

189. வக்கிரதுண்ட விநாயகரின் வரலாறென்ன?

பிரளயமுடிவில் இம்மூர்த்தி தோன்றி பிரமனாதி மூவர் களைப் படைத்துச் சிருஷ்டியாதி முத்தொழில்களைக் கற்பித்தனர்.

190. சிந்தாமணி விநாயகர் வரலாறென்ன?

கபிலருடைய சிந்தாமணியைக் கவர்ந்து சென்ற கணராஜனை வென்று அதனை மீட்டும் அவர்க்களித்தனர்.

191. கஜானன விநாயகர் வரலாறென்ன?

பிரமதேவன் கொட்டாவியினின்றும் உற்பவித்த சிந்தாரனைக்கொன்று தேவர்களைக் காத்தனர்.

192. விக்கினராஜ விநாயகர் வரலாறென்ன?

காலரூபனென்கின்ற விக்கினனையழித்து உலகத்தைக் காத்தனர்.

193. மயூரேச விநாயகர் வரலாறென்ன?

பிரமதேவனிடத்திருந்து வேதங்களைக்கவர்ந்து சென்ற கமலாசுரனையும் தேவர்களைச் சிறையில்வைத்த சிந்தாசுரனையும் கொன்று ஏனைய அவுணர்ச்செய்த மாயையினை யொழித்து, மீட்டும் அவ்வேதங்களைப் பிரமனுக்கீந்து, தேவர்களைமீட்டு உலகினுக்கிதஞ் செய்தனர்.

194. பாலசந்திர விநாயகர் வரலாறென்னை ?

யமனிடத்தினின்றும் உதித்த அனலாசுரனை ஒரு சிறு பிராமணப் பிள்ளைபோற்சென்று அவ்வசுரனை விழுங்கித் தேவர்களைக் காத்தனர்.

185. தூமகேது விநாயகர் வரலாறென்னை ?

மாதவராசனுக்கும் அவர் மனைவியராகிய சுமுதைக்கும் தீங்குசெய்த தூமராசனைக்கொன்று அவ்விருவரையும் பாதுகாத்தருளினர்.

196. கணேச விநாயகரின் வரலாறென்னை ?

தம்மிடத்தில் அளவற்ற வரங்களைப்பெற்ற பெலியென்னும் ஓரசுரன் திரிலோகங்களையுமழிக்கத் தேவர்களதனையாற்றாதஞ்சி விநாயகரைவேண்ட அவர் ஐந்துமுகத்தோடு தோன்றி அவ்வசுரனை யொழித்துத் தேவர்களுக்கிதஞ்செய்தனர்.

197. கணபதி விநாயகர் வரலாறென்னை ?

கஜமுகாசுரனைக் கொன்று விஷ்ணுவின் சாபம் தீர்த்தருளினர்.

198. மகோற்கட விநாயகர் வரலாறென்னை ?

நராந்தகனையும் தேவாந்தகனையும் நாசஞ்செய்து காசிராஜனுக்கு முத்தியளித்தனர்.

199. துண்டி விநாயகர் வரலாறென்னை ?

துராசதனைவென்று திவோதாசன் மனதைக் களிக்கச் செய்து விஸ்வநாதமூர்த்திக்குக் காசிமா நகரையளித்தருளினர்.

200. வல்லபை கணேசர் வரலாறென்னை ?

மரீசி ரிஷிபுத்திரியாகிய வல்லபையையும், வீஷ்ணு புத்திரிகள் பன்னிருவரையும் திருமணஞ்செய்து அவ்விஷ்ணுவுக்கு யோகநூன தத்துவம் என்னும் கணேசகீதையை உபதேசித்தனர்.

201. விநாயக விரதத்துக்குரிய காலங்கள் எவை ?

சுக்கிரவாரம், விநாகச துர்த்தி, விநாயகசஷ்டி முதலிய வாம்.

சுப்பிரமணியர் சரித்திரம்

202. சுப்பிரமணியர் திருவவதாரமானதற்குக் காரணமென்னை ?

சூரபத்மன்முதலாகிய அசுரரை வதைத்துத்தேவர்களை யிரகஷிக்கும் பொருட்டுத் திருவவதாரஞ் செய்தார் ?

203. எவ்வாறு திருவவதாரஞ் செய்தார் ?

இந்திரன் முதலிய தேவர்களெல்லாரும் சூரபத்மனால் வருந்திக் கயிலாசத்திலே சுவாமி சந்நிதியிலே போய் முறையிடக் கயிலாசபதி கிருபைகூர்ந்து, சுப்பிரமணியர் திருவவதாரமாகவேண்டுமென்று திருவுளமாகி ஆறுமுகங் கொண்டிருக்க அவ்வாறு நெற்றிக்கண்களிலிருந்தும் ஆறு தீப்பொறிக ளுண்டாயின. அந்தப்பொறிகளைச் சரவணப் பொய்கையிலே கொண்டுபோய்விடும்படி அக்கினி தேவனுக்கும் வாயுதேவனுக்கும் கட்டளையிட அவர்கள் தாங்கிக் கொண்டுபோய்ச் சரவணப்பொய்கையில் விட்டார்கள்.

அவ்வாறு பொறிகளும் கயிலாசபதியினுடைய கிருபையினால் ஆறு குழந்தைகளாகிக் கார்த்திகை நக்ஷத்திரங்களாகிய ஆறுமாதர்களின் முலைப்பாலுண்டு பார்வதியார் வந்தெடுக்கையில் ஆறு திருமுகமும் பன்னிருபுயமுமுள்ள ஒரு திருமேனிகொண்டு முருகன், கார்த்திகேயன், காங்கேயன் என்னும் திருநாமம்பெற்று வளர்ந்தனர்.

204. இப்பெயர்கள் வந்ததற்குக் காரணமென்ன?

இளமை மாறாதிருப்பதனால் முருகனென்றும் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தின் பாலுண்டு புத்திரனானதினால் கார்த்திகேயனென்றும், கங்கையில் வளர்ந்த புத்திரனானதினால் காங்கேயனென்றும் பேர்வந்தது.

205. இத்திருநாமங்கள் பெற்ற சுப்பிரமணியக்கடவுள் அதன்பின்பு என்ன செய்தார்?

தம்முடைய சகோதரர்களாகிய லக்ஷத்தொன்பது வீரர்களோடு கூடிக்கொண்டு பலபல அற்புதமான திருவிளையாடல்கள் செய்தார்.

206 அந்த வீரர்களுண்டான தெப்படி?

கயிலாசபதியினுடைய நெற்றிக்கண்களிலிருந்து தீப்பொறிகள் சிந்தினபோது பார்வதியார் பயந்து ஓடினார். அப்படிப் பயந்தோடுகையில் பார்வதியின் திருவடிகளிலணிந்திருக்குஞ் சிலம்புக ளொன்றோடொன்றுதாக்க அவ்விரண்டிலிருந்தும் நவரத்தினங்கள் சிந்தின. அந்த ரத்தினங்களில் பார்வதியாருடைய திருவுருவந்தோன்றி அவ்வுருவம் ஒன்பது ஸ்திரிகளாகி சுவாமியினுடைய திருவருளால் கருப்பமடைந்தார்கள். அதனைப் பார்வதியார் கண்டு கருப்பமுற்பத்தியாகாமலிருக்கும்படி சபிக்கையில் அவ்

வொன்பது ஸ்திரிகளும் பயந்தபோது சரீரத்திலுண்டான வேர்வையில் லக்ஷம் வீரர்கள் உற்பத்தியானார்கள்.

207. பின்பு அவர்கள் வயிற்றிலிருந்து கருப்பம் உற்பத்தியாகவில்லையா ?

சிலகாலஞ்சென்ற பின்பு பார்வதியினனுக்கிரகத்தினால் வீரவாகு, வீரகேசரி, வீரமயேந்திரன், வீரமகேசுவரன், வீரமாபுரந்தரன், வீராக்கதன், வீரமார்த்தாண்டன், வீராந்தகன், வீரதீரனென்னும் நவவீரர்களுற்பத்தியானார்கள்.

208. சுப்பிரமணியர் பின்பு என்ன செய்தார் ?

கயிலாசபதியினுடைய கட்டளையின்படி மேற்சொல்லிய வீரர்களும், இரண்டாயிரம் வெள்ளம் பூதகணங்களும் கூட வரும்படி ரதாருடராகப் பூலோகத்தில் வந்து கிரவுஞ்சகிரியையும், சூரனுடைய தம்பியான தாருகனையும் வதைத்தார். திருச்செந்தூரிலெழுந்தருளியிருந்து சூரனுக்குப் புத்தி சொல்லும்படி வீரவாகுதேவரைத் தூதாகவனுப்பி அவன் அகங்காரத்தை அறிந்துகொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சேனைகளுடன் வீரமயேந்திர புரிக்குப்போய் யுத்தஞ்செய்து வீரவாகுதேவரால் சூரனுடைய மகனாகிய பானுகோபனைக் கொல்லுவித்துச் சூரன் தம்பியாகிய சிங்கமுகனையும் சூரனை யுந் தமது வேலாயுதத்தால் வதைத்தருளினார். திருச்செந்தூரிலின்றும் எழுந்தருளி வீரவாகு முதலாகிய துணைவர்களும் மற்றவர்களுஞ் சூழ்ந்துவரும்படிச் சென்று திருப்பரங்குன்றமென்னும் ஸ்தலத்திற்போய்ச் சேர்ந்தார் அங்கே தேவேந்திரன் தன் புத்திரியாகிய தெய்வயானையை விவாகஞ் செய்து கொள்ளும்படி விண்ணப்பம் செய்யக் கிருபை கூர்ந்து திருக்கல்யாண மகோற்சவங் கொண்டருளினார்; அங்கிருந்தெழுந்தருளி ஸ்கந்தகிரியிற் போய்ச்சேர்ந்து தெய்வயானை சமேதராய் வீற்றிருத்தார். அங்கிருந்து

வள்ளிமலைக்கெழுந்தருளிக் குறவர் வீட்டில் வளர்ந்து கொண்டிருந்த வள்ளியம்மையாரை விவாகஞ்செய்து கொண்டருளித் திருத்தணிகையில் வந்து வீற்றிருந்து மறுபடியும் ஸ்கந்தகிரியில் எழுந்தருளி வீற்றிருந்தார்.

209. சுப்பிரமணிய சுவாமியினுடைய ஆறுமுகங்களும் எவற்றினைச் சூசிப்பிக்கின்றன ?

சிவபெருமானுக்குரிய சர்வஜ்ஞதை, திருப்தி, அநாதி போதம், அலுப்தசத்தி, அநந்தசக்தி, சுவதந்திரத்துவம் என்னும் சுத்தசாட்குணங்களும் முகங்களாராய் வந்தன என்பர்.

210. அவர் வேலாயுதம் எதனைக்குறிக்கும் ?

ஆன்மாக்களுக்கு முத்திகொடுக்க விரும்பும் விருப்பமாகிய இச்சாசக்தியும் அதற்கு வேண்டுபவைகளையறியும் அறிவாகிய ஞானசக்தியும் அறிந்தவைசெய்யும் செயலாகிய கிரியாசக்தியும் ஆகிய மூன்று சக்திகளினடுக்கு வேலாயுத மெனவுணர்க.

211. அவர் மனைவிமாராகிய வள்ளியம்மை, தெய்வயானை யாவர் ?

முறையே சுப்பிரமணியசுவாமியினுடைய இச்சாசக்தியும் கிரியாசக்தியுமாவர்.

212. சுப்பிரமணிய சுவாமிக்குரிய விரதங்களாவை ?

கார்த்திகை நஷுத்திரமும் சஷ்டிதிதியும் சுக்கிரவாரமுமாம்.

213. அவரைத் தொழுது பேறுபெற்றவர்கள் யார் ?

நாரதர் முதலாகிய முனிவர்களும் முசுகுந்தச்சக்கர வர்த்தி முதலாகிய அரசர்களுமாம்.

214. இந்த யுகத்திலே தொழுது பேறுபெற்றவர்கள் யார் ?

நக்கீரதேவர் அருணகிரிநாதர் முதலானவர் தொழுது பேறு பெற்றார்கள்.

215. அவரடியார்களுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டுத் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தளியிருக்கும் ஸ்தலங்களெவை ?

திருப்பரங்குன்றம், திருவாவினன்குடி, திருச்செந்தூர், திருவேரகம், சோலைமலை, குன்றுதோறூடல் ஆகிய ஆறு தலங்களும் மற்றும்நேக ஸ்தலங்களுமாம்.

வீரபத்திரசுவாமி சரித்திரம்

216. வீரபத்திரசுவாமி திருவவதாரமானதற்குக் காரணமென்னை ?

கயிலாசபதியாகிய பரமேசுவரனை மதியாமல் தக்க னென்பவன் ஒரு யாகஞ்செய்தான். அந்த யாகத்தை அழிக்கும் பொருட்டுப் பரமேசுவரன் திருவுளங்கொள்ள அவ ருடைய நெற்றிக்கண்ணினிடமாகத் திருவவதாரமாயினார்.

217. வீரபத்திரர் அந்த யாகத்தை எப்படியழித்தார் ?

பூதப்படைகளோடும் போய் அங்கிருந்த தேவர்களை யெல்லாம் ஹதப்படுத்தித் தக்கன் தலையைறுத்து யாகத்தையழித்தார்.

218. பின்பு தக்கன் பிழைக்கவில்லையோ ?

பரமேசுவரர் கிருபையாலே பிழைத்தான். ஆனால் ஆட்டுத்தலை பெற்றுப் பிழைத்தான்.

219. வீரபத்திரருக்குரிய விரத நாள் எது ?

மங்களவாரமாம்.

வைரவர் சரித்திரம்

220. வைரவமூர்த்தி ஏன் திருவவதாரஞ் செய்தனர் ?

பிரமனது ஆணவத்தை நீக்கித் திருவருள் செய்யத் திருவவதாரஞ் செய்தனர்.

221. பிரமன் ஏன் ஆணவங்கொண்டான் ?

உலக முதலிய யாவையும் படைத்தலால் தானே பிரமம் என்றான்.

222. அப்போது பிரமன் பிரமம் அல்லவென்வாதஞ்செய்தவர் யாவர் ?

திருமாலும் வேதமும் வாதஞ் செய்தார்கள்.

223. திருமால் செய்த வாதமென்ன ?

“பிரமனாகிய உன்னைப் பெற்ற தந்தையாகிய நானே பிரமம். நீ பிரமம் ஆகாய்” என்றனர்.

224. வேதஞ்செய்த வாதமென்ன ?

“நீங்களிருவரும் பிரமமல்லீர்; வேத முதல்வனும், தியானிக்கப்படுபவனும் துரியப் பொருளாயுள்ளவனும், காரணனும், ஆக்கலளித்தலை யளிப்போனுமாகிய சிவபெருமானே பிரமம்” என்றது.

225. இவர்கள் எவ்வாறு உண்மை கண்டனர் ?

சிவபெருமான் சோதிசொருபராய்த் தோன்றியும் உண்மை காணாது மயங்கினவர்களா யிருத்தலைக்கண்டு உமையொரு கூறுடைக் கோலத்தைக் காட்டி வைரவமூர்த்தியைத் தோற்றுவித்துப் பிரமன் தலைகள் ஐந்திலொன்றை ஒரு நகத்தாற் கிள்ளி அவன் அகந்தையை அடக்குக என்று சிவபெருமா னருளினர். தோற்றிய வடுகநாதனும் அவ்வாறு செய்து கபாலத்தைக் கையிற்கொண்டு நின்றனர்.

226. பிரமன் பின்னர் எவ்வாறாயினான் ?

வடுகநாதர் கிள்ளிய தலையை மீட்டுஞ் சிருஷ்டிக்க வலியற்றவராய் முன்னிருதொழிலும் சங்காரத்தி லடங்குவதாலும் சிவபெருமானே பிரமனென ஓர்ந்து அடிதொழுது நின்று விடைபெற்றுத் தன் இருக்கை சேர்ந்தனர்.

227. பின்னர் வைரவருக்குச் சிவபெருமான் என்ன கட்டளையிட்டனர் ?

பிரமனது அகந்தையை நீக்கினமை தேவர் முதலோ ரறிந்துய்ய அன்னோரிடங் கபாலத்துடன் சென்று அதில்

இரத்த பிட்சையேற்று அண்டங்களுக்கப்பால் நிருமித்த இடத்திலிருக்கக் கடவீர் என்றனர்.

228. பின்னர் வைரவர் எவ்வாறாயினர் ?

சிவனருளியபடி தேவர்களிடஞ் சென்று கபாலத்தில் ரத்த பிட்சையேற்று அண்டத்துக்கப்பால் அமர்ந்தருளினர்.

229. அவர்க்குரிய விரதங்கள் எவை ?

மங்களவார விரதம், சித்திராபரணி விரதம், ஐப்பசிப் பரணி விரதம் என மூன்றும்.

7. பாசவியல்

230. மேற்கூறிய பதிப்பொருளை யாமறிந்து குணப்படுமாறு யாங்ஙனம் ?

பாசபந்திகளாகிய யாம் ஆசாரியனருளினாலே யறிந்து குணப்படலாம்.

231. பாசபந்திகளென்றதன் தாற்பரியமென்னை ?

பாசங்களினாலே கட்டுப்பட்ட பசுக்க ளென்பது பொருள்.

232. அப்பாசங்கள் யாவை ?

ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாமி யென ஐந்தாம்.

ஆணவம்

233. ஆணவமெத்தன்மையது ?

ஏகமாயும் நித்தியமாயும் அளவிறந்த வல்லமையுள்ள தாயும் செம்பிற்களிம்புபோலச் சிவனைப்பற்றி யறிவுமுழுதையும் மறைப்பதாயுஞ் சிவபுண்ணியமேலிட்டால் பக்குவப் படுவதாயும், பூதவிருளிலும் அதிகவிருளாயிருப்பதாயும் விளங்குவது. பூதவிருள் தன்னைக் காட்டிக்கொண்டு உலகத்தை மறைக்கும். ஆணவவிருள் தன்னை யுங்காட்டாமல் பிறபொருளையுங்காட்டாமல் மறைப்பது. அது ஜனனமரணமாகிய துக்கத்தையும் பேரின்பமாகிய வீட்டையு மெல்லாவற்றிற்குந் தாரகமாயிருக்குந் திருவருளினையு மில்லையெனச் செய்யும். இருளானது தானொன்றாயிருந்து பலகண்களையு மறைத்தாற்போல ஆணவ மலமானது எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களோடுங்கூடி நின்று மறைத்துத் தானொன்றாயிருப்பதாய் ஆன்மாக்களின் பக்குவாபக்குவங்களுக்குத்தக்கவாறு ஆங்காங்கு மறைந்து நின்று அவ்வவ் வான்ம போதங்களின் மீட்சியிலே அதாவது ஆன்மா பிரபஞ்சம் பொய்யென்று கண்டு நீங்குகையில் நீங்குவதாயிருக்கின்ற தன்காரியமான எண்ணிறந்த சத்திகளையுடையதாய்ச் செம்பிற்களிம்பு செம்புள்ளவன்றே யதனை மறைத்து உள்ளும் புறம்புங்கலந்து வெட்டுவாய் தோறும் நின்றாற்போல ஆன்ம போதத்தோடுங் கலந்து மறைந்து நிற்கிற அழியாத அனாத்மலமாய்ச் செம்பெனும் பொருளுள்ளனவுங் களிம்பு நின்றாற்போல ஆன்மபோதமுள்ளனவு மொழியாத மறைப்புடையதாய் ஆன்மாவின் இச்சா ஞானக் கிரியைகளைச் சற்றுஞ் சீவியாதபடிச் செய்வதாய் ஆன்மாவை மறைத்து நிற்கும்.

234. ஆணவமலத்தின் குணங்களென்ன ?

தன்னையொழிய மற்றொருவரு மொவ்வாதவரென்று நினைப்பதும், யாதொன்றையுஞ் சங்கற்பிப்பதும், கோபம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறதும் விரோதம் நினைக்கிறதும்,

யாதொன்றுக்கு மாசைப்படுதலும், உயிரைக்கொல்லுதலும் துன்பம் வந்துற்றகாலத்து விசனப்படுதலும், யாதொன்று சொல்லுமிடத்தும் செய்யுமிடத்தும் அகங்காரமாய் நின்ற லும், யாதொன்றுக்கும் சிரித்துக்கொண்டு திரிதலும் ஆகிய குணங்களெட்டுமாம்.

கன்மம்

235. கன்ம மெத்தன்மையது ?

ஆன்மாக்களெடுக்கப்பட்ட தேகத்துக்கு முன்னிலைக் காரணமாய்ப் பலவிதமான புசிப்புக்களையுண்டாக்குவதாய், ஜனனமரணங்களை யுண்டாக்குவதாய்ப் பல பேதங்களா யிருப்பதாய், ஆன்மாக்கள்தோறுஞ் சென்று பொருந்துவ தாய், மனமொழி மெய்யாகிய திரிகரணங்களாலுஞ் செய்யப் படுமியல்பினையுடையதாய்ப் புத்தியிலே நிற்பதாய், புண் ணிய பாவங்களாய், சம்ஹார காலத்திலே மரயாகாரணத் திலே சென்று பொருந்துவதாய் மாயையோடு கூடிக் காரியப்படுவதாய் அருபமாய்ச் சடமாய் உள்ளது (உன்மம்- முளை, மாயை-உமி, ஆணாவம்-தவிடு.)

236. எடுக்குந் தேகங்களுக்கு முன்னிலைக் காரண மானதெப்படி ?

ஆன்மாக்கள் யாதொரு சரீரத்தை யெடுக்குமிடத்து முற்செய்த கன்மங்களுக்கேதுவாக எடுத்தலாலென அறிக.

237. பலவிதமான புசிப்புக்களை உண்டாக்குவ தெவ்வாறு ?

ஆன்மா இந்திரியங்களைக்கொண்டு விடயங்களைக் கொள்ளுமிடத்து ஒவ்வொரு விடயத்திலும் வெகுவிதமான கன்மங்களைப் புசித்தலாலென அறிக,

238. அனாதியென்ற லெவ்வாறு ?

ஆன்மா உள்ளவன்றே அதனைப் பந்தித்த பாசங்களு முண்டாதலால்.

239. பலபேதங்களாவ தென்னை ?

ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாக எடுக்கும் உடல்களுக்கு அவ்வவ்வுடல்தோறும் வடிவு' நிறம், ஒழுக்கம், உணவு, சுக துக்கம், ஆயுள் என்றிங்ஙனம் பலவகையாதலால்.

240. ஆன்மாக்கள்தோறும்சென்று பொருந்துவ தெப்படி ?

எடுக்கு மச்சுகள்தோறும் அததற்கேற்ற புசிப்புக்களைக் கொடுத்து நின்றலால்.

241. புத்தியிலே நிற்பதாவது யாது ?

யாதொன்றிலும் புத்தி கன்மத்துக்கீடாக நினைவுண்டாகி நிச்சயிப்பதாம்.

242. கன்மம் புண்ணிய பாவங்களாவன யாங்ஙனம் ?

இதாகிதங்களாலே விருப்பு வெறுப்புண்டாய் அதனால் புண்ணிய பாவங்கள் கட்டப்பட்டு அதனாவின்பதுன்பங்களாசிய சுவர்க்க நரகங்களை யனுபவித்தலால்.

243. மாயாகாரணத்திலே சென்று பொருந்துவ தெவ்வாறு ?

பிரபஞ்சமும், அதனோடு கூடிநிற்கும் ஆன்மாக்களும் மாயாகாரணத்திலே யொடுங்குகிற சம்காரகாலம். இந்தக் கன்மமும் அந்த மாயாகாரணத்திலே சென்று கூடும்;

244. கன்மத்தின் குணங்கள் என்னை ?

ஒரு தலத்தைப்பற்றியிருத்தலும், நோயாய்க்கிடத்தலும், புண்ணிய பாவங்களைச் செய்தலும், ஒவ்வொரு பற்றுக்களாய் நின்ற தொந்தனைகளை விடுதலும், சர்வரையும் நிந்தித்தலும், உடல்மாறிப் பிறத்தலும் இகழ்ந்தாரோடு பொருந்தலும் ஆகிய குணங்களாறுமாம்.

245. இக்கன்மமெத்தனை வகைப்படும் ?

சூக்ஷ்மம் அதிகூக்ஷ்மம், தூலம் என மூவகைப்படும். இவை முறையே சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியமெனப் பெயர் பெறும்.

246. சஞ்சிதமாவது யாது ?

அநாதிதொட்டு ஜனனங்கள் தோறுஞ் செய்த வினைக்களஞ்சியமாயிருப்பது; மந்திரம், கலை, வன்னம். பதம், புவனம், தத்துவம் என்னும் அத்துவா ஆறினுங் கட்டுப்பட்டு பக்குவப்படும் வரையும் புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிலே கிடப்பது.

247. அவ்வத்துவாக்க எரினவென்று விளக்குக?

மந்திரம் — சப்தகோடி மகாமந்திரங்கள், கலை — நிவர்த்தியாதி பஞ்சகலைகள், வன்னம் — அக்ஷராத்மகமாயுள்ளது, பதம் — உன்மிக முதலாயுள்ள எண்பத்தொரு பதம், புவனம் — இருநூற்றிருபத்துநாலு புவனம். தத்துவம் — பிருதிவி முதல் நாதமீருகவுள்ள தத்துவம் முப்பத்தாறு.

248. பிராரத்துவமாவது யாது ?

இந்தச் சரீரத்தாற் புசிக்கப்படுவது. இது களஞ்சியத்திலிருந்து சிறிதெடுப்பதை யொக்கும். பேறு, இழவு, இன்பம், பிணி, மூப்பு, சாக்காடு என்னும் ஆறு பலனையுங்கொடுப்பது. செய்யப்பட்ட கன்மம் பக்குவப்பட்டு அநுபவிக்கப்படும் பலனாய் வருவது. இது ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகம், ஆகியான்மிகமென முத்திறப்படும்.

249. ஆதிதெய்விகம் யாவை ?

மாதாவின் கருப்பத்திலுண்டாகும் விசனம், ஜனனம், நரை, திரை, யமதண்டம், நரகவேதனை முதலியவாம்.

250. ஆதி பௌதிகம் யாவை ?

குளிர், வெப்பம், மழை, காற்று, மின், இடி, சுவர் விழுதல், கல்விழுதல் முதலியன.

251. ஆதி ஆன்மிகம் யாவை ?

வியாதிகளினாலும், மிருகங்களினாலும், இராஜாங்கத்தாலும், கள்வராலும், ஏனைய மனிதர்களாலுமுண்டாகுந் துக்கம்.

252. ஆகாமியமாவது யாது ?

பிராரத்துவம் புசிக்கும்போது துண்டாகும் விருப்பு வெறுப்பினு லீட்டப்படுவதும் மேல் சஞ்சிதத்துக்கு மூலமாயிருப்பதுமாம். இது களஞ்சியங் குறையாவண்ணம் விளைத்துச் சேர்கட்டுவதை யொக்கும். கன்மம் செய்யப்படும் பொழுது ஆகாமியமெனப் பெயர் பெறும்.

253. பிராரத்துவத்துக்கும் ஆகாமியத்துக்குமுள்ள பேதமென்ன?

முன்னையது காரியம்; பின்னையது காரணம். ஒன்று பலன்; ஒன்று செயல். ஒன்று முயற்சியின்றி வந்து பொருந்தும். ஒன்று முயற்சி வடிவாய் நிற்கும். ஒன்று இன்ப துன்பம், ஒன்று புண்ணிய பாவம்; (ஆகாமியம் - வித்து, சஞ்சிதம் - மரம், பிராரத்துவம் - பலம்.)

254. பிராரத்துவம் வரும் விதம் யாது?

செய்தவொழுங்கிலேயுஞ் செய்கைகளின் வன்மை மென்மைக்கீடாயும் வந்து பொருந்தும்.

255. வன்மை மென்மையாவது யாது?

ஒருவன் கீரை விதைத்துப் பதினைந்து நாளாயிலும், சுத்தரி முப்பது நாளாயிலும், தெங்கு ஐந்து வருஷத்திலும். பனை முப்பது வருஷத்திலும் பலனனுபவிக்குமாறு காண்க.

மாயை

256. மாயை எத்தன்மையது?

இவ்வுலகமாகிய காரியத்துக்கு முதற்காரணமாகியும் ஆன்மாவின் அனாதிபந்தமாகிய ஆணவத்தோடுங்கூடி அதனைப் பக்குவப்படுத்துவதாகியும் உள்ளது,

257. மாயை எத்தனை?

சுத்த மாயை, அசுத்த மாயை என மாயை இரண்டு-பிரகிருதி மாயை என்பது அசுத்த மாயையின் காரியமாய் நிற்கும்;

258. உயிர்களுக்கு எப்படி உதவிசெய்கின்றது ?

மாயையானது தனுகரண புவனபோகங்களாய் நின்று உதவிசெய்கின்றது

259. தனுகரணதிகளை விளக்குக ?

தனு - பஞ்சபூதங்களும் அவற்றின் காரியங்களும் உடன் கூடிய தூலதேகம். கரணங்கள் - மனம் முதலிய உட்கருவிகள். புவனம் - கன்மத்தை ஈட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும் இடம். போகம் - புசிப்பாயுள்ள பொருள்கள்.

சுத்தமாயை

260. சுத்தமாயையின் இலக்கணமென்ன ?

ஆணவ கன்மங்களுடன் கலவாது சுத்தகாரியப் பிரபஞ்சத்துக்கு முதற்காரணமாய் மயக்கஞ்செய்யாததாய் நித்தியமாய் வியாபகமாய் அருவாய் சடமாயிருப்பது. இது குடிசையெனவும் விந்துவெனவும் பெயர் பெறும்,

261. சுத்தமாயையில் தோன்றுவன யாவை ?

நாதந்தோன்றும். அதில் விந்துதோன்றும். பின் சாதாக்கியம், ஈசுவரம், சுத்தவித்தை மூன்றும் ஒன்றிலிருந்தொன்றாகத் தோன்றும். இவ்வைந்தும் சிவதத்துவம் என்றும், சுத்த தத்துவம் என்றும் பிரேரககாண்டம் என்றும் பெயர்பெறும். முறையே இத் தத்துவகர்த்தாக்கள் சிவம், சக்தி, சதாசிவன், மகேசுவரன், வித்தியேசுரர்களாவார்கள். மேற்கூறிய விந்துவிலே குக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் வாக்குகள் நான்கும். ஐம்பத்தோரகூரங்களும், எண்பத்தொருபதமும், சப்தகோடி மகாமந்திரங்களும், வேதாகம சாஸ்திர புராணங்களும், விஞ்ஞானகல

ருக்குத் தனுகரண புவனபோகங்களும், பஞ்ச கலைகளும்
தோன்றும்.

262. இச்சிவதத்துவங்களை முறையே விளக்குக?

நாதம் ஞானமேயான சிவனுக்கிடமாம். விந்து கிரியை
யேயான சக்திக்கிடமாம். சாதாக்கியம் ஞானமும் கிரியையு
மான சதா சிவனுக்கிடமாம். ஈசுவரம் ஞானங்குறைந்து
கிரியையேறிய ஈசுரனுக்கிடமாம். சுத்தவித்தை ஞானமேறிக்
கிரியை குறைந்து வித்தியேசுரனுக்கிடமாம்.

263. குக்குமாதி வாக்குகளின்செயல்க ளென்னை?

குக்குமை பரசரீரத்தினுள் நாதவடிவினதாய்க் காரியப்
பாடு இன்றி நிற்கும்.

பைசந்தி - நினைவுமாத்திரமாய் வெவ்வேறாய்வரும்
அகூரங்களினுடைய சொரூபங்கள் தோன்றும் முறைமை
தெரியாதபடி மறைத்து நிற்கும், மயில் முட்டைக்குள் சல
மானது புறம்பே மயிலின் நிறமாய் சொரூபிகரித்துத்
தோன்றி யுடைத்தால் ஜலமாய் விடுமாறுபோல.

மத்திமை - அகூரங் களினுடைய சொரூபங்களைப்
பிராண வாயுவோடுங்கூடி யொழுங்குபட நிறுத்திச் செவி
க்கு விடயமாகாமல் ஆன்மாவினிடத்திலே யுள்ளறிவுமாய்த்
தொனியு முண்டாய் கண்டத்திலே அகூரங்கள் உதான
வாயு மட்டாக நிற்கும்.

வைகரி - முற்கூறிய உதான வாயுவோடும் பின் உதான
வாயுவோடும் கூடித் தன் செவிக்கும், பிறர் செவிக்கும்
கேட்கத்தக்கதாக எண்ணிய பொருளை நன்கு உணர்த்தும்.

264. பரசரீரமாவது யாது?

மும்மலமுடைய சகலர்கட்கு அசுத்த மாயையில் மாயை என்னும் தத்துவமாகிய காரண சரீரம் என்னுஞ் சரீரமொன்றுண்டு. இது ஆனந்தமயகோசம் எனப்படும். வித்தியா தத்துவத்தில் காலம் முதலிய ஐந்து தத்துவங்களாகிய பஞ்சகஞ்சுகமென்னும் சரீரமொன்றுண்டு. இது விஞ்ஞானமயகோசம் எனப்படும். வித்தியா தத்துவங்களுள் கலையிற் றேன்றிய அவ்வியக்த வியக்தரூபமாகிய குணசரீரம் ஒன்றுண்டு. இது மனோமயகோசம் எனப்படும். இவை மூன்றும் பரசரீரமாம்.

265. இவையன்றி வேறு சரீரங்களுமுளவோ ?

சூக்ஷுமம் ஸ்தூலமென இரண்டு சரீரங்கள் உண்டு.

260. அவற்றை விளக்குக ?

மனம் புத்தி அகங்காரம் தன்மாத்திரை ஐந்து இவை எட்டும் கூடியது சூக்ஷும சரீரம். இது புரியட்டகம் எனவும் பிராணமயகோசம் எனவும் படும். கட்புலனாகக் காணப்படும் சரீரம் ஸ்தூலசரீரம். இஃது அன்னமயகோசம் எனப்படும்.

267. பூதனா சரீரம் யாதனாசரீரமென்பன யாவை?

பிருதிவியாதி பஞ்சபூதங்களினால் ஆக்கப்பட்டது பூதனா சரீரமாகிய ஸ்தூலவுடல். மேலே கூறிய புரியட்ட சரீரத்தினின்றும் தோன்றி நரகத்தை அனுபவிக்கும் சரீரம் யாதனா சரீரம் எனப்படும்

268. பூதனாசரீரம் என்பது யாது ?

பண்ணிய கன்மத்துக்கீடாக சுவர்க்க பலன்களைப் புசிப்பதற்குச் சூக்ஷும சரீரத்தினின்றும் தோன்றும் சரீரம்

பூதசார சரீரமெனப்படும். பாவபலத்துக்கீடாக நரக-
பலனை யனுபவிப்பது பூதசரீரமெனப்படும்.

269. விஞ்ஞான பிரளயாகலராவார் யாவர் ?

விஞ்ஞானகலர் மாயாமலகன்ம மலமற்றவர்கள். இவர்
கட்கு ஈசனறிவுக் கறிவாயிருந்து ஞானத்தையளிப்பன்.
பிரளயாகலர் - மாயாமலமற்றவர்கள். இவர்கட்கு ஈசன்
மான்மழு சதுர்ப்புஜ காளகண்ட திரிநேத்திர தாரியாக-
பிரசந்நமாகி ஞானத்தைக் கொடுப்பான்.

270. பஞ்சகலைகள் யாவை ?

நிவர்த்திகலை, பிரதிட்டாகலை, வித்தியாகலை, சாந்தி-
கலை, சாந்தியதீதகலை யென்பவைகளாம்.

271. இவற்றினை முறையே விளக்குக ?

ஆன்மாக்களுக் குப் பாசத்தைநிவர்த்திசெய்யும் சிவசத்தி
நிவர்த்தி நிவர்த்திசெய்த ஆன்மாவைத் திடப்படுத்தும்
சத்தி பிரதிட்டை. ஆன்மாவினுக்குச் சர்வார்த்தஞானம்
பிரகாசிப்பிக்கச் செய்யும் சத்தி வித்தை. இராகத்துவேஷ-
மின்றியிருக்கச்செய்யும் சக்தி சாந்திமேல் நினைவுகளெல்லாம்
கழிந்து சொரூபஞானமாய் நிற்கச்செய்யும்சத்தி சாந்தி
யதீதை. இச்சத்திகளுக்கு இடம் சுத்த மாயா விருத்தியே
இப் பெயர்களைப் பெற்று நிற்கும் பஞ்ச கலைகளாம்.

அசுத்த மாயை

272. அசுத்தமாயையின் இலக்கணமென்ன ?

சுத்தமாயையின் கீழாயடங்கி ஆணவகன்ம மலங்களு-
டன் கலந்து சுத்தாசுத்த காரியபிரபஞ்சத்துக்கு முதற்

காரணமாயிருப்பது. இது மோகினியெனப்படும்- இது தனுக்ரணபுவனபோகமெனும் நான்குவிதமாய் அவைநானினுள் ஒன்றையொன்று ஒவ்வாமுறையினை யுடையதாய் ஒரு காலும் அழிவில்லாததாய் கன்மம் புசித்து முடிந்துபோகும் படிக்கு ஏதுவாயுள்ள ஆன்மாக்களுக்கெல்லாந்தாரகமாய்ச் சலனமில்லாததாய் தன் காரியமாயுள்ள எல்லாந் தோன்றின அடைவிலேதானும் ஒக்கக் கூடிநின்று ஒடுங்கத்தக்கதாக வருகின்ற சம்ஹாரகாலம், அந்தக் காரியரூபத்தைப் பற்றி நின்ற ஆன்மாக்களுக்குத் தன்னிடத்தே பொருந்துகைக்கிடமாய் அருவாய் ஐடமாய் சர்வவியாபகமாய் விளங்கும். இதில் காலமும்; நியதியும், கலையும், கலையில் வித்தையும், வித்தையில் அராகமுந் தோன்றும்; இவை பஞ்சகஞ்சுகமாம். இவற்றோடு கூடிய ஆன்மா பஞ்சகஞ்சுகனென்னப்படும்.

273. காலமென்பது என்ன ?

காலம், பருவம், சமயமென்னும் இவை யொருபொருட் பன்மொழி. அது இன்னவிஷயம் இன்னசமயத்தொடு முற்றினது என்னும் இறந்தகாலத் தெல்லையையும், நிகழ் காலத்துப் பலத்தையும்; எதிர்காலத்துப் புதுமையையும் பொருத்துவிப்பதொன்றாகும்.

274. நியதியென்ப தென்ன ?

இன்னகாலத்தில் இன்னபோகம் புசித்தலென்றும் தீமை தண்டனை பயக்கும். நன்மை நன்மை பயக்குமென்றும் அவரவர் செய்த வினையை அவரவரே அனுபவிப்பர் என்றும் கன்மத்தை நிச்சயம் பண்ணும்.

275. கலை யென்ன செய்யும் ?

ஆணவம் சிறிதே நீங்கும்படி செய்து கிரியையை எழுப்பிச் சுசுதுக்கபோகமே ரூபமாகும் பலன்களைப் புசிக்கச் செய்யும்.

276. வித்தையென்ன செய்யும் ?

ஆணவத்தைச் சிறிதே நீங்கி அறிவு பிரகாசிக்கச் செய்யும்.

277. அராகமென்ப தென்ன ?

ஆணவத்தைச் சிறிதே நீக்கி இச்சையை எழுப்பும்.

278. மேற்கூறிய ஐந்து தத்துவங்களோடு கூடிய ஆன்மா எவ்வாறு பெயர்பெறும்? அதன் செயலென்ன?

புருடதத்துவமெனப் பெயர்பெறும் போகம்நுகர்தற்குத் தகுதியுடையதாம்

279. மேற்கூறிய மாயைமுதல் புருடனீருகவுள்ள தத்துவங்களேழும் எவ்வாறுபெயர்பெறும் ?

வித்தியா தத்துவமெனப் பெயர்பெறும். இதற்குச் சுத்தா சுத்த தத்துவமென்றும் போசயித்திரு காண்டமென்றும் பெயர்:

பிரகிருதிமாயை

280. பிரகிருதி மாயை யாது ?

அசுத்தமாயையின் தூலபரிணாமமாய்க் கலையினின்றும் தோன்றி அசுத்தகாரியப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமா

பிருப்பது. இதில் ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நான்குத்
தோன்றும்.

281. ஆன்ம தத்துவங்கள் யாவை ?

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயமென்னும் பூதங்கள்
ஐந்தும், சப்த ஸ்பரிசு, ரூப, ரச, கந்தமென்னும் புலன்கள்
ஐந்தும், மெய், நா, கண், மூக்கு, செவி என்னும் பொறிகள்
ஐந்தும், வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்னுங்
கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்கார
மென்னும் அந்தக்கரணம் நான்கும், ஆகிய இருபத்து
நான்குமாம். இதற்கு அசுத்த தத்துவமென்றும் போக்கிய
காண்டமென்றும் பெயர்.

282. இவை தோன்றும் முறைமையை விளக்குக?

காலையிலே மூலப்பிரகிருதியுண்டாகி அவ்வியக்தம்
என இருவகையாய் நிற்கும். பின்னதில் சாத்துவிகராசத
தாமதமெனுங் குணங்கள் மூன்றுத்தோன்றும். அவற்று
ளொவ்வொன்றும் முத்திறப்படும்.

283. சாத்துவிக குணத்தின் தொழில்களென்னை ?

தவம், கல்வி, சௌரியம், பொறுமை, கருணை சந்தோ
ஷம், அறிவு, அடக்கம் முதலியவாம்.

284. தாமத குணத்தின் தொழில்களென்னை ?

கோள், அகௌரவம், நித்திரை, அதர்மம், அறியாமை,
சோம்பல் முதலியவாம்.

285. இராசத குணத்தின் தொழில்களென்னை ?

சௌரியம், உத்சாகம், அபிமானம், கொடுமை, வன்னெஞ்சு, இடும்பை முதலியவாம்.

286. அவ்வியக்தப் பிரகிருதியிலுண்டாவது யாது?

அவ்வியக்தப் பிரகிருதியிலுண்டாவது சித்தம். சித்தத்தில் புத்தியகங்காரமும், அகங்காரத்தில் சாத்துவிககுணதைசத அகங்காரமும், ராசதகுண வைகரியகங்காரமும், தமோகுணபௌதாதி யகங்காரமும் தோன்றும். இவற்றுள் தைசதத்தில் மனமும் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியாகிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், வைகாரிகத்தில் வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் ஆகிய கன்மேந்திரியம் ஐந்தும், பூதாகிகத்தில் சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தம் ஆகிய தன்மாத் திரை ஐந்துந் தோன்றும். ஆன்மா இவற்றினைப் பொருந்திக் கன்மம் புசிக்குமளவில் அவத்தை களிற்றேய்வன்.

287. அவத்தை யெத்தனை ?

காரணவத்தை-3 காரியாவத்தை-15 ஆக-18.

288. காரணவத்தையாவன யாவை ?

கேவலம், சகலம், சுத்தமென மூன்றும்.

289. இவற்றினை முறையே விளக்குக

சர்வசம்ஹார காலத்து ஆன்மாக்கள் மாயாகாரணத்திலே யொடுங்கி சிருஷ்டிகாலமளவும் ஆணவமலத்தால் மறைப்புண்டு ஒன்றுமறியாமல் கிடக்குமவதரங் கேவலமாம். இது இருளில் மூழ்கிய விழியின் நிலைபோல்வது. சிருஷ்டி காலந்தொடங்கி, சர்வசம்காரம் வருமளவும் ஆன்மாக்கள் தத்துவங்களுடன் கூடி எண்பத்துநான்கு நூரூயிர யோனிபேதத்திலும் பிறந்திறந்துழலும் அவதரம்

சகலமாம். இது கண் விளக்கோடு கூடியது போலாம். இங்ஙனங் கேவல சகலப்பட்டுப் பிறந்திறந்துழலும் அவதரத்துள் ஆணவமலபாகம் வந்த ஆன்மாக்களுக்கு இரு வினை யொப்புஞ் சத்திநிபாதமும் உண்டாமாகையால் அந்த அவதரத்துச் சிவன் ஆசாரிய மூர்த்தமா யெழுந்தருளி இரக்ஷித்துத் தனது திருவருளால் ஞானத்தையுங் கடாக்கித்து நிஷ்டாபரராக்கிப் பிராரத்தந் தொலைந்தவாறே தனது பூரண நிலையோடுங் கூட்டிக்கொள்ளும் அவதரஞ் சுத்தமாம். இது கண் இரவியொடு கூடியதை ஒக்கும்.

290. காரியாவத்தை யாவை ?

கேவலாவத்தையின் காரியமாகிய கீழாலவத்தை 5. சகலாவத்தையின் காரியமாகிய மத்தியாவத்தை 5. சுத்தாவத்தையின் காரியமாகிய நின்மலாவத்தை 5. எனப் பதினேந்தாம்.

291. கீழாலவத்தை யாவை ?

சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என்னும் ஐந்தாம்.

292. சாக்கிரமாவது யாது ?

ஆன்மாதத்துவம் முப்பத்தாறோடுங்கூடி விஸ்வவியாத்தமும் நிற்கும்பொழுது செலுத்தும் கருவிகளாகிய சிவதத்துவம் ஒழிந்த முப்பத்தொரு தத்துவத்துள் வித்தியாதத்துவம் ஏழும் ஆன்மாதத்துவம் இருபத்துநாலில் பூதங்கள் 5-ம் ஆக, 2-ம் பிரகிருதியும் வைகாரியும் நிற்க கருவி 20-ம் புறக் கருவி 60-ல் வாயுக்கள் 10-ம் வசனாதி 5-ம் ஆக 35 கருவிகளோடுங்கூடி ஆன்மா கண்டத்துக்கு மேலாகிய லலாடத்தில் நிற்குமவதரம் சாக்கிரமாம்.

293. புறக்கருவி 60 யாவை ?

பிருதிவியின் கூறு-5, (மயிர், எலும்பு, தோல், நரம்பு, தசை) அப்புவின்கூறு-5. (நீர், உதிரம்; சுக்கிலம், மூளை, மச்சை) தேயுவின்கூறு-5. (ஆகாரம், நித்திரை, பயம்; மைதுனம், சோம்பல்) வாயுவின்கூறு-5 (ஓடல், நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நின்றல்) ஆகாயத்தின்கூறு-5 (குரோதம், லோபம், மோகம், மதம் மாச்சரியம்) பிருதிவியின் வழி நாடி-10. (இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, அத்தி, ஜிகுவை, அலம்புருடன், சங்குனி, வைரவன், குகுதை) வாயுவினவழி நாடி - 10. (பிராணன், அபானன், உதானன், வியானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிருதரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன்) ஆகாயத்தின் வழி ஈஷணுத்திரயம்-3, (அருத்தம், புத்திரன், உலகம்) வாக்காதியின் ரெழில்-5. (வசன, கமன, தான, விஸர்க்க, ஆநந்தம்) பிரகிருதியின் வழிகுணம்-3. (சாத்துவிக, ராஜச, தாமதம்) விந்துவினவழி வாக்கு 4 - (குக்குமாதி நான்கும்) ஆக புறக்கருவிகள் 60 ஆம்.

294. கீழாலவத்தைக்குரிய கருவி 35 எவை ?

ஞானேந்திரியம்-5, கன்மேந்திரியம்-5, தன்மாத்திரை-5, அந்தக்கரணம்-4, வாயு-10, வசனாதி-5 ஆக கருவி 34 கூடி பிரகிருதி தத்துவ முடம்பாக சாக்கிரத்தில் ஆன்மா நிற்பன். சொப்பனதானத்தில் பிரவேசிக்கும்போது ஞானேந்திரியமும் கன்மேந்திரியமும் சாக்கிரதானத்திலே நின்றாவிடும்.

295. சொப்பனமாவது யாது ?

கண்டத்தில் மேற்கூறியவற்றுள் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்கள் ஒழிந்த கருவிகள் 24 கூடி பிரகிருதி தத்துவ

வம் உடம்பாக நிற்குமவதரம். இவ்வான்மா சுழுத்தியிற் பிரவேசிக்கும்போது பிராணன் தவிர்ந்த 9-வாயுவும், வசனாதி 5-ம், சப்தாதி 5-ம், சித்தம் நீங்கலாக அந்தக்கரணம் 3-ம், ஆக 22 - கருவிகளுங் கண்டத்தில் நின்றுவிடும்.

296. சுழுத்தியாவது யாது ?

இருதய ஸ்தானத்தில் பிரகிருதி தத்துவம் உடம்பாக பிராணவாயுவோடுஞ் சித்தத்தோடுங்கூடி ஆன்மா நிற்குமவதரம். துரியத்தில் செல்லும்போது சித்தம் சுழுத்தியில் நின்றுவிடும்.

297. துரியமாவது யாது ?

மூலாதாரத்துக்கு மேலாகிய துரியஸ்தானமாகிய நாபியிலே பிரகிருதி தத்துவம் உடம்பாக பிராணவாயுவோடுங்கூடி நிற்கு மவதரம். துரியத்தைவிட்டு துரியாதீதத்தில் செல்லும்போது பிராணவாயு துரியத்தில் நின்றுவிடும்.

298. துரியாதீதமாவது யாது ?

ஆன்மா ஆணவ மலமறைப்பாக பிரகிருதி தத்துவம் உடம்பாக மூலாதாரமாகிய அதீததானத்தில் ஜீவிக்குங் கருவிகளொன்று மின்றி அந்தப் பிரகிருதி யென்னத்தானென்னப் பிரிவற்றுக்கிடக்கும் நிலை.

299. சகலாவத்தையின் காரியமாகிய மத்தியாவத்தை யாது ?

இது சாக்கிர துரியாதீதம், சாக்கிரதுரியம், சாக்கிர சுழுத்தி, சாக்கிரசொப்பனம், சாக்கிர சாக்கிரமென ஐந்து வகைப்படும்.

300. சாக்கிர துரியாதீதமாவது யாது?

ஒரு பொருளை மறந்தவன் அந்தப்பொருள் காணாத போது பிராணவாயுவும் இயங்காமல் மூர்ச்சித்திருந்த அவதரம். இங்குக் கருவி சிவதத்துவம்.

301. சாக்கிர துரியமாவது யாது ?

அந்தப் பிராணவாயு இயங்கத்தக்கதாகப் பெருமூச் செறிந்து விசாரித்தறிவோமென்று நின்ற அவதரம். கருவி சிவதத்துவம், சத்திதத்துவம்.

302. சாக்கிரசமுத்தியாவது யாது ?

அவ்விடத்திலே யல்லவோ போனோமென்று நினைவெழுந்த அவதரம். கருவி - சிவம், சத்தி சாதாக்கியம்.

303. சாக்கிர சொப்பனமாவது யாது ?

இன்னவிடத்திலே யல்லவோ அந்தப் பொருளை வைத்தோமென்று விசாரப்பட்டு அறிந்த அவதரம், கருவி சிவசத்தி சாதாக்கிய ஈசுவர தத்துவங்கள்.

304. சாக்கிர சாக்கிரமாவது யாது ?

அந்தப் பொருளை வைத்தவிடத்திலே சென்று கண்ட அவதரம். கருவி - சுத்ததத்துவம் ஐந்தும்.

305. சுத்தாவத்தையின் காரியமாகிய நின்மலாவத்தை யாது ?

நின்மலசாக்கிரம், நின்மலசொப்பனம், நின்மலசமுத்தி, நின்மலதுரியம். நின்மல துரியாதீதமென ஐவகைப்படும்.

306. நின்மல சாக்கிரமாவது யாது ?

ஆசாரியராலே ஞானதீக்ஷபெற்று, பதி, பசு, பாச பதார்த்த திரயங்களினுண்மை யறிந்து சிந்தித்துத் தெளிந்து கருவிகள் நீங்க விசாரித்து நிற்பது.

307. நின்மல சொப்பனமாவது யாது ?

கருவிகள் நீங்கியும் நீங்காமலும் நடுவே சற்றுப் பதைப் புண்டாவது.

308. நின்மல சுழுத்தியாவது யாது ?

தத்துவம்நீங்கி மேலான கேவலந் தானாய் நிற்பது.

309. நின்மல துரியமாவது யாது ?

கேவலம் நீங்கி யருளினாலே தன்னையுங் கண்டு அருளையுங் கண்டு அதன் வசமாய் நிற்பது.

310. நின்மல துரியாதீதமாவது யாது ?

சிவத்தைத் தரிசித்துச் சிவானந்தத்தழுந்துதல்.

மாயேயம்

311. மாயேயமாவது யாது ?

அசுத்தத்தத்துவ சமூகங்களாம். இது ஆன்மாக்களுக்கு விளைகளை யனுபவித்தொழிக்கும் பொருட்டுத் தனு கரண புவன போகங்களாய்ப் பொருந்தி நிற்கும்.

திரோதாயி

312. திரோதாயியாவது யாது ?

ஆணவமலம் நசிக்கும்படி பதியினுடைய அருட்சத்தி யானது ஆணவ மலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு அதனுடன் கூடி நிற்பது.

313. மேற்கூறிய பாசபந்தங்களை நீக்குவித்து ஆட்கொள்ளும் ஆசாரியரை எவ்வாறடையலாம் ?

சரியை, கிரியை, யோகம் என்னும் தவங்களைச் செய்தால் அவற்றின் பயனாக ஆசாரியர் முத்தாத்மாவாவான் என னெனத் தாமே தேடி வருவரென்பது உண்மை நூற் றுணி பாம்.

315. சரியையை அனுஷ்டித்தவர்கள் எப்பதத் தை அடைவார்கள் ?

சாலோகபத மடைவார்கள்.

316. சாலோக பதமாவ தென்ன ?

சிவலோகத்திற் போயிருப்பது.

317. கிரியையாவ தென்ன ?

வேதாகம விதிப்படிப் பரமசிவனுக்குத் திருமஞ்சளஞ் செய்து நல்ல பத்திர புட்பங்களால் அருச்சித்துத் தூபதீப நிவேதனங்கள் செய்து அன்புடன் தொழுது துதித்தலாம்.

318. கிரியையினு லடையும் பதமெது ?

சாமீப பதம்.

88

சித்தாந்த சைவ வினா விடை

319. சாமீப பதமாவ தென்ன ?

பரமசிவனுக்குச் சமீபத்திலிருப்பது.

320. யோகமாவதென்ன ?

பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியிலே மனதைச் செல்ல வொட்டாமல் ஒருவழிப்படுத்தி நிஷ்டை கூடியிருப்பதாம்.

321. அந்த யோகமெத்தனை வகை ?

இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியா காரம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எட்டாம்.

322. யோகத்தினாலடையும் பதமெது ?

சாருப பதம்.

323. சாருப பதமாவ தென்ன ?

பரமசிவனைப்போல் சடைமுடி, காளகண்டம், சதுர்ப் புஜம், திரிநேத்திரம் பெற்றிருப்பதாம்.

324. ஞானமாவதென்ன ?

ஞானசாரியருடைய அனுக்கிரகத்தினாலே அஞ்ஞானம் நீங்கிப் பதி பசு பாசத்தினுண்மையை யறிவதாம்.

325. ஞானத்தினாலடையும் பதமெது ?

சாயுச்சியபதம்.

326. சாயுச்சிய பதமாவது என்ன ?

பரமசிவனோடு கலத்தலாம்.

327- சரியை முதலாகிய நான்கிலும் மேலான தெது ?

ஞானமே மேலானது.

8. மூர்த்தியியல்

328. சிவபெருமானுடைய அருள் மூர்த்தங்கள் யாவை ?

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆத்துமாவாகிய அட்டமூர்த்தங்களும் மகேசுவர வடிவங்களாகிய லிங்கோற்பவர் முதல் கங்காதரமூர்த்தி ஈருகவுள்ள இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களும், பிரமன் முதல் சிவம் ஈருகவுள்ள ஒன்பது மூர்த்தங்களும் சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றுள்ளும் எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்தங்களும், சிவபூஜை செய்யத் தக்க மூர்த்தங்களும் ஆம்.

329. மகேசுவர வடிவங்களெவை ?

லிங்கோற்பவர், சுகாசனர், சக்திதரமூர்த்தி, கல்யாண சுந்தரமூர்த்தி, அர்த்தநாரீசுவரர், சோமாஸ்கந்தர், சக்ர வரதர், திரிமூர்த்தி, ஹரிஅர்த்தர், தக்ஷிணமூர்த்தி, பிஷாடனமூர்த்தி, கங்காளர், காமாரி, காலசம்ஹாரமூர்த்தி, சலந்தராரி, திரிபுராரி, சரபமூர்த்தி, நிலகண்டர், திரிபாதர், ஏகபாதர், பயிரவர், இடபாருடர், சந்திரசேகரர், நடராஜ மூர்த்தி, கங்காதரமூர்த்தி, என்னும் இருபத்தைந்துமாம்.

330. லிங்கோற்பவமூர்த்தி யாவர் ?

பிரம விஷ்ணுக்களுக்கு நல்லறிவுறுத்த அழற்பிழம்பாய் நின்ற சிவபெருமான் லிங்கரூபமாய்த் தோன்றியதே

விங்கோற்பவமூர்த்தியாம். இம்மூர்த்தியை உபாசிப்போர் சரீராதி சுகப்பிராப்தி யடைவர்.

331. சுகாசனமூர்த்தி யாவர் ?

உமாதேவியாருக்கு வேதசிவாகமங்களின் உண்மையை சுகாசனத்திலிருந்து உபதேசித்த மூர்த்தியாம். இம்மூர்த்தியை உபாசிப்போர் சுகதுக்காதிகளில் விருப்புவெறுப்பின்றியிருந்து சங்கற்ப விகற்பங்கள் நீங்கப்பெறுவர்.

332. சக்திதர மூர்த்தி யாவர் ?

சிவபெருமான் பிரம வீட்டுணுக்களுக்குக் கிருத்தியம் நடைபெறச் செய்யத் தமது வாமபாகத்திலிருந்து உமாதேவியாரைத் தோற்றுவித்த மூர்த்தியாம். இம்மூர்த்தியை உபாசிப்போர்க்குப் போகமுண்டாம்.

333. கல்யாணசுந்தர மூர்த்தியாவர் ?

பிராட்டியார் பெருமானை நோக்கி, தமக்குள்ள தாக்ஷாயணி என்னும் பெயரை மாற்றவேண்டி மலையரையன் மகவாய்த்தோன்றி, பார்வதியென்னுந் திருநாமத்துடன் மேனை பால்வளர்ந்து வருங்காலத்து எமது ஐயன் திருமணக்கோலங்கொண்டு எழுந்தருளிய மூர்த்தமாம். இம்மூர்த்தியை உபாசிப்போர் சதா மங்களகரமா யிருப்பர்.

334. அர்த்தநாரிசுவரர் யாவர் ?

இடப்பாதி பார்வதிதேவியாரும் வலப்பாதி பெருமானுமாக உள்ள திருக்கோலமாம். இம்மூர்த்தியை உபாசிப்போர் உலக இன்பத்தை யடைவர்.

335. சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி யாவர் ?

உமையோடும் ஸ்கந்தரோடும் கூடியிருக்கும் மூர்த்தியாம். இதனை உபாசிப்போருக்குப் புத்திரப்பேறுண்டாகும். (மூர்த்த நாயகர் என்றும் கூறுவதுண்டு).

336. சக்கரவரதர் யாவர் ?

திருமாலுக்குச் சக்கரமிந்த மூர்த்தியாம். உபாசகர் போகங்களை விக்னமின்றித் துய்ப்பார்கள்.

337. திரிமூர்த்தி யாவர் ?

ஈசுவரன் பிரம விஷ்ணு ருத்ரர்களைப் பிறப்பிக்கும் அவசரம் ஆம். ஆன்மாக்கள் அவஸ்தாத்திரயத்தையடையச் செய்வது.

338. ஹரி அர்த்தர் யாவர் ?

ஈஸ்வரியின் வடிவம்பெற்ற விஷ்ணுவை இடப்பாகங் கொண்ட திருக்கோலம். புண்ணிப பாவங்களைச் சமானமாய்ச் செய்து அவரவர்களுக்குச் சத்திநிபாதங்கொடுப்பது.

339. தக்ஷிண மூர்த்தி யாவர் ?

சிவபெருமான் தக்ஷிணதிசையை நோக்கி சநகாதி நால்வருக்கு உபதேசித்த அவசரம். யோகமுறைமையைக் காட்டினவர் யோக தக்ஷிணமூர்த்தி யென்றும், தும்புருவர், நாரதர், சுகர் முதலியோருக்கு வினையின் இலக்கணத்தை யுணர்த்தி அதனை வாசித்துக் காட்டினவர் வீணு தக்ஷிணமூர்த்தி யென்றும் கூறுவர் மேலோர். ஆன்மாக்கள் பிறவித் துன்பம் நீங்கி மோகபிராப்தி யடையும் பொருட்டு ஆசிரியிக்கிறது.

340. பிஷாடனமூர்த்தி யாவர் ?

தாருகாவனத்து இருடிகள் சிவபக்தியில்லாராகிக் கன்ம பிரமவாதிகளாயிருந்ததை மாற்றி அவர்களுக்கு நல்லுணர்வுண்டாக்கத் திகம்பரராய் பிரமகபாலம் கைக்கொண்டு பவியேற்கவந்த மூர்த்தம். பரிபாகமுள்ள ஆன்மாக்களுக்குப் போகசங்கிரகம் உண்டுபண்ணும்.

341. சரபமூர்த்தி யாவர் ?

சிவபெருமான் இரணியனைச் சங்கரித்த நரசிங்கத்தின் அகந்தையைச் சரபருபமேற்று வதஞ்செய்தமையால் சிங்க ஹக்நமூர்த்தியென்றும், சரபமூர்த்தியென்றும் பெயர் பெறுவர்! ஆன்மாக்கள் கன்மாதிமல நீக்கமடையும்.

342. நீலகண்டமூர்த்தி யாவர் ?

சர்வசுதந்திரனாகிய பதி சிவபெருமான் என்றறியாது தேவர் முதலானோர் அமிர்தம் வேண்டித் திருப்பாற்கடலைக் கடைய, ஆலகாலம் பெற்றுச் சிவபெருமானிடத்திற் சென்று தங்கள் குறையிரந்து நிற்ப, அம்மை பாகனார் அவ்வாலகாலத்தையுண்டு தாமொருவரே இறப்பில்லாதவரென்று சூசிப்பித்தற்பொருட்டுக் கண்டத்திலடக்கிக்கொண்ட அவசரமேயாம். ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமலநீக்கமுண்டாகும்.

343. திரிபாதமூர்த்தி யாவர் ?

பிளையத்தின் முடிவில் பிரம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் மகேசுவரனிடத்தில் லயமாகும் அவசரமே திரிபாதமூர்த்தியெனப்படும் (இம் மூர்த்திக்கு இரண்டு சிரசும் நாலு கொம்பும் ஏழு புஜமும் மூன்று பாதமுமுளவென அறிக). சரியை கிரியை, யோகம் அனுஷ்டிக்கும்படி செய்யும்.

344. ஏகபாத மூர்த்தி யாவர் ?

சிவபெருமான் சர்வசம்ஹாரகாலத்தில் எல்லாம் லயமடைய ஏகபாதமூர்த்தியாய் விளங்கும் அவசரம். ஞானபாதத்தினை யனுஷ்டிக்கச்செய்யும்.

345. பைரவ மூர்த்தி யாவர் ?

இரணியாக்ஷன் குமாரனாகிய அந்தகாசுரசம்ஹாரத்தின் பொருட் டெழுந்தருளிய அவசரமாம். சர்வபந்தக நிவர்த்தி,

346. இடபாருடமூர்த்தி யாவர் ?

திரிபுச தகனகாலத்து விஷ்ணு, சிவபெருமானுக்குத் தருமதேவதைவிடையாய் அநாத்தொட்டிருப்பதையறிந்து தான் அவ்விடைபோலாகி எம்பெருமானைத் தாங்கினர். அம்மால்விடையின் பேரில் ஆரோகணித்த மூர்த்தமே இடபாருடமூர்த்தியாம். ஆசாரியன் பிரசாதிக்கவேண்டுமென்று திருவருள்கொண்டு வருவர்.

347. கங்காளமூர்த்தி யாவர் ?

விஷ்ணு வாமனாவதாரத்தில் ஓரடியால் பூமியினையும் ஓரடியால் தேவலோகத்தினையும் அளந்து மற்றோரடிவைக்க இடமின்றித் தவித்து அகந்தைகொண்டு உலகையழிக்க முயலுகையில் சிவபெருமான் வச்சிரதண்டத்தால் வாமனனைச் சம்ஹரித்து முதுகெலும்பைக் கொண்டருளின அவசரமாம். இம் மூர்த்தியை உபாசிப்போர் வைராக் கியத்தை அடைவர்.

348. காமாரி யாவர் ?

அம்மையாரைப் பிரிந்து அண்ணலார் பதார்த்தத்திரய போதகம் நால்வருக்குபதேசித்து நிட்டையிலிருந்தகாலத்து உலகம் நடைபெறுதிருத்தலைத் தேவர்கள்கண்டு மன்மதனை

யேவி புஷ்பபாணம் அண்ணலார்பால் பிரயோகிப்பிவிக்க அண்ணலார் அநங்கனை அழலாக்கின திருக்கோலமாம். ஆன்மாக்களுக்கு மன்மதபீடை நிவாரணம்.

349. காலசம்ஹாரமூர்த்தி யாவர் ?

ஸ்ரீ மார்க்கண்டேயருக்கு “ என்றும் பதினாறு ” கொடுத்துக் காலனைச் சாய்த்த மூர்த்தியாம். காலாரியெனவும் கூறுவர் - காலபய நிவர்த்தி.

350. சலந்தராரி யாவர் ?

ஸ்ரீ ருத்ரமூர்த்தியின் வேர்வையிற்றோன்றி, சமுத்திர ராஜினால் வளர்க்கப்பட்டு, பிருந்தையை மணந்து, பிரமனால் சலந்தரன் என அழைக்கப்பட்டு, தேவர்களைத் துன்பப்படுத்தி வந்த அசுரன், சிவபெருமான் பாதத்தாற்கீரிய சக்கர மொன்றை எடுக்க அதுவே அவனைச் சங்கரித்தது. அவ்வாறு வதம் செய்வித்த மூர்த்தியே சலந்தராரி எனப் பெயர் பெறுவர் ; கோபம் நீங்கும்.

351. திரிபுராரி யாவர் ?

பொன், வெள்ளி, இரும்பு ஆகிய மூன்று கோட்டைகளையுடைய திரிபுராதிகளைச் சிரித்தெரித்து அமரர்துயர் நீக்கியருளிய அவசரமே திரிபுராரி, திரிபுரதகன மூர்த்தியெனப் பெயர்பெறும். திரிகுணராகித்ய முண்டாம்.

352. சந்திரசேகரர் யாவர் ?

தக்ஷசாபத்தால் நாளொருகலையாய்க் குறையக்கண்ட சந்திரன் சிவபெருமானைச் சரணடைய அவன் நாளொரு கலையாய் வளர அருள்செய்து தமது திருமுடியில் வைத்த அவசரமேயாம். பவசாகர நீக்கம்.

353. நடராஜமூர்த்தி யாவர் ?

பிரணவமே திருவாசியாகவும் பஞ்சாக்ஷரமே திருவுருவாகவும், பராசத்தியே சிற்சபையாகவும், டமருகத்தால் சிருஷ்டியும், அபயாஸ்தத்தால் திதியும், எரியால் சம்ஹாரமும், ஊன்றிய திருவடியால் திரோபவமும், ஸ்ரீ குஞ்சிதபாதத்தால் அனுக்ரிகமும் ஆகிய பஞ்சகிருத்திய தாண்டவஞ் செய்யும் மூர்த்தியாம். சிவானந்த அநுபூதி.

354. கங்காதரமூர்த்தி யாவர் ?

கங்கையைத் தமது வேணியிலணிந்த மூர்த்தியாம். சாயுச்சியானந்தத்தில் அமுந்தல்.

355. பிரமன் முதல் சிவமீருகவுள்ள மூர்த்தங்கள் யாவை ?

பிரம, விஷ்ணு, ருத்ர, மகேஸ்வர, சதாசிவ, விந்து, நாத, சத்தி, சிவம் என்னும் ஒன்பதுமாம். இத்திருமேனிகளை ஒன்றி லொன்றாகக் கொண்டு பரமானந்தத் தாண்டவம் நடிக்கும் மூர்த்தி சிவமொன்றேயாம்.

356. சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ் செய்யவேண்டிய முறைமை யெப்படி ?

விநாயகமூர்த்தி, மூலலிங்கம், சபாபதிமூர்த்தம், சோமாஸ்கந்தமூர்த்தம், பரிவார தேவர்கள், மூலஸ்தானம், அம்மையார், சண்டேசுரர், பயிரவர் என்னும் மூர்த்தங்களைக் கிரமமாகத் தரிசிக்கவேண்டும். முதல் விநாயக மூர்த்தியைத் தரிசித்தவுடன் நந்திதேவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு மூலலிங்க முதலாகத் தரிசிக்கவேண்டும்.

357. பரிவார தேவர்கள் யார் ?

இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களில் சபாபதியும் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தமுந் தவிரச் சந்திரசேகரர் முதலிய இருபத்து மூன்று மூர்த்தமுமாம். பிரமதேவன், வீஷ்ணு, துர்க்கை; சுப்பிரமண்யர், வீரபத்திரர், நவக்கிரகங்கள், வாமாதி அஷ்டசத்திகள் பரமேசுரர்களுமாம்.

358. எந்தப்புறத்திலிருந்து தரிசிக்கவேண்டும் ?

கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியானால் சிவபெருமானுடைய வலப்பக்கமாகத் தென்புறத்தில் நின்று தரிசிக்கவேண்டும். தெற்கு நோக்கிய சந்நிதியானால் சிவபெருமானுக்கு வலப்பாகமாக மேற்புறத்தில் நின்று, மேற்கு நோக்கிய சந்நிதியானால் சிவபெருமானுக்கு இடப்பாகமாகத் தென்புறத்தில் நின்று, வடக்குநோக்கியசந்நிதியானால் சிவபெருமானுக்கு இடப்பாகமாக மேற்புறத்தில் நின்று தரிசிக்க வேண்டும்.

359. துவஜஸ்தம்பத்தில் பணியவேண்டிய கிரமமெப்படி ?

கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியானால் பலிபீடத்தின் அக்கினிமூலைக்கு எதிராகச் சமீபத்தில் சிரசுவைத்து மார்பு பூமியிலே படும்படி இரண்டு கைகளையும் வடக்காக நேரே நீட்டிப் பின்பு தோள்களிலே மண்படும்படி இரண்டு கைகளையும் தெற்கே நீட்டி இரண்டு காதுகளையும் பூமியிலே பொருந்தச் செய்து அஷ்டாங்க வந்தனஞ் செய்யவேண்டும். கைகளைத் தெற்கே நீட்டும்போது முன்னதாக வலக்கை நீட்டிப் பின்பு இடக்கை நீட்டவேண்டும். காது மண்ணில் பொருந்தச் செய்யும்போது முந்தி வலக்காதும் பின்பு இடக்காதும் பொருந்தவேண்டும். தெற்கு நோக்கிய சந்நிதியானாலும் மேற்கு நோக்கிய சந்நிதியானாலும் பலிபீடத்தின்

நிருதி மூலையில் முன்சொன்ன முறைமைப்படியே சிரசுவைத்து நமஸ்காரம் செய்தல்வேண்டும். வடக்கு நோக்கிய சந்நிதியானால் பஸ்பீடத்தின் வாயுமூலையில் சிரசுவைத்துக் காலை மேற்காகநீட்டி முன்சொன்னபடிப் பணியவேண்டும், ஆனால் பகல் பதினைந்து நாழிகைக்கு மேற்பட்ட காலத்தில் தரிசிக்கப்போனால் மேற்கே காலை நீட்டக் கூடாமையினாலே அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கத்துடன் பணியாமல் நின்றபடி இரண்டு கைகளையுங் குவித்து உச்சியின்மேல் வைத்துக் கொண்டு தரிசிக்கவேண்டும்.

360. பகல் பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் தரிசனம் செய்வதற்குக் காரணமென்ன?

சூரியகிரகணம், மகரசங்கராந்தி முதலாகிய புண்ணிய காலங்கள் பகல் பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் வருமானால் தரிசிக்கப் போகவேண்டும்.

361. சூரிய அஸ்தமனத்தின்பின் தரிசிக்கப்போனால் எப்படிப் பணியவேண்டும்?

பகல் பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் சூரிய அஸ்தமன மாவதற்கு முன்வரையில், அஷ்டாங்கத்துடன் பணியலாகாதே யன்றி மற்றக் காலங்களிலே யெல்லாம் அஷ்டாங்கத்துடனேதான் பணியவேண்டும்.

362. அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமென்பதை யல்லாமல் வேறுவிதமான நமஸ்காரமுண்டோ?

ஏகாங்கம், துவிதாங்கம், திரிவிதாங்கம் என மூன்று மாம்.

363. மேற்கூறிய நமஸ்காரங்களை முறையே விளக்குக.

சிரசினால் மாத்திரம் வணங்குவது ஏகாங்கமாம். சிரசின்மேல் வலக்கரத்தைக்குவித்து வணங்குவது துவிதாங்கமாம். இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேல் குவித்து வணங்குவது திரிவிதாங்கமாம். பஞ்சாங்கமாவது சிரமும், இரண்டு கைகளும், இரண்டு முழந்தாள்களும் பூமியின் மேல் படும்படி வணங்குதலாம். அஷ்டாங்கமாவது சிரம், இரண்டு கைகள், இரண்டு முழந்தாள்கள், இரண்டு காதுகள், நெற்றி இவைகள் பூமியிற் படிய வணங்குதலாம்.

364. பிரதக்ஷணம் செய்யவேண்டிய முறைமை யெப்படி ?

காமியத்தை விரும்பினவர்கள் வலமாகவும், மோக்ஷத் தை விரும்பினவர்கள் இடமாகவும், காமியத்தையும், மோக்ஷத்தையும் விரும்பினவர்கள் வலமிடமாகவும் பூரண கர்ப்பவநி எண்ணொய் நிறைந்த குடத்தைச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு காலில் விலங்கு பூட்டப்பட்டவளாய் நடப்பதுபோல அதிக மெதுவாய்ப் பிரதக்ஷணஞ் செய்ய வேண்டும். அப்போது பரமசிவனது பாதங்களைச் சிந்தித் துக்கொண்டும் செபவடங்கையிலே வைத்துக்கொண்டும் பஞ்சாக்ஷரசெபஞ் செய்து கொண்டும் இரண்டு கைகளையும் மார்புக்குச் சரியாக வைத்துக்கொண்டும் வரவேண்டும்.

365. சிவசந்திதியில் எத்தனை பிரதக்ஷணஞ்செய்ய வேண்டும் ?

மூன்று அல்லது ஏழு பிரதக்ஷணம் செய்யவேண்டும், இந்தத் தொகைக்கு மேற்படவும் செய்யலாம்.

366. எந்தக் காலங்களில் ஆலயத்துக்குப் போக வேண்டும் ?

காலை, உச்சி, அந்தியென்றும் தரிசுந்தி காலங்களிலும் போகலாம்.

367. இந்த முன்றுகால மல்லாதகாலத்தில் தரிசனஞ் செய்ய ஆலயத்துக்குப் போகலாகாதோ ?

கிரஹண புண்ணியகாலம், சங்க்ராந்தி புண்ணியகாலம் நேரிடுமானால் தரிசனம் செய்யப் போகலாம்.

368. எந்த ஆவரணங்களில் பிரதக்ஷணம் செய்ய வேண்டும் ?

முதலாவரணத் தவிர மற்ற ஆவரணங்களில் பிரதக்ஷணஞ் செய்யவேண்டும்,

369. முதலாவரணம் நீங்கலாகச் சொன்ன தென்ன ?

முதலாவரணத்தில் ஆதி சைவப்பிராமணர்கள் பிரதக்ஷணம் செய்யலாமே தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் போகக்கூடா தென்று ஆகமங்கள் சொல்லுகின்றன.

370. ஆவரணங்களின் முறைமை யெப்படி ?

சிவலிங்கப்பெருமானைக் கர்ப்பக்கிரகத்தில் சூழ்ந்து வரத்தக்கதாக இருப்பதே முதலாவரணம். மற்றைய ஒன்றின்பின்னொன்றாய் இரண்டு முதல் ஐந்து ஆவரணங்களாம்; அதற்கப்பால் ஊரின் புலமே ஆறாமாவரணம்.

371. முதலாவரணத்திற் பிரதக்ஷணஞ் செய்யத் தக்க ஆதிசைவப் பிராமணர்கள் மற்ற ஆவரணங்களிற் பிரதக்ஷணஞ் செய்யலாகாதோ ?

முதலாவரணத்திற் பிரதக்ஷணம் செய்வதினால் வரும் பலனுக்குமேல் அதிக பலன் வருமென்று ஒன்றுக்கொள்

றுயர்த்திச்சொல்லி யிருப்பதினால் ஆதிசைவரு மற்ற ஆவரணத்திற் பிரதக்ஷணஞ் செய்தால் விசேஷமானபலன் பெறுவார்கள். இப்படி வரும் ஆவரணங்களில் ஸ்தூபிநிழலாவது, துவஜஸ்தம்ப நிழலாவது நேரிடுவதாயிருந்தால் அந்த ஆவரணத்தைவிட்டு அப்புறத்திலிருக்கும் ஆவரணத்தில் பிரதக்ஷணஞ் செய்யவேண்டும். சுவாமி உத்தசவங்கொண்டருளுகின்ற காலத்தில் சுவாமியின்பின்வரும்போது மேற்சொன்ன நிழலிருக்குமானாலும் குற்றமில்லை.

372. பிரதக்ஷணம் இத்தனை நாழிகை செய்ய வேண்டுமென்கிற நியதியுண்டோ ?

ஒருஜாமப்பொழுதளவு செய்யவேண்டும்; அவ்வாறு செய்தால் ஜெனனமரணம் நீங்கிச் சிவலோகம் அடைவார்கள்.

373. சோமசூத்திர பிரதக்ஷணமென்பது யாது ?

அதாவது பிரதக்ஷணஞ் செய்யத் தொடங்கும்போது நந்திதேவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு அங்கிருந்த படியே யிடமாகச் சென்று சண்டேச நாயனரைத் தரிசித்துச் சென்றவழியே திரும்பிவந்து மறுபடியும் நந்திதேவரைத் தரிசித்து அங்கிருந்து வலமாகச்சென்று சண்டேச நாயனரைத் தரிசித்துத் திரும்பிவந்து நந்திதேவரைத் தரிசித்துப் பின்பு சிவலிங்கதரிசனஞ்செய்து பணியவேண்டும். இவ்வாறு ஒரு பிரதக்ஷணஞ் செய்தால் அனந்தம் பலனுண்டு. பிரிந்து வருகின்றபடியே பிரதக்ஷணஞ் செய்ய வேண்டும். இந்தப் பிரதக்ஷணம் பிரதோஷ காலத்திற் செய்தால் விசேஷமான பலனுண்டு.

374. பிரதோஷ காலமாவது எது ?

பகல் இருபத்தாறேகால் நாழிகைக்கு மேற்பட்ட மூன்றே முக்கால் நாழிகையளவும் சூரியாஸ்தமனமான

மூன்றேழுக்கால் நாழிகைக்குட் பட்டதுமான காலம் பிரதோஷகாலம். இக்காலத்திற் சிவதரிசனஞ் செய்வது முக்கியமானதால் சிவனடியார்களாயுள்ளார் யாவரும் அவசியம் சிவதரிசனம் செய்யவேண்டும்.

375. பிரதோஷ மென்பதற்குப்பொருளென்ன ?

இராத்திரியின் முன் என்பதாம். சம்ஸ்கிருதத்தில் ரசனி முகமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வாறு சொல்லப்படுகின்ற பிரதோஷகாலம் திரயோதசி திதியிற் சிறந்தது. பிரதோஷ விரதமும் இந்தத் திதியிலனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

376. திரயோதசி திதியிற் சிறந்ததற்குக் காரணமென்ன ?

கங்காதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவன் ஆலகாலவிஷ்ணுன் டருளினபோது ஒரு க்ஷணநேரம் சும்மாவிருந்தார். அன்று ஏகாதசி திதி. அப்போது தேவர்கள் பரமசிவனை அருச்சித்துக் கொண்டிருந்து மறுநாள் துவாதசி திதியில் பாரணஞ்செய்து மூர்த்தியடைந்தார்கள். அன்று மறுநாள் திரயோதசி திதி பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவன் பராசத்தியெதிரில் சூலஞ் சுழற்றிக்கொண்டு கயிலாசகிரியில் ஒரு ஜாமம் நடனஞ்செய்தருளினார். இந்தக் காரணத்தினால் திரயோதசி திதி பிரதோஷ காலத்தில் சிவதரிசனஞ் செய்கின்றவர்கள் நந்திதேவரைப் பரிசித்து நந்திதேவருடைய இரண்டுகொம்பு மத்தியில் பிரணவ சகிதமாக அரகர வென்று சொல்லிக்கொண்டு சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு தரிசிக்கும் சிவனடியார்கள் சிவசாரூபம் பெறுவார்கள். சனிப் பிரதோஷம் மிகுந்த சிறப்புள்ளதாக ஆகமம் சொல்லுகின்றது. சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்கின்றவர்கள் வில்வத்தினால் சிவார்ச்சனை செய்விக்க

வேண்டும். பிரதோஷவிரத மனுஷ்டிப்பவர்கள் சிவ தரிசனஞ் செய்து பின்பு போஜனஞ் செய்யவேண்டும். சிவனடியார்களுக்கு அமுது படைத்துப் பின்பு புசிப்பது உத்தமம்.

377. பிரதோஷவிரத மனுஷ்டித்துப் பேறு பெற்றவர்கள் யாவர் ?

உஜ்ஜயினி மாகாளமென்னும் நகரத்துக் கரசனாகிய சந்திரசேன மகாராஜன் சனிப்பிரதோஷ விரத மனுஷ்டித்து இம்மையில் அரசர்களெல்லாம் தன்னை வணங்கும்படி செங்கோல் செலுத்திச் சிவபதம் பெற்றான். இந்த ராஜன் பூஜை செய்ததைப்பார்த்த ஒரு இடைப்பிள்ளைக்குப் பக்தியுண்டாகி வீதியில் மணலினால் ஆலய முதலானவைகளும் அமைத்துக் கொண்டு ஒரு சிலையை நாடிச் சிவலிங்கமாகப் பாவித்துப் பூசைசெய்து பேறுபெற்றான். இன்னும் பலர் இவ்விரத மனுஷ்டித்துப் பேறுபெற்றார்கள்.

378. இவ்விரதம் நிறுத்திவிடுவதானால் யாது செய்தல் வேண்டும் ?

பிரதோஷ விரத மிருப்பவர்கள் தேக அசக்தியினால் நிறுத்திவிடுகிறதாயிருந்தாலும் மேலு மிடைவிடாமல் அனுஷ்டிப்பதாயிருந்தாலும் உடனுக்குடன் உத்தியாபனஞ் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமலிருந்து தேகம் நழுவிவிடுமானால் விரதபலன் சித்தியில்லையாம். ஆதலினால் ஆகம விசாரணையுள்ளவர்களால் தெரிந்துகொண்டு நடக்க வேண்டும்.

379. சிவதரிசனஞ் செய்யும்போது நந்தி தேவருக்கும் சிவலிங்கப் பெருமானுக்கும் மத்தியில் ஏன் போடலாகாது ?

அப்படிப்போவது முப்பத்திரண்டு குற்றங்களி லொன்றும். ஆதலாற் போகலாகாது.

380. மேற்கூறிய முப்பத்திரண்டு குற்றங்கள் எவை ?

நந்திதேவருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும் மத்தியிற் போதல், தரிசனை செய்தபின் புறங்காட்டிவருதல், ஒரு கைகுவித்து தரிசித்தல், ஒரு பிரதக்ஷணஞ்செய்தல், மேலே உத்தரியம் போட்டுக்கொண்டு தரிசித்தல், கோபுரச்சாயை கடத்தல், கோயிலிலுண்ணுதல், நித்திரைசெய்தல், நின்மாலியத்தைத் தாண்டுதல், அதனைத் தீண்டுதல், கையினால் விக்கிரகங்களைத் தீண்டுதல், ருத்திரகணிகையரைக் கையினால் தீண்டுதல், அவர்களோடு பேசுதல், நோக்குதல், வீணை வார்த்தைகள் பேசுதல், கோயிற்காரிய மல்லாத சொல்லைச் சொல்லுதல், தான் சொல்லாவிட்டாலும் ஒருவர் சொல்லுவதைக் கேட்டல், உத்தமர்களை அவமதித்தல், அற்பர்களை மதித்துப்பேசுதல், அவ்விடத்திலிருக்கும் சிவ சொத்தாகிய பொருளையபேகித்துப் பார்த்தல், வேதங்களால் சொல்லப்படாத சிறுதெய்வங்களைப் பணிதல், வேத முதலான கலைகள் பாடமோதுதல், உன்னதஸ்தானத்திலிருத்தல், ஆசனத்திலிருத்தல், ஒருவரைப் பார்த்து நகைத்தல், பிணங்குதல் முதலான துர்க்குணங்களைப் பாராட்டுதல், அருட்பாக்களையன்றி மற்றப்பாடலைமதித்துக்கேட்டல், சண்டேசுரிடத்தில் வஸ்திரத்தின் நூல் கிரித்துவைத்தல், பனிடீடத்துக்கும் சந்நிதானத்துக்கும் மத்தியில் மற்றவரை வணங்குதல், திருக்கோயிலினுள் பொடி முதலிய போடுதல், தரிசந்தியல்லாத காலங்களில் ஆலயத்திற் செல்லுதல், இரண்டொரு பிரதக்ஷணஞ்செய்தல், சிரேஷ்டமல்லாத கிர்த்தனங்கள் பாடுதல் என்னு மிவைகளாம்.

381. அன்றி சிவதீர்த்தத்திலும் நந்தன வனத்திலும் செய்யத்தகாத காரியமென்ன ?

சிவ தீர்த்தத்தில் உமிழ்நீர் துப்பலாகாது. மூக்குச் சிந்தலாகாது. மற்றுமுள்ள அசுசியான காரியஞ் செய்யலாகாது. நந்தவளத்தும் இப்படியே.

382 நந்தனவனம் சிரேஷ்டமானதற்குக் காரணமென்ன ?

சிவார்ச்சனைக்கு யோக்கியமான பூச்செடிகளையுடைய தாகையால் சிரேஷ்டமானது. இதுவுமன்றிப் பரமசிவம் சில மலர்களிலும் பராசக்தி சில மலர்களிலும் வாசமாயிருப்பதனாலும் சிரேஷ்டமானது. இதன் விபரம் புட்பவிதியில் கண்டுகொள்க.

383, சிவலிங்கப் பெருமானிலும் பேதமிருக்குமோ ?

மனிதர்களாலும், முனிவர்களாலும், தேவர்களாலும், சிவகணங்களாலும் ஸ்தாபனஞ்செய்த லிங்கங்களுமன்றி, சுயம்பு மூர்த்தியாகப் பூமியிலிருந்துண்டான லிங்கமென்றும் ஐந்துவகையுண்டு. இவ்வைந்துவகை சிவலிங்கங்களையும் தரிசிக்கலாம்.

384. ஆனால் தரிசனத்தினை லுண்டாக்கும் பலன் சமமாயிருக்குமா ?

ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாயிருக்கும். மனிதர்களால் ஸ்தாபிக்கப்படும் சிவலிங்கத்தையும் மற்றச் சிவலிங்கங்களுடன் சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பதனால் அவர்களைச்சாமானியமாக நினைக்கக்கூடாது. சேர, சோழ, பாண்டிய ராஜாக்கள் முதலானோர், கூத்திரியர்களே யாயினும் இவ்வரசர்களிடத்தில் சிவநேசமும் ராஜநீதி முதலான தருமமும் விசேஷமாயிருந்ததனால் இவர்களுக்குப் பரமசிவனுடைய

திருவருள் பூரணமாகக் கிடைத்திருந்தது. இவர்களுக்கும் சாபானுக்கிரகமுண்டு.

385. மற்ற மனிதர்களால் ஸ்தாபிக்கப்படாதோ ?

சிவதரிசனத்துக்குச் சமீபத்தில் ஆலயமில்லாதகிராமங்களாயிருந்தால் சிவப்பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டியதுதான். கிலமான ஆலயங்க ளிருக்குமானால் அதைத் தள்ளிப் புதியதாகப் பிரதிஷ்டை செய்விக்கலாகாது. அப்படி ஸ்தாபிக்கும் இடத்தில் ஆதிசைவப் பிராமணரைக் கர்த்தாவாக நியமிக்க வேண்டும். நூதனமாக ஆலயமேற்படுத்தி சிவலிங்கம் ஸ்தாபிப்பவர்கள் பக்கத்தில் ஒரு லிங்கம் பூசையில்லாமலிருந்தால் அதைக்கொண்டு ஸ்தாபிக்கலாம்.

கிரியா லிங்கமாயிருந்தால் ஸ்தாபிக்கலாகாது. சுயம்பு லிங்கமானதா யிருந்தால் கொண்டுவந்து ஸ்தாபிக்கலாம்.

386. சுயம்புலிங்கம் பூமியில் தானே யுண்டானதாயிருந்தால் அதையெப்படிக் கொண்டுவரலாம் ?

இவ்விடத்தில் சுயம்புலிங்கமென்றது கிரியா லிங்கம் போற் செய்யப்படாமல் உண்டாயிருக்கும். அது காசிலிங்கமென்றும் பாணலிங்கமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

387. பாடல்பெற்ற ஸ்தலங்களிலிருக்கும் ஆலயங்களுக்கப்பாயம் றேரிடுவதாயிருந்தால் என்செய்வது ?

அக்காலங்களி லங்கிருக்கும் சுயம்புமூர்த்தி சலனப்படுத்தத் தக்கதாயிருந்தால் வேறே ஆலயமேற்படுத்தி, அந்தச் சிவலிங்கத்தைக் கொண்டுவந்து ஸ்தாபிக்கலாம். சலனப்படுத்தக்கூடாததாயிருந்தால் வேறே லிங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டாலும் சுயம்புமூர்த்தியேயாம்.

388. பரமசிவன் எந்தச் சிவலிங்கத்தினிடத்தில் விசேஷமாய் மூர்த்திகரித்திருக்கிறார் ?

சயம்புலிங்கத்தில் சர்வதா காலமும் மூர்த்திகரித்திருக்கிறார்.

389. பரமசிவன் எங்கும் பரிபூரணமாயிருக்க சிவாலயத்தில் சிவலிங்கத்தினிடமாக மூர்த்திகரித்திருக்கிறாரென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமென்ன ?

பசுவின் சரீரமெங்கும் பாலானது வியாபித்திருந்தாலும் அதன் முலைக்காம்பினாலேயே யன்றி அப்பாலையடைவது கூடாததுபோல சிவலிங்கத்தினிடத்திலே யன்றி அப்பெருமானையடைவது கூடாது.

390. திரிசந்தி காலங்களில் சிவதரிசனஞ் செய்வதில் இன்ன கால தரிசனத்தினால் இன்னபலன் சித்தியாமென்கிறது உண்டா ?

காலை சந்தியில் தரிசித்தால் அன்று நேரிடும் பாவம் நிவர்த்தி யென்றும், உச்சிக்கால தரிசனத்தால் அந்தச் சென்மத்தில் நேரிடும் பாவம் நிவர்த்தியென்றும், சாயங்கால தரிசனத்தால் செனனங்கள் தோறும் நேரிட்டபாவங்கள் நிவர்த்தி யென்றும் அறிந்துகொள்க,

391. சிவபெருமான் சந்திரனைச் சடைமுடியில் ஏன் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதுவும் கலையுள்ள தாயிருக்கின்றதே யல்லது சோடசகலையுள்ளதாக யிருக்கவில்லையே ?

தக்கன் தன்னுடைய இருபத்தேழு பெண்களையும் சந்திரனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தபோது இவர்க

ளெல்லாரிடத்திலும் ஒரே தன்மையான இஷ்டமுள்ளவனாய் இரு என்று சொல்லி அவ்வண்ணமாக இருந்த சந்திரன் தன் ஸ்திரீகளுள் மிகுந்த சவுந்தரியமுள்ள கார்த்திகை உரோகணி யென்னும் இரண்டு ஸ்திரீகளிடத்தில் மாத்திரம் மிகுந்த இஷ்டமுள்ளவனாய் மற்ற இருபத்தைந்து ஸ்திரீகளிடத்திலும் இஷ்டமில்லாதவனாய் நுந்தான். அவர்கள் மனம்வருந்தித் தக்கனிடத்தில் சொல்லிக் கொண்டார்கள். அவன் கோபங்கொண்டவனாய்ச் சந்திரனுடைய சோடச கலைகளும் அழிவுறும்படிச் சபித்தான். அந்தச் சாபத்தின் படி தினம் ஒவ்வொரு கலையாகப் பதினைந்துகலை குறையக் கண்ட சந்திரன் துயரங்கொண்டு தேவந்திரனிடத்தில் சொல்ல, இந்தச் சாபமென்னால் நீக்கத் தக்கதல்ல வென்னப் பிரமதேவனிடத்தில் போய்ச் சொல்லிக் கொண்டான். “நான் சொன்னாலுந் தக்கன் இந்த சாபத்தை நிவர்த்தி செய்யமாட்டான்.

நீ வைகுந்தத்துக்குப்போய் விண்டு விடத்தில் விண்ணப்பம் செய்துகொள்” எனச் சந்திரன் அப்படியேசெய்ய. தன்னால் முடியாது, ஸ்ரீகைலாசகிரிக்குப்போய் பரமசிவனிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டால் இந்தச் சாபம் நிவர்த்தியாகுமென்று விண்டு சொல்ல, அதைக் கேட்டுக் கொண்டு சந்திரன் கயிலாய கிரிக்குப்போய் பரமசிவனைப் பணிந்து தோத்திரஞ் செய்தான். பரமசிவன் கிருபை கூர்ந்து சந்திரனிடத்திலிருந்த ஒரு கலையினையுந் தமது முடியில் தரித்துக்கொண்டு இது உன்னிடத்திலிருந்தால் தக்கன் சாபம் இதனையு மழித்துவிடும், இனி நம்முடைய திருமுடியிலிருக்கிற கலையைத் தொடராது. இத்தக் கலையழியாமலிருப்பதனால் உனக்கு முன்னிருந்ததுபோல் நாளுக்குநாளொவ்வொரு கலையாக வளர்ந்து சோடசகலைகளும் நிறைவுபடும். அப்படி நிறைந்தாலும் வளர்ந்தது போல மறுபடி குறைவுபடுகிறதும் வளருவதுமாக இருக்குமென்று அநுக்கிரகஞ் செய்தார். சந்திரன் சந்தோஷத்

துடன் சுவாமியைத் தோத்திரஞ்செய்து விடைபெற்றுக் கொண்டு தன் பதவியிற் போய்சேர்ந்தான்.

392. பரமசிவன் ஒரு திருக்கரத்தில் மான்தரித்துக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமென்ன ?

அந்த மான் தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் அனுப்பப்பட்டது. அவர்கள் ஏன் அனுப்பினார்களெனில் பரமசிவன் பிஷாடன மூர்த்தமாகத் தாருகாவனத்துக் கெழுந்தருளின போது ரிஷிபத்தினிகள் கண்டு மோகித்துத் தங்கள் கற்பு குலைந்தார்கள். அதைக்கண்டு தாருகாவனத்து ரிஷிகள் கோபமுடையவர்களாய் ஒருவேள்விசெய்து அதிலுண்டான புலியைநோக்கிச் சிவனைக்கொல்லும்படி யேவ அதனைக் கொன்று தோலையாடையாக அணிந்து கொண்டனர். பின்னுமந்த வேள்வியில் மானுண்டாகிவர அதனை யிடக் கையில் வைத்துக்கொண்டருளினார். பின்பு மழுவுண்டாய் வந்தது. அதனை ஆயுதமாக வைத்துக்கொண்டார். பின்பு சர்ப்பங்களுண்டாய்வர அவைகளை ஆபரணமாகத் தரித்துக்கொண்டார். பின் முயலகனென்னும் அசுரனுண்டாகி வர அவனைக் கீழேதள்ளி முதுகிலேறி நின்றார். மந்திரங்களை யேவினார்கள்; அவைகள் டமருக ரூபங்கொண்டுவர திருக்கரத்தில் வைத்தருளினார்.

393. மீன்கண், ஆமையோடு, பன்றிக்கொம்பு, எலும்பு மாலை, கையில் கபாலமிவைகளை ஏன் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார் ?

விஷ்ணு கடலில் மச்சாவதாரங்கொண்டு வேதங்களை யபகரித்துக் கொண்டுபோன ஒரு அசுரனை வதைத்து இரத்த வெள்ளங்குடித்து மயக்கமுற்று உலகம் வருந்தும் படிக்கடலைக் கலக்கியபோது தேவர்கள் கயிலையிற்சென்று தாங்கள் வந்த காரியத்தை விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளச்

சுவாமி கிருபை கூர்ந்து ஒரு வயிரவரை யனுப்ப அவர் போய் வலைவீசி யந்த மீன்கண்களைப் பெயர்த்துக்கொண்டு வர அவைகளைத் தேவர்கள் வேண்டுதலினால் தமது பூரீபாதங்களிலே தரித்துக் கொண்டருளினார்.

அமிர்தமுண்டாகும்படித் தேவர்கள் பாற்கடலில் மந்தர கிரியை மத்தாகநாட்டி வாசுகியாகிய பாம்பினைத் தாம்பாகச் சுற்றி வலிக்கும்போது அந்த மந்தரகிரி கடலிலாழ அதைக் கண்டு தேவர்கள் விஷ்ணுவைத் தோத்திரஞ்செய்ய அவர் வந்து ஆமையாகி மந்தரகிரி தன்முதுகில் நிற்கும்படித் தாங்கின காலத்தில் மமதைகொண்டு கடலைக்கலக்க அதைக் கண்ட தேவர்கள் கயிலாயபதிக்கு விண்ணப்பம் பண்ணிக் கொண்டார்கள். சுவாமி கிருபை கூர்ந்து விநாயகரை யனுப்ப அவர்போய்த் தம்முடைய துதிக்கையைப் பூட்டிக் கடல்நீரை யெல்லாம் உறிஞ்சுகையில் ஆமையும் அந்தத் துதிக்கைக்குள் போய்விட்டது. பின்பு விநாயகர் நீரைச் சிந்தினார்.

அந்த நீருடன் ஆமையும் வெளியேவந்து விழுந்து மதிமயங்கிக்கிடக்க அதை விநாயகர் கண்டு அதன் ஓட்டினை தன்னுடைய தந்தத்தினால் பெயர்த்துக் கொண்டுவந்து சுவாமிக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுக்கக்கண்டு மகிழ்ந்து தேவர்கள் வேண்டுதலினால் தலைமாலையுடன் அந்த ஆமை யோட்டையும் மார்பில் தரித்துக்கொண்டருளினார்.

இரணியாட்சனென்னும் ஒரு அசுரன் பிரமதேவனை நோக்கித் தவம்செய்து வரம்பெற்றுக்கொண்டுபோகிறவன் பூமியைக் கவர்ந்துகொண்டு போய்விட்டான். அதையறிந்து விஷ்ணு வராக அவதாரஞ்செய்து அவனைக் கொன்று மமதையடைய தேவர்கள் கயிலாயபதிக்கு விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டார்கள். பரமசிவன் திருவுளமிரங்கிச் சுப்பிரமணியரையனுப்ப அவர்போய் அந்தப் பன்றியின்

தலையை வேலினால் குத்தி யழுக்கி யதன் கொம்பினைப் பறித்துக் கொண்டுவந்து சுவாமியினிடத்தில் வைக்க அதை முன்போலத் தரித்துக்கொண்டார்.

பிரம விஷ்ணுக்களை யுண்டாக்கி யவர்களில் பிரமனைக் கொண்டு சிருட்டித்தும் விஷ்ணுவைக்கொண்டு இரகஷித் தும் பின்பு சங்கரித்தும் பலவாறு இம் முத்தொழில்களைச் செய்கையில் பிரம விஷ்ணுக்களை முடிவான காலத்தில் சங்கரித்து அவர்கள் எலும்புகளையும் சிரங்களையும் மாலைகளாக அணிந்தருளினார். அவர்களுக்கு நன்மையுண்டாக வேண்டுமென்று தரித்துக்கொண்டதே யல்லது பெருமை பாராட்டுக்காகத் தரித்துக்கொண்டதே யல்ல. முன்பொரு கற்பமுடிவில் இவர்களை யெல்லாம் நெற்றிக்கண் பொறியால் நீறுபடுத்தி யந்தப்பொடியைத் தமது திருமேனியில் தரித்துக்கொண்டருளினார். இதுவும் அவர்களுக்கு நன்மை யுண்டாக வேண்டுமென்கிற கருண்யமேயாம்.

முன்னொருகாலம் பிரமா அகந்தைகொண்டிருக்க அதை யடக்கும்பொருட்டு அவருக்கிருந்த ஐந்துதலையில் நடுத்தலையைக்கிள்ளிக் கையிற் கபாலமாக வைத்தருளினார். அது முதல் பிரமனுக்குச் சதுர்முகனென்று பெயராயது. பரம சிவன் சிரமாலை யணிந்திருப்பதனால் சிரமாலியென்றும் கபாலத்தரித்துக்கொண்டிருப்பதனால் கபாலியென்றும் பெயருண்டாயது.

394. கண்டத்தில் விஷம்பொருந்தியிருப்பதற்குக் காரணமென்ன ?

தேவர்கள் அமிர்தமுண்டாவதற்காகப் பாற்கடல் கடைந்தபோது ஆலகாலவிஷமுண்டாயது. அதைக் கண்டு தேவர்கள் முறையிட அவர்களை இரகஷிக்கும் பொருட்டு விஷத்தைக் கண்டத்தில் வைத்தருளினார். இந்தக் காரணத்

தினல் காளகண்டன், கறைமிடற்றன், நிலகண்டன், எனப் பெயர் பெறுவர்.

395. பரமசிவனுக்கு ரிஷபவாகன முண்டான தற்குக் காரணமென்ன ?

தருமதேவதையானது பிரமவிஷ்ணு முதலானவர்களெல்லாம் அழிந்துபோவதைக்கண்டு தானவ்வாறு மாண்டுபோகாமல் என்றும் நித்தியமா யிருக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு ரிஷபரூபமாகிப் பரமசிவனிடத்திற் சென்று பணிந்து “ கர்த்தனே! நான் இறவாமலிருக்கும்படி அடியேனை வாகனமாகக்கொண்டருளவேண்டு” மென்று தோத்திரஞ் செய்ய சுவாமி கிருபைகூர்ந்து அதனைத் தமக்கு வாகனமாகக் கொண்டருளினார்.

396. இன்னும் யார் ரிஷபமானது ?

விஷ்ணு திரிபுரசம்ஹாரகாலத்தில் ரிஷபமாகிக் கயிலாயபதி தன்னை வாகனமாகக் கொண்டருளும் பேறுபெற்றார்.

397. பரமசிவன் வீணாதண்டம் வைத்திருக்கக் காரணமென்ன ?

விஷ்ணு வாமனாவதாரத்தில் விஸ்வரூபம் கொண்டபோது மமதையடைந்து உலகிழையழிக்க முயலுகையில் சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி வைரவரை யனுப்ப, அவர் அந்த விஸ்வரூபத்தைச் சம்ஹாரம் செய்து அதன் வீணாதண்டத்தைக் கொண்டுவந்து எம்பெருமானிடத்தில் வைக்க, சுவாமி அதனைத் தனக்கு ஒரு கோலாக வைத்துக் கொண்டார்.

398 பரமசிவனுக்குச் சிம்ஹாசனம் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன ?

இரணியனைக் கொல்லவந்த விஷ்ணு நரசிம்மாவதாரம் செய்து அவனைக்கொன்று மமதையடைய, தேவர்கள் கயிலாய பதிக்கு விண்ணப்பித்துக்கொள்ள, அவர் சரபருப மெடுத்து அச்சிம்மத்தின் தலையைப் பிளந்து இரத்தத்தைக் குடித்துக் கொன்றனர். தேவர்களதின் தோலையுரித்துச் சுவாமிக்குத் தவிசாக வைத்துச் சுவாமியை வேண்டிக் கொள்ள அவரும் அவ்வாறே அங்கீகரித்தனர்.

399. பரமசிவன் யானைத்தோல் போர்த்திருப் பதற்குக் காரணமென்ன ?

யானை ரூபமாகத் தோன்றிய கஜாசுரனென்பவன் பிரம தேவனை நோக்கித் தவஞ்செய்து தேவர்களையெல்லாம் வென்று ஜயம்பெற வேண்டுமென்கிற வரங்கேட்டான். பிரமதேவன் அப்படியே வரங்கொடுத்துப், பரமசிவனெ திரில் போகாதே, போனால் இந்த வரமழிந்துபோமென்று சொல்லக் கேட்டுக்கொண்டு போனவன் தேவேந்திரன் முதலானவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்து வென்று திரியும்போது முனிவர்கள் கண்டு பயந்து ஓடிக் காசி சேர்ந்தார்கள். அங்குமவர்களைத் தொடர்ந்து சென்றான். அவர்கள் கண்டு பயந்து மணிகர்ணிகை யென்னும் ஆலயத்துக்குப்போய்ப் பரமசிவனைச் சரணுகதியடைந்தார்கள். கஜாசுரனுக்குக் காலமுடிவு நேரிட்டதனால் பிரமதேவன் சொன்னதை மறந்து அங்குஞ்சென்று முனிவர்களைக் கொல்லவேண்டு மென்று உறுமுகிறபோது சுவாமி கோபத்துடன் உக்கிர மூர்த்தியாய்க் கஜாசுரன் மத்தகத்தை மிதித்து உடலைக் கிழித்துத் தோலை யுரித்துப் போர்த்தருளினார்.

400. சிவபெருமான் கொக்கிறகைத் தரிக்கக் காரணமென்ன ?

குண்டாசுரனென்னும் ஓரசுரன் கொக்கு ரூபமா யிருந்து அண்டமனைத்துங் கொரித்துக் கொரித்து, தேவர்

களை வருத்தி வந்தமையால் சிவபெருமான் அவனைச் சம்காரம் செய்து அவனது இறகை யணிந்தருளினார்.

401. இவைகளுக்கெல்லாம் பிரமாணங்களுண்டோ?

உபநிஷத்துப் பிரமாணங்களன்றி மகாவிஷ்ணுவின் அவதாரமாகிய ஸ்ரீவியாச பகவான் செய்தருளிய புராணங்களும் பிரமாணங்களாம்.

402. சிவபூஜை செய்யத்தக்க மூர்த்தங்களெவை?

மானதம், மண்டலம், பலகையிலும் படத்திலும் சுவரிலுமெழுதிய சித்திரங்கள், விக்கிரக சொரூபங்கள், படிகலிங்கம், பாணலிங்கம், கூணிகலிங்கம் இவை முதலியவும் பூசிக்கத்தக்க மூர்த்தங்களாம்.

403. மானத பூசையாவதென்ன?

மனதினாலே அபிஷேக முதலிய பூசையைப் பாவனையாகச் செய்தலாம்.

404. மண்டல பூசையாவதென்ன?

மண்டலேசுரரைப் பூசித்தலாம்.

405. கூணிகலிங்க பூசையாவதென்ன?

பார்த்திபலிங்க பூசையாம்.

406. மேற்கூறிய பூசைகளிற் சிறந்தது எது?

படிகலிங்க பூசையும் பாணலிங்க பூசையுமே சிறந்தது.

407. பாணலிங்கங்களென்பன யாவை ?

பாணனென்னுமொரு அன்பனுலே பூசிக்கப் பட்டவை யாம்.

408. இவ்விலிங்கங்கள் எவ்விடத்தில் இருக்கின்றன ?

கண்டகி என்னும் நதியில் எடுக்க எடுக்க மாறாமல் இருக்கின்றன.

409. இந்தப் பூசைகளால் அடையும் பலன் என்ன ?

சோடச தானபலனும், இருபத்தொரு யாகபலனும், மகா பாதகவிமோசனமும், ஸ்தலங்கள்தோறுஞ் சென்று தரிசிக்கும் பலனும், கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனும் கிடைக்கும்.

410. சோடச தானம் என்பன எவை ?

அன்னதானம், வஸ்திரதானம், கன்னிகாதானம், பூதானம், இரணியதானம், கோதானம், உபயமுகிதானம், மகிஷதானம், அஸ்வதானம், சுவேதாஸ்வதானம், காலதானம், காளமுகிதானம், மகாமேருதானம், கற்பகவிருக்தானம், வித்தியாதானம், மகாதானம் என்னும் பதினாறுமாம்.

411. யாகம் இருபத்தொன்றாவது யாது ?

அக்கினிட்டோமம், அத்தியக்கினிட்டோமம், உத்தியம், சோடசம், வாசபேயம், அத்திசாத்திரம். அப்தோரியாமம், அக்னியாதேயம், அக்னிகோத்திரம், தரிசுபூரணமாசம், சாதூர்மாசியம், நிருடபசுபந்தம், ஆக்கிரணம், சௌத்திரா

மணி, அட்டகை, பார்வணம், சிரார்த்தம், சிராவணி, ஆக் கிரகாயணி, சைத்திரி, ஆசுவயசு என்னும் இருபத்தொன்று மாம்.

412. மகாபாதங்கள் என்பன எவை ?

கொலை, களவு, பொய், கள்ளருந்தல், குருநிந்தை என்னும் ஐந்துமாம். இந்தப் பாதகங்களால் நரகவேதனை உண்டாகும். பிறர் மாதரை இச்சித்தல், பிறர்செய்வதைக் கண்டு பொறுமைகொள்ளாதல், அப்பொருளை அபகரிக்க எண்ணுதல், கோபம், கொடுஞ்சொல், மூர்க்கம், வஞ்சகம்; ஒருவர் தனக்குச் செய்த உபகாரத்தை மறத்தல், சிநேகத்தைப் பரித்தல், இரக்கமில்லாமை இவைகளாலும் நரக வேதனை உண்டாகும்.

9. ஸ்தலவியல்

413. புண்ணிய ஸ்தலங்கள் என்பன எவை ?

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள், அப்பர் சுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் என்னும் சமயாசாரியர்கள்கட்டளை இட்டருளிய திருப்பதிகம் பெற்று விளங்கும் ஸ்ரீ கைலாசம் முதலிய ஆயிரத்தெட்டு ஸ்தலங்களுமாம்,

414. மேற்கூறிய ஆயிரத்தெட்டு ஸ்தலங்களுக்கும் இப்போது பதிகள் இருக்கின்றனவா ?

274 ஸ்தலங்களுக்கு இருக்கின்றன. இந்தஸ்தலங்கள் சோழநாட்டில் 190; பாண்டியநாட்டில் 14; மலைநாட்டில் 1; ஈழநாட்டில் 2; கொங்குநாட்டில் 7; நடுநாட்டில் 22; தொண்டைநாட்டில் 32; துளுவநாட்டில் 1; வடக்கில் 5,

415. இப்போது எத்தனை பதிகங்கள் இருக்கின்றன ?

795 பதிகங்களாம்.

416. ஆலயங்களிலிருக்கும் மூர்த்திகளிடமாய்ப் பரமசிவன் ஏதாவது மகத்துவம் விளக்கியிருக்கின்றாரா?

விளக்கியிருக்கிறார். புண்ணிய ஸ்தலங்களிலிருக்கும் ஆலயங்களிலெல்லாம் மகத்துவம் காண்பித்திருக்கிறார். ஆனால் சில புண்ணிய ஸ்தலங்களில் நடந்திருக்கிற மகத்துவமாத் திரம் பிரசித்தமாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

417. எந்த ஸ்தலங்களில் ?

திருக்கடலூரிலே மார்க்கண்டேயருக்காகச் சிவலிங்கத்தினிடமாய்த் தோன்றி யமளையுதைத்து அவருக் கென்றும் பதினாறு வயதாக அருளிச்செய்தார். காளத்தியில் கண்ணப்ப சுவாமிகளுக்குச் சிவலிங்கத்தினிடமாகத் தரிசனங்கொடுத்து மோக்ஷ மருளினார். திருவானைக்காவில் ஒரு சிலந்திப்பூச்சிக்குச் சிவலிங்கத்தினின்றுத் தரிசனமாகி ஒரு ராஜனுட்ப் பிறக்கும்படிக் கடாக்ஷிக்க, அப்படியே சோழ வம்சத்திற் பிறந்த கோச்செங்கட்சோழ நாயனாரென்பவர் அநேகம் திருப்பணிகள் செய்து அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவரானார். காஞ்சிபுரத்தில் தம்மைக் கல்லா லெறிந்த சாக்கிய நாயனாருக்குச் சிவலிங்கத்தினிடமாய்த் தரிசனமாகி மோக்ஷங்கொடுத்தருளினார். திருவிடைமருதூரில் வரகுண பாண்டியருக்குச் சிவலிங்கத்தினிடமாகத் தரிசனமாகி அனுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். திருவிளங்குடி புரத்தில் ஒரு சிறிய பிராமணப்பிள்ளை தம்மைப்பூசிக்கும்படி திருமுடி சாய்த்தருளினார். திருவாலவாயென்னும் மதுரையில் அநேகருக்குத் தரிசனமாகி அனுக்கிரகஞ் செய்திருக்

கின்றார். இப்படிப் பூமியிலுள்ள புண்ணியஸ்தலங்களில் அன்பர்களை இரக்ஷிக்கும்படி அவர் காண்பித்திருக்கிற மகிமையை யெல்லாம் சொல்ல வேண்டுமானால் அளவு படாது.

418. பரமசிவன் அடியார்களுடைய வினையை நீக்கி இரக்ஷிக்கும்பொருட்டு, மனிதவுருவமாகி ஏதாவது மகத்வம் விளங்கச்செய்தாரா ?

அநேகஞ் செய்திருக்கிறார். மதுரையில் அவர் மனித வருவமாய் எல்லாம்வல்ல சித்தரென்னும் பெயருடையவராய் வந்தருளிக் கிழவர்களைக் குமரர்களாகச் செய்தும், மலடிகளைப் பிள்ளைபெறச் செய்தும், கூன், குருடு, செவிடு, ஊமை, நீக்கியும், நொண்டிகளுக்குக் கால்சூடச் செய்தும், கல்லாளை கரும்புத் தின்னச் செய்தும் இன்னுமநேக மகத்துவங்கள் விளங்கச்செய்தருளினார்.

419. இன்னுமென்ன மகத்துவங்கள் விளங்கச் செய்தார் ?

திருவண்ணாமலையில் சந்ததியில்லாமல் நெடுநாளாக மனவருத்தப்பட்டுத் தமக்கு அன்போடு பணிசெய்திருந்த வல்லாளராஜனுக்குக் குழந்தையாகிப் பிள்ளைக்கலி தீர்த்தருளினார். திருவிளிஞ்சிபுரத்தில் அம் மார்க்கமாகப்போன வைசியருக்கு வழித்துணையாய்ச் சென்று காப்பாற்றி மார்க்க சகாயரென்னுந் திருநாமம் பெற்றருளினார். சிதம்பரத்தில் திருநீலகண்ட நாயனாரிடத்துக்கு மனிதவுருவமாக எழுந்தருளிவந்து அவரும் அவருடைய பத்தினியாரும் கிழத்தன்மை நீங்கி இளமை யடையுப்படிக் கிருபை செய்தருளினார். சிறுத்தொண்ட நாயனாரிடத்தில் வயிரவ சங்கமரூபமாயெழுந்தருளி அவருடைய பிள்ளையைக் கறிசமைத்திடச் சொல்லி மறுபடியும் அந்தப் பிள்ளையைப் பிழைக்கும்படிச் செய்து அவர்களுக்கு மோக்ஷமருளினார்.

420. இத்தகைய பெருங்கருணையுள்ள பெருமானை வேதாகம விதிப்படி அன்புடன் தொழுது துதித்துப் பேறுபெற்ற அடியார்களுண்டோ ?

அநேகர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் முதலானவர்களுமாம்.

421. அவர்கள் திருப்பெயர்களைக்கூறும் தேவாரப் பதிகம் எது ?

திருத்தொண்டத் தொகை.

422. பரமசிவம் அநேக ஸ்தலங்களில் திருக்கோயில் கொண்டு வீற்றிருக்கிறதற்குக் காரணமென்ன?

தேசங்கள் பலவாயிருப்பதனால் அவ்வாறு திருக்கோயில் கொண்டிராவிட்டால் மனிதர்களுக்குச் சிவதரிசனஞ் சித்திப்பதருமை பார்வதிதேவியார்பரமசிவத்தை நோக்கிப் பலவிடங்களில் திருக்கோவில்கொண்டு வீற்றிருப்பதென்னவென்று வினவினகாலத்துத் தேசங்கள் தோறும் பரவியிருக்கும் புண்ணியான்மாக்கள் அங்கங்கு தரிசிக்கும்பொருட்டாக வீற்றிருப்பதாகப் பரமசிவம் கட்டளையிட்டருளினார்.

423. சிவபுண்ணிய முண்டாவதற் கேதுவாகிய சிவஸ்தலங்கள் இன்னவென்று எவ்வாறு தெரியும் ?

சைவபுராணம் பத்துக்குட்பட்ட ஸ்தலபுராணங்களினாலும் தேவாரப் பதிகங்களினாலும் தெரியும்.

424. புராணங்களாற் சொல்லப்படும் ஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் தேவாரமுண்டா ?

பூர்வம் எல்லாஸ்தலங்களுக்குமே யிருந்தது; இப்போது 274 ஸ்தலங்களுக்கிருக்கின்றது.

425. ஸ்தலமென்பது தெய்வத்தை வணங்குவதற்கான ஓரிடந்தானே. சிவஸ்தலங்களின் விசேஷமென்ன?

இவை ஏனைய மதஸ்தர்கள் தங்களிஷ்டப்படி கட்டுகின்ற கோயில்போலன்றும், ஒவ்வொரு ஸ்தலமும் மானதபூஜையின் உண்மையை விளக்கிச் சிவஞானத்தையுண்டாக்குங் கருவியாயிருத்தலை யறிக. அவ்வாறே உத்ஸவங்களும் பஞ்சகிருத்தியங்களை யுணர்த்துவனவாம்.

426. அற்றேல் சிவாலயங்களில் ஸ்தூலலிங்காதிவைபங்கள் எதற்கு அறிகுறி?

குண்டலிஸ்தானம் ஸ்தூலலிங்க கோபுரவாயில் (மூலாதாரம்), உந்திஸ்தானம் பலிபீடம் (சுவாதிஷ்டானம்), ஹிருதயஸ்தானம் துஜஸ்தம்பம் (மணிபூரகம்), கண்டஸ்தானம் நந்திபீடம் (அநாகதம்), ஸ்தானம் சூக்ஷ்மலிங்கம் உட்கோபுரவாயில் (விசுத்தி), நாசிஸ்தானம் துவாரபாலகர், புருவமத்தியஸ்தானம் மகாகாரணலிங்கம் அந்தராள கோபுரவாயில் (ஆக்ஞை) இடதுகண் ஸ்தானம் சுப்பிரமணியர் சந்நிதி, வலதுகண் ஸ்தானம் கணபதிசந்நிதி, இடதுகாது ஸ்தானம் சண்டேசுரர் சந்நிதி, வலதுகாது ஸ்தானம் தக்ஷிணமூர்த்தி சந்நிதி, மஸ்தகமத்திய ஸ்தானம் நடேசர் சந்நிதி, இடதுபாக மஸ்தக மத்திய ஸ்தானம் பார்வதி சந்நிதி, பிர்மரந்திரம் சிவலிங்க மூலஸ்தானம் என அறிக. பலிபீடம் வரையில் பிருதிவி மண்டலம், துவஜஸ்தம்பமும் நந்தியும் அப்புமண்டலம், துவாரபாலகர் வரையில் வாயுமண்டலம், கணபதி வரையில் அக்கினி

மீண்டலம், மேல் ஆகாயமண்டலமென அறிக. அன்றி சிவலிங்கம் - பதி, இடபம் - பசு, பஸ்பீடம் - பாசம் எனவு மறிக.

427. உத்ஸவமென்பதின் தாற்பரியமென்ன ?

சிருஷ்டிமார்க்கத்தைக் குறிப்பதென்பது பொருள். இது பஞ்சகிருத்தியம் நடைபெறுவதைச் சூசிப்பிக்கும்.

428. உத்ஸவமெத்தனை விதம் ?

ஆறுவிதம்; அவை பைத்ருகம், செளக்கியம், ஸ்ரீகரம் - பார்த்திவம்; சாத்வீகம், சைவம் என அறிக.

429. அவற்றினை முறையே விளக்குக ?

முறையே பன்னிரண்டு, ஒன்பது, ஏழு, ஐந்து, மூன்று நாள்களும் ஒருநாளும் கொண்டாடுந் திருவிழாக்கள்.

430. இன்னும் வேறுவிதங்களுளவோ ?

பதினொன்றும், பதின்மூன்றும், பதினைந்தும், பதினே ழும், இருபத்தொன்றும் மேற்பட்டதுமான நாள்கள் உத்ஸ வம் செய்வதாம். அவை முறையே புத்தி, கௌமாரம், சாயுத்ரம், சாந்தரம், செளரம்; சாவரம் எனப்பெயர்பெறும்.

431. இவ்வுத்ஸவங்களுக்குப் பலன் யாது ?

ஒருநாள்-ராஜவிர்த்தி, மூன்று-சிவத்தைச் சந்தோஷிப் பித்தல். ஐந்து-போகம், ஏழு-சிவப்பிரியம், ஒன்பது-சாந் திகம், பதினொன்று-புஷ்டி, பன்னிரண்டு-முத்தி, பதின் மூன்று-சர்வசித்தி, பதினைந்து-ஜனங்களுக்குச் சுகம், பதி னேழு - புண்ணியப்பிரதம், இருபத்தொன்று - லோகவி ரகை.

432. உத்ஸவங்கள் செய்யாவிடின் குறை வென்ன ?

கிராமத்துக்கும் ஜனங்களுக்கும் ஷேமங்கிடையாது.

433. அயனாதி புண்ணிய காலங்களில் நடத்தும் உத்ஸவங்களின் பலனென்ன ?

அயனோத்ஸவம் - புண்ணியபலம், மாதோத்ஸவம் - இராஜதோஷ நிவர்த்தி, அமாவாசை - தாரபுத்திராதி இஷ்டகாமியசித்தி, பெளர்ணமி - சகலபாப நிவாரணம், கிர்த்திகை-சௌக்கியம், திருவாதிரை-சகலசம்பத்து, பூசம்-புஷ்டி மகம் - கஜனசிரேஷ்டத்துவம். பூரம் - சௌபாக்கியம், உத்திரம் - சீலம், சித்திரை - ரூபலாவண்ய மனைவி, விசாகம் - விசேஷ காமபலன். மூலம் - ஆரோக்கியம், பரணி-ஆயுள்விர்த்தி, திருவோணம்-சுகபோகங்கள் பலனாம். இவ்வாறு ஒவ்வொரு நகூத்திரங்களுக்குள்ள பலனைக் காமிகாதி ஆகமங்களிற் காண்க.

434. மலை, வனம், ஆறு, குளம் முதலிய இடங்களுக்குச் செல்லும் உத்ஸவங்களின் பலனென்ன ?

அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள நால்வகையோனி எழுவகைத் தோற்ற பேதங்களுக்குப் பலப்பிராப்தி யுண்டாகும்.

435. வாரோத்ஸவ பலன்களென்ன ?

ஞாயிறு-ருத்ரபதவி, திங்கள்-சௌக்கியம், செவ்வாய்-கிராமலாபம், புதன்-சர்வகாமியசித்தி, வியாழன்-சாஸ்திராதி வித்தை, வெள்ளி-விசேஷசெல்வம், சனி-அவமிர்த்தியு நாசம்.

436. உத்ஸவ காலங்களிலே ஆலயங்களில் நடக்கும் கிரியைகளெவை ?

விருஷ்யாகம், துவஜாரோகணம், ப்ரகத்தாளம், அங்குரம், யாகசாலை, அஸ்த்ரயாகம், பலிதானம், யானக்கிரமம், பரிவேஷம், நீராஜனம், கௌதுகம், தீர்த்தசங்கிரகணம், சூர்ணோத்ஸவம், தீர்த்தம், அவரோகணம், ஸ்நபனம், விவாகம், பக்தோத்ஸவம் என்னும் அஷ்டாதசக் கிரியையயாம்.

437. இவை பஞ்சகிருத்யங்களை யெவ்வாறு உணர்த்தும் ?

சிருஷ்டி அங்குரார்ப்பணம் விவாகம், துவஜாரோகணம் ரக்ஷாபந்தன மிவைகளாலும், திதி வாகனாதி யுத்ஸவம், ஓமம் பலியிவற்றாலும், சம்ஹாரம் சூர்ணோத்ஸவம், ரதாரோகணம், கிருஷ்ணகந்தோத்ஸவ மிவற்றாலும், திரோபவம்-மௌனவுத்ஸவத்தாலும், அனுக்கிரகம் - சக்தியூடலாலும் உணர்த்தப்படுவதற்கு. அன்றி சிருஷ்டி-அபிஷேகத்தாலும், திதி கௌகதபந்தனத்தாலும், சம்ஹாரம்-அகருதாபத்தாலும், திரோபவம் - கற்பூரதீபத்தாலும், அனுக்கிரகம் - கற்பூர அடுக்குத் தீபத்தாலும் சூசிப்பிக்கப்படும்.

438. மகோத்ஸவதினங்கள் பத்தினாலுமுணர்த்துவது யாது ?

முதல்நாள் - தூலநீக்கத்தையும், இரண்டாம்நாள் - ஸ்தூல குக்குமநீக்கத்தையும், மூன்றாம்நாள் - மூவினை முக்குணம் முக்குற்றம் முப்பற்று முப்பிறப்பு நீக்கத்தையும் நான்காம்நாள் நாற்கரணம் நால்வகைத்தோற்ற நீக்கத்தையும், ஐந்தாம்நாள் ஐம்பொறி ஐந்தவத்தை ஐம்மல நீக்கத்தையும், ஆறாம்நாள் காமக்குரோதலோபமோகமதமாச்சரியமென்னும் ஆறுகுற்ற நீக்கத்தையும், ஏழாம்நாள் எழுவகைப்பிறப்பு நீக்கத்தையும், எட்டாம்நாள் எண்குண விளக்கத்தையும், ஒன்பதாம்நாள் நவபேத விளக்கத்தை

யும், பத்தாம்நாள் பரானந்தக் கடலிற் படிவ்தையும் உணர்த்தும்.

439. வாகனாதிகளின் அறிகுறி என்ன ?

முதல்நாள் விருஷத்தடியில் சேவை. மாயை வித்துப் போன்று விருஷத்திற்கும் கிளைகளுக்கும் இலைகளுக்கும் ஓத்த சர்வ லோகங்களுக்கும் காரண பூதமாயிருந்து சர்வ சாக்ஷியாய் இருப்பதை யுணர்த்தும். இது சிருஷ்டியென அறிக.

2-ம் நாள். சூரிய பிரபை சந்திரப் பிரபையில் எழுந்தருளி தரிசனந்தருவது. காண்பானாகிய ஆன்மாவுக்குக் காட்டுவான் தான் என்பதை யுணர்த்த காணுங்கண்ணுக்குக் கதிரொளியாய் நின்றதை உணர்த்தும். இது தித்யென அறிக.

3-ம் நாள். பூதவாகனம்: ஆன்மாக்களுக்கு கன்மானுகூலமான மரணாவஸ்தை விதிக்கின்றோமென சம்ஹார கோலத்தைக் காட்டுகின்றது. அன்றி, பஞ்ச பூதங்களினின்றும் விளங்குவோன் தானே என்பதையும் காட்டும்.

4-ம் நாள். கைலாசவாகனம் : ஆன்மாக்களின் ஆணவத்தைப் போக்கி நிரதிசயானந்த ஜோதிமயபர ஆகாசமாகிய பரசிவலோகம் எனப்படும் கைலாசத்தைக் கொடுத்தருளும் பரமபதி தானே என்பதைக் காட்டும்.

5-ம் நாள். ரிஷபவாகனம்: பசுபதி தான் என்பதையும் தர்ம தேவதையை இடமாகக் கொண்டவன் என்பதையும் உணர்த்தும். அன்றிச துஷ்பாதம்போன்றது அந்தக்கரணம். ரிஷபம்போன்றது ஆன்மா. இதன்மேல் பதியாகிய ஈசுவரன் விளங்குகின்றான் என்று அனுக்கிரக கோலத்தை காட்டும்.

6-ம் நாள், யாளை வாகனம்: தும்பிக்கை போன்ற சுழி முனை நாடியின் வழியாய்த் தன்னைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்பதைக் காட்டும். அன்றி பிரணவதாரகன் தான் என்பதையுங் காட்டும்.

7-ம் நாள் நந்திவாகனம்; ஆசாரியனை அதிட்டித்து நின்று ஆன்மாக்களைப் பரிபக்குவப் படுத்துவார் என்பதைக் காட்டும்.

8-ம் நாள் குதிரை வாகனம்: வாசிநாடியில் சுவாசா கார அஸ்வசாரியைக் காட்டும். சுவாசம் மேலும் கீழும் செல்வது வாசியாகும்.

9-ம் நாள் இரதம் விஸ்வவிராட் சொரூபமே எட்டடுக்குத் தத்துவமாய் உச்சிக்கலசம் சோடசாந்தமெனவும், அதனடுத்த கீழடுக்கு துவாதசாந்தமெனவும், அதனடுத்தது மஸ்தக ஆதிஸ்தானமென்றும், அதனடுத்தது மஸ்தக மத்தியஸ்தானமென்றும், அதனடுத்தது மஸ்தக அந்தஸ்தானமென்றும்- ஐந்தாமடுக்கு லலாட மத்தியஸ்தானமென்றும், அதனடுத்தது புருவ மத்தியஸ்தானமென்றும், நடுவே தாங்கும் குத்துக் கால்கள் தத்துவகால்களென்றும், முன் மூன்று துறைகள் மூன்று கண்களென்றும், பின்னவை சிகையென்றும், இடம்வலம் காதுகளென்றும், ஈஸ்வர நெழுந்தருளியிருக்கும் கேடயபீடம் முப்பாழென்றும், சூரிய சந்திரகலைகளே வாசிகளென்றும், சாரதி அக்கினிகலையென்றும் (இவை நாசியென்றும்) எட்டாமடுக்குக் கண்டஸ்தானமென்றும், அதனடுத்தது இருதயஸ்தானமென்றும், அதனடுத்தது நாபிஸ்தானமென்றும் அதனடுத்தது குண்டலிஸ்தானமென்றும் தசசக்கரங்களும் தசவாயுவென்றும் காட்டி, கர்த்தாதானொருவனே யென்றுணர்த்தி இது அண்டதத்துவ சொரூபமாய் பிண்டதத்துவ சரீரமாயும் விளங்கும் எனவும் உணர்த்தி, தசவாயுச்சக்கரத்தை நிறுத்த மனது அசைவற்று அச்சப்பட்டடை உந்திகுண்ட

லியிலிருந்து கீழ்ப்பட்டடை நாயிக்கு ஏற்றி லயப்படுத்தி, அங்கிருந்து அதற்கடுத்த பட்டடையாகிய இருதயத்துக்கு ஏற்றி லயப்படுத்தி, அங்கிருந்து அதற்கடுத்த பட்டடையாகிய கண்டஸ்தானத்துக்கேற்றி லயப்படுத்தி, பின்னடுத்த பட்டடையாகிய வாய்க்கு ஏற்றி லயப்படுத்தி, பின்முறையே இரதக்குதிரையாம் நாயிக்கும் அங்கிருந்து இரண்டு கண் வழியாயும் நடுவழியாயும் மேல்நோக்கி ஆறும் அடுக்காகிய புருவமத்தியத்திற்கேற்றி லலாடம் முதல் துவாதசாந்தம் வரை ஏற்றி லயப்படுத்தி, ஈம்மாயிருந்தபடியிருக்கும் நித்தியசுகியாயிருந்திடல் வேண்டுமென்று லயக்கிரம கோலத்தைக் காட்டுகின்றது. அன்றிப் புராணவாயிலாகத் திரிபுரசம்ஹார கோலத்தையுங்காட்டும்.

10-ம் நாள் பிக்ஷாடனமூர்த்தி: ஆவரணம் ஏழையு மொழித்துவிட திரோபவ கோலத்தைக் காட்டும்.

11-ம் நாள் நடராஜகோலம் அனுக்கிரகத்தைக்காட்டும். இவ்வுத்ஸவங்கள் தத்வார்த்தக் காட்சிகளாகியும் பஞ்சகிருத்திய ரகசிய தரிசனங்களாகவும் விளங்குகென்பது காமிகாதி ஆகமங்களாலும் சிவத்விஜர்களாலும் அறிந்திடுக.

440. உத்ஸவமூர்த்திக்குச் செய்யுந் திருவிழா சிவலிங்கமூர்த்திக்கு எவ்வாறு சேரும்?

யோகம் போகம் வீரம் எனச் சக்திகள் மூன்று; அவற்றில் லிங்கபீடர் யோகசக்தி, விஸ்வயோகசக்தி, உத்ஸவமூர்த்தி, வீரசக்தி. ஆதலால் வீரசக்திக்கு உத்ஸவம் கொண்டாடுதலறிக,

441. சிவாலயங்களில் கொண்டாடப்படும் உத்ஸவங்களெவை?

நித்தியோத்ஸவம், வாரோத்ஸவம், பக்ஷோத்ஸவம், மாதோத்ஸவம், அயனோத்ஸவம், வருஷோத்ஸவம் என்பவைகளாம்.

442. நித்தியோத்ஸவமென்றால் யாது ?

தினந்தோறும் உமாசுகிதராய் சிவபெருமானை எழுந்தருளச் செய்வதாம்.

443. வாரோத்ஸவமென்றால் யாது ?

சுக்கிரவாரந்தோறும் உமையை எழுந்தருளச் செய்வதாம்.

444. பக்ஷோத்ஸவமென்றால் யாது ?

பௌர்ணிமை, அமாவாசை, பிரதோஷ தினங்களில் கொண்டாடப்படும் உத்ஸவமாம்.

445. மாதோத்ஸவமென்றால் யாது ?

மாசப்பிரவேசத்தன்று கொண்டாடப்படும் உத்ஸவமாம்.

446. அயனோத்ஸவமென்றால் யாது ?

உத்தராயண தக்ஷிணயன புண்ணிய காலங்களில் கொண்டாடப்படும் உத்ஸவமாம்.

447. வருஷோத்ஸவமென்றால் யாவை ?

பிரமோத்ஸவம், தெப்போத்ஸவம், சைத்ரோத்ஸவம், வசந்தோத்ஸவம் முதலிய உத்ஸவங்க ளொவ்வொன்றும் பப்பத்து நாட்களில் கொண்டாடப்படும் உத்ஸவங்களாம்.

448. ஆலயங்களிலே சிவலிங்கப் பெருமானுக் கெத்தனை காலங்களில் அபிஷேகாதி வைபவங்கள் நடத்தப்படுகின்றது ?

திருவனந்தல், காலைசந்தி, உச்சிக்காலம், சாயரகை, இராக்காலம், அர்த்தசாமம் ஆகிய ஆறுகாலங்களிலும், திருவனந்தல் சாயரகை யொழித்து நாலுகாலங்களிலும் அவற்றிற்குக் குறைந்த காலங்களிலும் வரவுக்கேற்ப அபிஷேகாதி வைபவங்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

449. சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானுக்கு வருஷத்தில் ஆறபிஷேகங்கள் நடத்துவதற்குக் காரணமென்ன ?

மனிதர்களுக் கொருவருஷங்கொண்டது தேவர்களுக் கொருநாளாகவே, ஸ்ரீசிற்பேசன் தேவர்கள் தேவனென்பது விளங்க பிராதஹ்காலத்துக்குச் சமமாகிய மார்கழி மாதத்துச் சிவருபமாகிய திருவாதிரையன்று அபிஷேகமும் தரிசனங்கொடுத்தலும், காலைசந்திக்குச்சமமாக மாசிமாதம் பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தசியிலும், உச்சிக்காலத்துக்குச் சமமாக சித்திரை திருவோணத்திலும், சாயரகை காலத்துக்குச் சமமாக ஆனி மாதத்தில் உத்திரத்திலும், இராக்காலத்துக்குச் சமமாக ஆவணி மாதத்தில் பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தசியிலும் அர்த்தசாமத்துக்குச் சமமாக புரட்டாசி மாதத்தில் பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தசியிலும், அபிஷேகமும் நடத்தலறிக.

450. அவ்வபிஷேகங்கள் நகுகத்திர மூன்றிலும் சிறந்ததற்குக் காரணமென்ன ?

திருவாதிரை சிவநகுகத்திர மாதலாலுந் திருவோணம் அச்சுத நகுகத்திரமாதலாலும் உத்திரம் சூரிய நகுகத்திர மாதலாலும் சிறந்தமை காண்க.

451. சிவஸ்தலங்கள் ஆயிரத்தெட்டினுள் விசேஷத் தவங்கள் யாவை ?

நடனத்தலங்கள், சப்த தியாகஸ்தலங்கள், ஆறுதாரஸ்தலங்கள், பிண்டஸ்தலங்கள், பஞ்சஸ்தலங்கள், நாடிஸ்தலங்கள் எனப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை விசேஷமாம்.

452. நடன ஸ்தலங்கள் யாவை ?

“ ஒங்குலகந் துயர்தீர நடம்புரியு
முயர்தான முரைப்பங்கேணி
பாங்குதருங் கயிலாயஞ் சிவலோகம்
பனிவரை நூல் பரவுஞ்சொர்க்க
தீங்ககல்பத் திரபீடம் நேபாளம்
கங்கைநதி சிறந்த காசி
கோங்கலருந் தடங்காம ரூபமொடு
நைமிசமே குருவின் ருனம்

மந்தரமால் வரைகமலா கந்தவரை
புயங்கருல வரையே மாசு
சிந்துசுராட் டிரங்கதலித் தானமலி
கேதாரந் திருவான் மிக்கு
முந்துபரி யாத்திரஞ்சந் திரத்தானஞ்
சுமிந்தரஞ்சந் தரமா மூசு
சந்துமலி தருமரா புரந்தாமே
விசாலாக்ஷம் தடம்பொன் மேரு.

சண்பகமா வனம்போட மாடவியோ
டாமிரதஞ் சாரதைப் பீடம்
மண்பரவுந் துளசிவன மயவந்தி
குல்வரைசி கண்ட மற்றும்

விண்பயிலு மாசோத மஞ்சரிகாம்
 பிரியமா விர்த்த மேலோ
 ரெண்பதமாம் பிரமாண்ட மயிராவதி
 மாயூரம் சித்திர சேனாகம்,

புட்கரணி பாதாள மந்திராச்
 சிரமமணி பொழிபொற் கூடம்
 கட்கமழும் கமலமணி சிவாச்சிரமம்
 சித்தராச் சிரம ரூப
 நட்புறுசித் திரகூட மல்லிகார்ச்
 சுனங்கங்கா நதித்துவாரம்
 புட்பயிலும் புஷ்யரத முதயவரை
 புன்னாக வனமு மற்றும்.

நந்திபுர மாமாங்கம் சாளரத்தம்
 சிரபுரஞ்சோம் பீட நூறும்
 சத்தணிகேந் திரஞ்சாளக் கிராமமிட
 பாசலமே தமைந்த தீமை
 சிந்துசரச் சுவதிமறைத் தெளிவாகுஞ்
 சிதம்பரமாந் திகழுந் தானம்
 இந்தியமைந் தடக்கினர் தம்மிதையத்தும்
 நடம்புரி வமியலா லென்றும் "

என்றபடி அறுபத்துநான்குமாம்.

453. இவற்றுள் சிதம்பரம் மேலானதற்குக்
 காரணமென்ன?

இங்குச் செய்யும் நடனம் ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவவிரு
 னைப்போக்கிப் பேரின்பமாகிய ஆனந்தத்தை அருளும்
 ஆனந்த நடனமாதலால் விசேஷமென அறிக.

454. சப்த தியாகஸ்தலங்கள் யாவை?

திருவாரூர், திருநள்ளாறு, திருக்கோளிலி, திருவொற்றியூர், திருநாகை, திருத்தென்றிருவாமூர், வேதாரண்யம் என்னும் ஏழுமாம்.

இந்தத் தலங்களிலுள்ள தியாகர்களின் திருநாமங்களையும் நடனங்களையும் சொல்லுக.

1. திருவாரூர், வீதிவிடங்கர் - அசபாநடனம்.
2. திருநள்ளாறு, நகவிடங்கர் - உன்மத்தநடனம்.
3. திருநாகை, சுந்தரவிடங்கர் - அலைநடனம்.
4. திருவாய்மூர், நீலவிடங்கர் - கமலநடனம்.
5. திருமறைக்காடு, புவனிவிடங்கர் - அமிர்தநடனம்.
6. திருக்கோளிலி, அவனிவிடங்கர் - பிரமரநடனம்.
7. திருவொற்றியூர், மாணிக்கவிடங்கர் - வகுளநடனம்.

455. ஆரூதார ஸ்தலங்கள் யாவை?

(மூலாதாரம்) திருவாரூர், (சுவாதிஷ்டானம்) திருவானைக்கா, (மணிபூரகம்) திருவண்ணாமலை, (அநாகதம்) சிதம்பரம், (விசுத்தி) திருக்காளத்தி, (ஆக்ஞை) காசி என்னும் ஆறுமாம்.

456. பிண்ட ஸ்தலங்கள் யாவை?

(சிரசு) ஸ்ரீபர்வதம், (லலாடம்) கேதாரம், (புருவ மத்திம்) காசி, (இருதயம்) சிதம்பரம், (மூலாதாரம்) திருவாரூர், (குதஸ்தானம்) குருகேசத்திரம் என்னும் ஆறுமாம்.

457, பஞ்சபூத ஸ்தலங்கள் யாவை?

(பிருதுவி) திருவாரூர், (அப்பு) திருவாணைக்கா, (தேயு) திருவண்ணாமலை, (வாயு) காளத்தி, (ஆகாயம்) சிதம்பரம் என ஐந்துமாம்.

458. நாடி ஸ்தலங்கள் யாவை?

இலங்கை - இடைகலை, இமயம் - பிங்கலை, தில்லை - சுழமுனை எனவறிக.

459. சிவாலயங்களிலே நடக்கும் மாத விசேஷ உத்ஸவங்கள் எவை?

சித்திரை மாதத்தில் விஷுபுண்ணிய காலோத்ஸவம் பிரமோத்ஸவம் சைத்திரோத்ஸவம், ஸ்ரீ நாவுக்கரசுசுவாமிகள் மகோத்ஸவம், வைகாசியில் வசந்தம் ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மகோத்ஸவம், ஆனிமாதத்தில் திருமஞ்சனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் மகோத்ஸவம், ஆடிமாதத்தில் ஆடிப்பூர உத்ஸவம், ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மகோத்ஸவம், ஆவணிமாதத்தில் ஸ்ரீ விநாயக உத்ஸவம் ஆவணி மூலமகோத்ஸவம், புரட்டாசி நவராத்திரி மகோத்ஸவம், ஐப்பசி ஸ்கந்தோத்ஸவம், கார்த்திகை தீப மகோத்ஸவம் மார்கழி திருவெம்பாவை உத்ஸவம், ஸ்ரீ ஆருத்ராதரிசன மகோத்ஸவம், தை உத்தராயணபுண்ணியகாலமகோத்ஸவம், பூசமகோத்ஸவம், மாசிமகோத்ஸவம், சிவராத்திரி மகோத்ஸவம், பங்குனி தெப்போத்ஸவம் உத்திர உத்ஸவம் ஆகிய இவைகளாம்.

460. சிவராத்திரியாவது யாது?

பிரமவிஷ்ணுக்கள் ஒரு கற்பத்திலே தான் பிரமம் தான் பிரமமென்று தருக்குற்றகாலையில் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் ஸ்தானு ரூபமாய் நின்ற அவதரமென்றும், மகா பிரளயத் துக்கப்பால் ஆன்மகோடிகள் மாயையிலொடுங்கி நிற்கஏகா

தச ருத்திரர்கள் பெருமானை ஏகாந்தமாய்ப் பூஜித்த காலமென்றும், பின்னொரு கற்பத்தில் சர்வசம்ஹார காலத்தினி றுதியில் உமை கேள்வன் ஸ்ரீ பராசத்தியாருடன் வீணா கானம் செய்துகொண்டிருந்தகாலையில் அம்மையார் ஆணவ கேவலத்தில் கட்டுண்டு கிடக்கும் ஆன்மகோடிக ளனைத்தையும் பக்குவப்படுத்தி நிரதிசயானந்தப் பெருவாழ்வைத் தருவான் வேண்டி மீட்டும் பஞ்சகிருத்தியந் தொடங்கி யருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து ஸ்ரீ பரமேசுவரனை அபிஷேகாதி வைபவங்களால் மகிழ்விக்கச் செய்த இரவு என்றுங் கூறுவர் மேலோர்.

10. தீர்த்தவியல்

461. கங்கை முதலிய புண்ணியநதிகளென்பன எவை ?

கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி என்னுஞ் சப்தநதிகளும் சிந்து, தாமிரபருணி, கிருஷ்ணை, துங்கபத்திரை முதலாகிய நதிகளுமாம்.

462. பல நதிகளுக்குள் கங்காநதி சிரேஷ்டமான தற்குக் காரணமென்ன ?

அந்த நதி பார்வதி தேவியாருடைய திருவிரல்களி னிடமாக உண்டானதாகையால் சிரேஷ்டமாகியது.

463. என்ன காரணத்தால் பார்வதி தேவியா ருடைய திருவிரல்களி லுண்டாயது ?

ஒருகாலத்தில் பார்வதிதேவியார் பின்னாகவந்து பரம சிவனுடைய இரண்டு திருக்கண்களையும் மூடினபோது பத்து விரல்களிலிருந்தும் உண்டாயது.

464. அப்படிக்குண்டாகிய கங்கையைப் பரம சிவன் திருமுடியிலணிந்து கொண்டதற்குக் காரண மென்ன ?

அந்தக் கங்கையானது ஏழுகடலும் ஒன்றாய்க் கலந்தது போல் பெருவெள்ளமாகி ஆயிரமுகத்துடன் உலகமெங்கும் பரந்ததைப் பரமதேவன் முதலாகிய தேவர்கள் கண்டு பயந்து கயிலாயகிரிக்குச் சென்று சுவாமியைத் தொழுது முறையிட்டுக்கொள்ளக் கிருபைகூர்ந்து அந்த வெள்ள மெல்லாந் சுருங்கி வரும்படி திருவுளங்கொண்டு வந்த வெள்ளத்தைத் தமது சடையில் ஒரு துளியாகத் தரித்துக் கொண்டார்.

465. அந்த நதி பூலோகத்தில் வந்ததற்குக் காரண மென்ன ?

பகீரதனென்னும் ஓர் அரசனால் வந்தது.

466. இதுவன்றி வேறு தீர்த்தங்களுண்டோ ?

ஒவ்வொரு சிவஸ்தலங்களிலுமுள்ள திருக்குளங்களும் சிவகங்காதீர்த்தங்களாம்.

467. பஞ்சவித தீர்த்தமெவை ?

தேவதீர்த்தம், ஆரிடதீர்த்தம், மானுடதீர்த்தம், பூத தீர்த்தம், பிதிர்தீர்த்தம் என்பனவாம். இவற்றினுண்மையைத் தீக்ஷாக்கிரமத்தாலறிக.

11. ஆசாரியவியல்

468. ஆசாரியராவார் யாவர் ?

பெத்தான்மாக்களாகிய நாம் இருவினை யொப்பு மல பரிபாகம் பெற்று, தானென்னும் போதம் நீங்கித், தள்

சொருபம் பரமேசுவரனடியார்களினடியார்களுக்கு அடிமைத்திறம் பூண்டு மகிழ்வதே யென்றறிந்து, பிறவிப்பிணி தீர்ந்து, அஞ்ஞானம் நீங்க ஞானமாகிய விளக்கினைக் கொண்டு அருட்பெருஞ்சோதி எம்மையன் நம்மிருதயமாகிய புண்டரீக வீட்டினுள் ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிந்தருளும் முறைமையைக் காட்டி, அவ்வாறு ஆடும் நம்பேரருளாளன் ஸ்ரீ குஞ்சிதபாதத்தின் கண்ணோ நம்மான்மாக்களொடுங்கிச் சதாசிவானுபவத்தை அனுபவிக்கச் செய்யும் பரம கருணாசாலியராம்.

469. அவரெப்படிப்பட்டவர் ?

ஆன்மகோடிகளிலும் ஈசுவரனிலு மதிகளென்றுகொள்ளல் வேண்டும். ஆசாரியன் ஈசுவர ரூபியானாலும் அயப்பிண்டத்துக்கு அக்கினி சம்பந்தத்தாலே அக்கினியைவிட உஷ்ணதிக்யம் அந்த அயப்பிண்டத்தில் விளங்குவது போலும், கதிரவன் வெப்பத்திலும் அவன் கிரணங்கள் காய்ந்த மணலில் வெப்பம் அதிகமாக யிருத்தல்போலும் சிவபெருமானிலும் சிவபெருமானுலதிட்டிக்கப்பட்ட ஆசாரியன் அதிகன். இதனால் நம்போலிகளுக்குக் காரிய சித்தியும் அதிகம். கேவலம் பகவத் சொரூபனம்போது சுவாதந்தரியப் பிரகாசனாகின்றான். அதிட்டிக்குமளவிலே அடியார்கட்கெளிவரும் சுலபனாகின்றான். ஆசாரிய விஷயத்தில் சர்வசித்திகளும் திண்ணமாகையால், ஆசாரியன் பகவத் சொரூபத்திலும் அதிகளென்பது இரகசியபோதகமாயுள்ளது.

470. ஆசாரியன் ஈசுவரரூபியாவ தெப்படி ?

ஆன்மகோடிகளனைத்தும் அறிவித்தாலன்றி அறியாவுளங்கள் என்றமையினுலே ஏனையோர்க்கறிவிக்கும் சக்தியில்லாமைதானே போதரும். அவ்வாறு அறிவிக்கும் சித்து

சிற்றம்பலவன் சிற்சபேசன் என்னும் சப்தவாச்சியனாகிய அம்பலவாணர் ஒருவரேயாதலால் அம்மூர்த்தியே தனது காளகண்டம் திரிநேத்திரம் முதலியவற்றை மறைத்து மாணிக்காட்டி மாணப்பிடிக்கும் வழக்கம்போல மாணிடச் சட்டைசாத்தி அறிவிக்கப்படும் சித்தாகிய ஆன்மா தன்னை யும் தலைவனையும் உணருமாறு அருட்கோலங்கொண்டு எழுந்தருளிய அவதரம் குருமூர்த்தமாதலால் அவர் ஈசுவர ரூபியேயாம்.

471. ஆசாரியனுக் கிருக்கவேண்டிய முக்கிய இலக்கணங்களென்ன ?

சிவபெருமானுடைய அதிசயப் பிரபாவங்களை ஆன்ம கோடிகளுக்கு அற்புதவாயிலாய் நடத்திக்காட்டலும், தான் வேறொரு ஆசாரியனை அபேக்ஷியாதிருத்தலும் ஆம்; இன்றேல் முக்காலத்தும் ஆசாரியனாகான்.

472. அவ்வாசிரியன் எவ்வாறு ஆன்மகோடிகளை இரக்ஷிக்கின்றான் ?

சமதமாத்ரி ஆன்மகுணங்கள் உண்டான பின்னும், தானுடைமை அவனுடையவன், உடைமை உடையவனிட்ட வழக்காயிருக்கும் என்ற சொருபஞானமுண்டாய்ச் சொத்தி னுடைய லாப நஷ்டம் சொத்துக்காரனுக்கே யென்னு மகா விசுவாச முண்டான பின்னும் இரக்ஷிக்கிறவன் ஈசுவரன். இவ்விதமான சேதனகிருத்தியத்தைப் பாராது தன்னுடைய நிர்ஹேதுகமான அபிமானத்தினாலேயே மருந்து அருந்தாத சிசுவுக்கு சங்கிலிட்டு வார்க்கும் தாய்போல இரக்ஷிப்பவன் ஆசாரியன்.

473. ஆசாரியன் ஆன்மகோடிகளின் அஞ்ஞானத்தை எவ்வாறு அகல்விப்பன் ?

ஆசாரியன் உபகாரகாசாரியனும்போது தீக்ஷாக்கிரமத்தினால் தத்துவ நியதிசெய்து பூரிபஞ்சாக்கிரத்தை யுபதேசித்து, பதி. பசு, பாச, பதார்த்த த்ரயஞானத்தையும் ஆன்ம சொரூபம், பிரமசொரூபம் பிரமத்தையடையும் உபாயத்தின் சொரூபம், பிரமத்தை யடையவொட்டாதபடிச் செய்யும் திரோதையின் சொரூபம், ஆன்மாக்களடையும் புருஷார்த்தத்தின் சொரூபம் ஆகிய அர்த்த பஞ்சக ஞானத்தையும் உண்டாக்கி ஈசுவரனே உபாய உபேயமென்று காட்டியகல் விப்பன். அவன் உத்தாரகாசாரியனும்போது தன்னுடைய விசேஷாபிமானத்தாலே அவனுக்குச் சொரூபயாதாத்மய ஞானத்தை விளங்கச் செய்து தானே யுபாய உபேயமாகின்றான்.

474. தீக்ஷையாவதென்ன ?

பாசத்தைக்கொடுத்து ஞானத்தைக்கொடுத்தல் என்பது பொருள்.

475. தீக்ஷை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமென்ன ?

ஒருவன் சைவ சமயியென்பதற்கு விபூதி உருத்திராக்ஷமாகிய சிவசின்னங்கள் இன்றியமையாச் சாதனங்களாமாறு ஒருவன் சைவசமயியா யிருத்ததற்குத் தீக்ஷைபெறுதல் அவசியமாம். இன்றேல் சைவ சமயியாகான்.

476. தீக்ஷை யெத்தனை வகைப்படும் ?

சக்ஷாதீக்ஷை, ஸ்பரிசதீக்ஷை, வாசகதீக்ஷை, மானசதீக்ஷை, சாஸ்திரதீக்ஷை, யோகதீக்ஷையென அறுவகையாம்.

477. மேற்கூறிய அறுவகை தீக்ஷைகளையும் விளக்குக.

(1) அத்துவா மார்க்கம் குறியாது குறித்துச் சுருக்கிப் பாசம் கழலப் பார்த்தல் சகஷுதீக்ஷயாம்.

(2) அப்படிக் குறித்துச் சிவஅத்தம் வைத்தல் ஸ்பரிச தீக்ஷயாம்.

(3) பதினொரு மந்திரத்தோடு ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்தல் வாசகதீக்ஷயாம்.

(4) யோகமார்க்கத்தால் சீடனது இருதயம் பிரவேசித்துச் சிந்தித்தல் மானசதீக்ஷயாம்.

(5) ஆகமப்பொருளைச் சுருக்கி உபதேசித்தல் சாஸ்திர தீக்ஷயாம்.

(6) யோகமார்க்கத்தால் சீஷனிருதயம் பிரவேசித்து நக்ஷத்திரம் போலிருக்கின்ற சீவனை விட்டுப் பாசம் நீங்கப் பார்த்துத் துவாதசாந்தத்தில் சிவனிடத்தில் யோசித்தல் யோகதீக்ஷயாம்.

478. இத்தீக்ஷைகளிற் பேதமுண்டோ ?

நிர்ப்பீஜம், சபீஜம் என இருவகைத்தாம்.

479. இவை முறையே எவ்வெவருக்கு அருகமாம் ?

பாலர், சத்தினிபாத லக்ஷணம் காண்பிவிக்கும் சாமர்த்தியமுடையராய் ஆசாரமனுஷ்டிக்கும் சாமர்த்தியமிலராய் நிரம்பவோதி உணராதவர்களாய், பதினாறு வயதுட்பட்டவர்களாய் அனுஷ்டானத்தில் அசக்தராய் உள்ளவர்கள், எழுபது வயதுக்குமேற்பட்டார், சத்தினிபாதத்தும்களிர்கள், யோக வாஞ்சையுள்ளவர்கள், வியாதி யாளர்

கள், இவர்களுக்குச் செய்யுந்தீகை நிர்ப்பீஜமாம். ஒதியுணர்ந்து ஒழுக்கம் குறைவுபடாதிருக்கும் உத்தமர்களுக்குச் செய்வது சபீசதீகையாம்.

480. தீகையில் பேதமுண்டோ ?

சமயதீகை, விசேஷதீகை, நிர்வாணதீகை என மூன்றுவகை. அவைகளில் சமயதீகை எவ்வகைப்பட்டவர்களுக்கும் செய்யப்படுவது. மற்ற இரண்டுவகை தீகையும் சீடனுடைய பக்குவமறிந்து செய்யத்தக்கது.

481. முதல் தீகைக்குச் சமயதீகை என்கிற பெயர் எதனாலுண்டாயது ?

இந்த தீகை செய்துகொண்டாலே சைவசமயத்துக்கு உரியவனாகிறான். அதனால் சமயதீகை என்று பெயர். இந்த சமயதீகையினுஞ் சிறப்புள்ளதாகையால் விசேஷதீகையென்றும், மோகூந் தரத்தக்கதாகையால் நிர்வாணதீகையென்றும் மற்ற இரண்டு தீகைக்கும் பெயருண்டாயது. (நிருவாணமென்பது மோகூத்துக்கொரு பெயர்.)

482. இந்த தீகைக்குக் குருவாயிருப்பவர் யாவராக இருக்கவேண்டும் ?

ஆதிசைவகுலத்திற் பிறந்து உபநயனவிதியும் இம் மூன்று தீகையும் பெற்று ஆசாரிய அபிஷேகமும் செய்து கொண்டவராயிருக்கவேண்டும். ஆகமத்தில் லகூம் கிரந்தம் முகஸ்தமுள்ளவராயிருந்தாலே உத்தம குருவென்று பெயர். (5000) (2000) முகஸ்தாயிருந்தால் மத்திமம் அதமம் என்கிற பதத்தில் வைக்கப்படுவார்கள். இது முக்கிய பகூம்.

மும்மலவயப்பட்ட சகலான்மாக்கள் உய்தற்பொருட்டு நுதல்விழி ; மழு, மான், நாகம், எறி, காளகண்டம் முதலிய

வற்றை மறைத்து, மாணக்காட்டி மாணப் பிடித்தல்போல, மானிடச் சட்டைதாங்கிய, மெய்கண்டசந்தானத்துவழிவழி வருகின்ற ஆதீனங்களிலுள்ள அருட் குருமூர்த்திகளும், ஏனைய சிவாலுபூதிச் செல்வர்களின் வழிவழி வருகின்ற குருமூர்த்திகளும் தீக்ஷைசெய்தற்கு உரியவர்களாவார்கள். அதோடன்றி வழிவழி வருகின்ற சைவதேசிகர் மரபில் உள்ளவர்களும் இத்தீக்ஷை செய்தற்கு உரியராவார்கள்.

483. சைவ சமயத்துக்கு விபூதி ருத்திராக்ஷம் முக்கியமானதற்குக் காரணமென்ன ?

பரமசிவனுடைய திருமேனியிலும் திருநேத்திரத்திலும் உண்டானமையால் முக்கியமாயின.

484. அவைகளுண்டான வகை எப்படி ?

பரமசிவனுடைய அக்கினிபோன்ற திருமேனிமேல் இயல்பாகப் பூத்ததுவே அனாதியான விபூதி. பின்பு தேவர் முதலிய சராசரங்களையெல்லாம் இறுதிக்காலத்தில் நீருக்கித் தம்முடைய திருமேனியில் தரித்தருளினாரே அது ஆதி விபூதி. நெருப்பின்மேல் நீறுபூத்திருப்பதை இப்போதும் திருஷ்டாந்தமாகக் காணலாம்.

485. அதனை அணிவதனாற் பயன் என்னை ?

மகாபாதகங்களெல்லாம் நீங்குமென்றும் அப்படிக்கொத்த விபூதியை பசுவின்சாணத்தினால் விளைக்கவேண்டுமென்றும் அப்படி விளைப்பதில் கற்பம், அநுகற்பம், உபகற்பம் என மூன்று வித்யுண்டென்றும் அவற்றுள் ஒரு விதிப்படி விளைவித்துத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் ஆகமங்கள் சொல்லுகின்றன.

486. கற்பவிதியாவ தெப்படிக்கொத்தது ?

பங்குலரிமாதத்தில் ஈசானத்தில் மேய்ந்துவந்த நல்ல பசுக்களைப் பரிசுத்தமுள்ள தொழுவத்திற் சேர்த்து அவைகளிலிருந்து சாணத்தைப் பூமியில் விழுவொட்டாமல் தாமரை யிலையிலெடுத்துக்கொண்டு மேலுள்ள வழுவை நீக்கிவிட்டு உண்டையாக்கி முன் விளைத்திருக்கிற சிவாக்கினியிலிட்டுப் பக்குவமாக வெந்தபிற்பாடு எடுத்துப் புதுப்பாணியிலிட்டு வேண்டியமட்டில் விபூதிக் கோவிலில் வைத்துக்கொண்டு பூமியில் சிந்தாமல் தரித்துக்கொண்டால் செனன மரண துக்கம் நீங்கி மோக்ஷமடையலாம். இவ்வாறு விளைவிப்பது தான் கற்பவிதி. சாணத்தை யேந்தும்போதும் அக்கினியிலிடும்போதும் வெந்தபின்பு எடுக்கும்போதும் புதுப்பாணியில் வைக்கும்போதும் மந்திரஞ் சொல்லவேண்டும். அதனைக் குருபாலறிக.

487. அனுகற்பவிதி எப்படி விளைவிப்பது?

காட்டிலுலர்ந்த பசுவின் சாணத்தை யுதிர்த்துக் கோசலம்விட்டுப் பிசைந்து சிவாக்கினியிலிட்டுப் பக்குவப் படுத்துவதாம்.

488. உபகற்ப விபூதியாவது யாது?

இயல்பாக வெந்த காட்டுச்சாம்பல் சிவாலயமடைப் பள்ளிச் சாம்பல் இவைகளை யெடுத்துக் கோசலம் விட்டுப் பிசைந்து உண்டாக்கிச் சிவாக்கினியிலிட்டுப் பக்குவப் படுத்தி முன்போல் எடுத்துவைத்துக்கொண்டு தரித்துக் கொள்ளுவதாம்.

489. விபூதிக் கோவில் எதனால்மைக்கப்பட்டது?

வஸ்திரம், புனித்தோல், மான்ரோல் இவைகளால் அமைக்கவேண்டும். பையேயன்றி வேறுமுண்டு.

490. எல்லாச் செந்துக்களிலும் பசு சிரேஷ்டமானதென்னை ?

புண்ணியநதி, தீர்த்தங்கள், முனிவர்கள், மேலான தேவர்கள், வாசமாகும்படியான அங்கங்களுடன் உற்பவமானதினாலும் தெய்வலோகத்திலிருக்கின்ற காமதேனுவின் குலமானதாலும் சிரேஷ்டமானது. அன்றி, பசுமலநீக்கத்துக்குக் காரணமான திருநீற்றினுக்கு முதற்காரணமான கோமயத்தை விளைவித்தலாலுமென வுணர்க.

491. விபூதி எந்தெந்த விடங்களில் தரிக்கவேண்டும் ?

உச்சி, நெற்றி, மார்பு, கொப்பூழ், முழங்கால், கைகள், பின்பக்கம் இவ்விடங்களிலெல்லாம் திரிபுண்டரமாகத் தரித்துக் கொள்ளவேண்டும். இதன் விபரமும் மந்திரங்களும் தீக்ஷை பெற்றுக்கொள்ளும்போது குருவினால் தெரியும்.

492. திரிபுண்டரமாகத் தரிப்பதன் அறிகுறி யென்ன ?

ஆணவம், கன்மம், மாயையென்னும் மூன்று மலங்களையும் நீக்குமென்கிற குறிப்புத்தோன்றத் தரிப்பதாம்.

493. விபூதி தரித்துக்கொண்டாலே போதுமே, உருத்திராக்ஷமும் தரித்துக்கொள்ள வேண்டியதென்ன ?

விபூதியும் ருத்திராக்ஷமும் சிவசின்னமாகையால் அவ் விரண்டுமே தரிக்கவேண்டும். இதுவுமன்றி விபூதியானது சிலவேளை வியர்வை மழை முதலியவற்றால் மறைந்துபோனாலும் ருத்திராக்ஷமிருந்தால் தோஷமில்லை, ராக்ஷதரால் பீடிக்கப்படுகிற பாபம் அணுகாது.

494. ருத்திராக்ஷம் எவ்விடத்தில் எவ்வாறு உண்டாயது ?

பரமசிவன் திரிபுர'சம்ஹாரஞ்செய்யப்போன காலத்திற் கோபாவேசத்தினால் அவருடைய நேத்திரங்களில் நீர்த்துளி விழ அதிலுண்டாயது. இந்தக் காரணத்தினால் அதற்கு ருத்திராக்ஷம் என்கிற பெயருண்டாயது. (ருத்திரன் - சிவன் அக்ஷம் - நேத்திரம்) அதற்குக் கண்மணியென்றும் பெயர். சிவபூசை செய்கிறவர்கள் கழுத்தில் ருத்திராக்ஷமில்லாமல் பூசித்தால் அந்தப் பூசையைப் பரமசிவன் அங்கீகரித்துக்கொள்ளமாட்டார். ஆதலால் சிவபூசை செய்கிறவர்கள் ருத்திராக்ஷ கண்டிகை அவசியம் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

495. எத்தனை ருத்திராக்ஷம் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும் ?

உச்சியிலொருமணி, காதொன்றுக்கு ஆறுமணியாக இரண்டு காதுக்கும் பன்னிரண்டு மணி, சிரசில் நூற்பது, கழுத்தில் முப்பத்திரண்டு, மார்பில் நூற்றெட்டு, புறத்தில் முப்பத்திரண்டு, கைகளில் இருபத்துநாலு. இவ்வாறு தரிக்கவேண்டும்.

496. ருத்திராக்ஷங்களினிடையில எத்தனை மணிகள் கோக்கலாமா ?

இடையிடை பவழம். ஸ்படிகமணி, பொன்மணி இவைகளைக் கோத்து அணியவேண்டும். இவைகளுமன்றி வில்வப்பழ வோட்டையுஞ் சேர்க்கலாம். இவ்வாறு சேர்க்காமல் ருத்திராக்ஷங்களை மாத்திரம் கோத்துத் தரித்துக்கொண்டால், எத்தனை மணி சேர்த்தாலும் ஒருமணி யணிந்ததாலுண்டாகும் பலனே கிடைக்கும். இந்த ருத்திராக்ஷங்களில் ஒருமுகம் பதினொருமுகம் பதினான்கு முகமுள்ள

மணிகளை வைத்துப் பூசித்தாலும் சிவார்ச்சனை செய்ததாலுண்டாகும் பலன் கிடைக்கும்.

497. விபூதி ருத்திராக்ஷம் தரித்துக்கொள்ளவும் சிவதரிசனம் சிவார்ச்சனை செய்யவும் விவேகமில்லாத மிருக முதலான செந்துக்களுக்குச் சிவபுண்ணிய மெவ்வாறு சித்திக்கும் ?

பரமேசுவரன் அநாதி கேவலத்திற் கிடந்த ஆன்மக்களை அநாதி சிருஷ்டி செய்கிற காலத்திலே தான் தலமாகவும் தீர்த்தமாகவும் மூர்த்தியாகவும் திருமேனி கொண்டு நின்றருளிச் சிவஸ்தலங்களிலே புழு முதலானவை சனித்தாலும், வசித்தாலும் சிவபுண்ணியம் உண்டாகவும் தீர்த்தத்திலே மீன் முதலானவை சனித்தாலும், வசித்தாலும் நசித்தாலும், நாற்கால் மிருகங்கள் மனிதர் முதலானார்கள் பசுக்கள் முதலானவைகள் தீர்த்தத்தைக் குடித்தாலும் முழுகினாலும் திவலைகள் தெறிக்கப்பட்டாலும் சிவபுண்ணியமுண்டாகவும் அருளிஞர். மறு பிறவியில் சிவலிங்கப்பெருமானுக்குச் செய்யும் அபிஷேகம், அருச்சனை, நிவேதனம் முதலானவைகளுக்குரிய விருகடி சாதிகளாகவும் நெல் முதலிய பயிர்களாகவும் பசு முதலாகிய மிருக சாதிகளாகவும் சனிப்பித்துச் சிவபுண்ணிய முண்டாக்குவர்.

498. பசு முதலான சில மிருகங்கள் சிவலிங்கப்பெருமானுக்குச் செய்யும் அபிஷேக முதலானவைகளுக்கு எவ்வாறு உதவுகின்றன ?

பசு தன்னிடத்திலுண்டாகும் பஞ்சகவ்வியம் கோரோசன மிவைகளாலுதவுகின்றது. பஞ்சகவ்வியமாவது பால், நெய், தமிழ், கோமயம், கோசலம் என்பவைகளாம். இவ்வாறு அபிஷேகத்துக் குதவுதலுமன்றிப் பால், தமிழ், நெய் நிவேதனத்துக்கும் உதவுகின்றது.

499. இன்னும் எதற்கு உதவுகின்றது?

பசுவும், அதனினமாகிய எருதும், பேரி, மத்தள முதலான, தோற்கருவி மூலமாகவும், யாழ் முதலான நரம்புக்கருவி மூலமாகவும் உதவுகின்றது.

500 மற்ற எந்த மிருகம் இவ்வாறு உதவுகின்றது?

புழுக்குளை கஸ்தூரி மிருகம் இவைகளும் உதவுகின்றன. மயில் விசிறிருபமாயுதவுகின்றது.

501. விருக்ஷசாதிக்களெவ்வாறு உதவுகின்றன?

வாழை, பலா, மா, தெங்கு முதலிய சில விருக்ஷங்கள் அபிஷேகத்துக்கும் நிவேதனத்துக்கும் உரிய கனிவர்க்க மூலமாகவும், எலுமிச்சை நாரத்தை முதலாகிய மரங்கள் அபிஷேகத்துக்கும் நிவேதனத்துக்கும் கனி மூலமாகவும் உதவுகின்றன. இதுவுமன்றி திருமஞ்சனத்திரவிய மூலமாக உதவுகின்ற விருக்ஷங்கள் செடிகள் கொடிகள் முதலானவைகளுமுண்டு. சில விருக்ஷங்கள் செடிகள் கொடிகள் சிவார்ச்சனைக்குரிய திருப்பள்ளித்தாம மூலமாக உதவுகின்றன. (திருப்பள்ளித்தாமமாவது பத்திர புஷ்பம். இத்தப் புஷ்பங்கள் கோட்டுப்பூ; கொடிப்பூ, திரீப்பூ, புகரீப்பூ என நாலுவகையாயிருக்கின்றன.)

502. இதற்குதாரணமாகச் சரித்திரங்களுண்டோ?

பல விசேஷத்தினால் கரிக்குருவி நாரையென்னும் பசுவிலும் பன்றியும் மோக்ஷமடைந்தன. இதுவுமன்றி யானை நரகம் சிலந்தி வானரம் தவளை அணில் என்றும்பு முதலியவைகள் மோக்ஷமடைந்தன. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் ஆண்பனை பெண்பனையாகும்படிப் பதிக மருளிச்செய்த

போது அந்தப் பனைக்கு மோஷங்கிடைத்தது. சந்தானு சாரியர் ஃனிலொ ருவராகிய உமாபதிசிவாசாரியார் சிதம் பரத்தில் ஒரு முள்ளிச்செடிக்குத் தீக்ஷசெய்ய அச்செடி அப்போதே தீய்ந்து மோஷமடைந்தது.

503. மேற்கூறிய ஆதிசைவப் பிராமணர்களை ஆசாரிய ரென்றதற்குக் காரணமென்ன ?

பரார்த்த லிங்கத்தைப் பகிர்முகமாக ஆன்மாக்களுக்குக் காட்டலும் அந்தர்முகமாக மந்திரபூர்வகமாய்ச் சிவனைக் காணும்படி சிவதீக்ஷ செய்தலும், தங்கள் குலத்தார் யாவருக்கும் ஆசாரியரென்றும் பொருள்படும் குருக்களென்னும் பெயர் ருடியாக நிலைத்திருத்தலுமே காரணமாம்.

504. சைவ சமயாசாரியர்கள் யாவர் ?

ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருமான், ஸ்ரீவாகீசப்பெருமான், ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசுவாமிகள் என்னும் நால்வராம்.

505. மேற்சொல்லிய ஆசாரிய சுவாமிகளால் விளங்கப்பட்ட மகத்துவங்கள் என்ன ?

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருப்பாச்சிலாச்சிராம மென்னும் ஸ்தலத்துக் கெழுந்தருளியபோது ஒரு ராஜ குமாரத்திக்குக் கண்டிருந்த குமரகண்ட வலியாகிய வியாதியைத் தீர்த்தருளினார். திருமருகலென்னும் தலத்தில் பாம்பு கடித்திறந்துபோன ஒரு செட்டிப்பிள்ளை பிழைக்கும்படித் தேவாரம் ஓத அவன் விஷம் நீங்கிப் பிழைத்தான். கொங்கு தேசத்தில் திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றாரென்னுந் தலத்துக்கெழுந்தருளி அர்த்தனாமிசுவரரைத் தரிசித்து அவ்விடத்தில் சிலநாள் வசித்திருக்கையில் அந்த தேசத்தில் வருஷந்தோறும் காணுகிற நளிர்சுரம் திருக்கூட்டத்தாரையும்

தொடரவே சுவாமியைத் தொழுது பதிகமோதித் தீர்த்தருளினார். இதுவுமன்றி அத்தேசத்தி லிருப்பவர்களையும் அவ்வியாதி எப்போதுந் தொடராமலிருக்கும்படி யருளிச் செய்தார். அந்தத் தலத்துக்கு இப்போது திருச்செங்கோ டென்று பெயர் வழங்குகின்றது. மதுரைக் கெடந்தருளின போது பாண்டிய ராஜனுக்குக் கண்டிருந்த சுரநோய் விழுத்யினாலே தீரும்படித் திருநீற்றுப் பதிகம் கட்டினாயி டருளினார். அந்த ராஜனுக்கிருந்த கூன் நிமிரவும் பதிக மருளிச்செய்தார். திருக்கொள்ளம்பூதூரென்னும் ஸ்தலத் துக்கு அருகிலிருக்கிற ஆற்றிலே படகு தானே செல்லும் படிப் பதிகமோதியருளினார். திருவோத்தூரென்னுந் தலத் தில் ஆண்பனை பெண்பனையாய்க் காய்க்கும்படி பதிக மருளிச்செய்தார். திருமயிலையென்னும் ஸ்தலத்தில் எலும்பு பெண்ணாகப் பதிக மருளிச்செய்தார்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சமணசமயத்தார் சுண்ணாம்புக் காளவாயிலிடச் சுவாமியைத் தியானித்துத் தேவார மோதிப் பிழைத்திருந்தார். பாலில் விஷத்தைக் கலந்து கொடுத்தார்கள் ; அதையுண்டு பரமசிவனுடைய திருவருளி னற் பழுதுபடாதிருந்தார், இடரும்படி யானையைச்செலுத்தி னார்கள் ; அது சமணர்களையே கொன்றது. கற்றாணிற் கட்டிக் கடலிற்போட்டார்கள் ; பஞ்சாஷுரப் பதிகமோதி ஸ்ரீ சாம்பமூர்த்தி கிருபையினால் அத்தூணை தெப்பமாக மிதந்துவரத் திருப்பாதிரிப்புலியூருக்குச் சமீபத்திலிருக்கிற கெடிலநதி முகத்துவாரத்தில் கரையேறினர். இந்தக் காரணத்தினால் அந்தத் தலத்தில் சுவாமிக்குக் கரையேற விட்டவ ரென்று பெயர். பாம்புகடித் திறந்துபோன திங்க னூர் அப்பூதி நாயனருடைய மூத்தபிள்ளை பிழைக்கும்படித் தேவாரமருளினார்.

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்புகலூரில் பதிக மோதிச் செங்கல் பொன்னாகப் பெற்றுக்கொண்டார்.

விருத்தாசலத்தில் சுவாமி தமக்குக் கொடுத்த பொருளை யெல்லாம் மணிமுத்தா நதியில் போட்டுத் திருவாரூர் கமலாலய தீர்த்தத்தில் எடுத்தருளினார். திருவையாறென்னுந் தலத்துக்குச் சேரமான் போனபோது காவேரிவெள்ளம் புரண்டுவரக் கண்டு பதிகம் பாடியருளிக் குறுக்கே அணை போட்டதுபோல வெள்ளம் நிற்கச் செய்தார். புக்கொளியூர் அவிநாசியில் தாம் எழுந்தருளியதற்குச் சில வருஷங்களுக்குமுன் முதலையுண்ட பிராமணப் பிள்ளையைச் சென்ற வருஷங்களுக்குத் தக்க வளர்ச்சியுடன் முதலையுமிழும்படிப் பதிகமோதியருளினார்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அரிமர்த்தனபாண்டிய ராஜனிடத்தில் மந்திரித் தலைவராயிருந்து அந்த ராஜனுடைய உத்தரவினால் குதிரைகொள்ளப் போம்போது ஸ்ரீ கைலாயபதி திருப்பெருந்துறையில் குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி ஞானோபதேசம் செய்தருளப் பெற்றுத் தம் பொருட்டு மதுரையில் சொக்கநாதசுவாமி நிரியைக் குதிரையாக்கிப் பாண்டியராஜனிடத்துக்குக் கொண்டுபோகவும், பின்பு வைகைநதி வெள்ளம் பெருகிவரச் செய்யவும் அந்த நதிக்கரையை யடைக்கும்படி மண் சுமக்கவுமான மகத்துவங்காண்பித்தருளினார். சிதம்பரத்தில் வாதுசெய்த புத்தர்களை வென்று அந்தச் சமயத்துக்குட்பட்டிருந்த ராசனுடைய குமாரத்தியாகிய ஊமைப்பெண் பேசும்படி மகத்துவங்காண்பித்தருளினார்.

506. இந்நால்வரும் எவ்வாறு பெயர் பெறுவர்? அவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளியவை யாவை?

இப்படிக்கொத்த மகத்துவம் விளங்கச் செய்த இந்நால்வருக்கும் சைவ சமயாசாரியர்களென்றும் திருநெறித் தலைவர்களென்றும் பெயர். இவர்கள் பாடியருளிய தேவாரங்களுக்கும் திருவாசகத்துக்கும் திருநெறித் தமிழ் வேதமென்றும் திராவிடவேதமென்றும் திருமுறையென்றும்

பெயர். மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்தது திருவாசகம். மற்ற மூவர் முதலிகள் அருளிச்செய்தது தேவாரம் சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீ நடேசமூர்த்தி அருட்டிருமேனி கொண்டு வந்து மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் முன்னோதிய திருவாசகத்தையும் தூதனமாகத் திருக்கோவையாருஞ் சொல்லும் படிக்கட்டளையிட்டுத் தமது அருமைத் திருக்கரத்தினால் எழுதினர்.

507. வேதங்கள் சமஸ்கிருதத்திலே யிருக்கத் தமிழிற் தேவாரங் கூறவேண்டியதற்கு ஆவசியகமென்ன?

வடமொழியைப் பார்க்கத் தென்மொழி தேன்மொழியென்றும், ஞானபாஷையென்றும், மாதூர்பாஷையென்றும் சிவபெருமானுக்கு வடமொழியைவிடத் தென் மொழியில் அதிக அன்பு என்றும் உலகத்தார்க்கு அறிவிக்கவே திராவிடவேதம் திருவாய்மலர்ந்தருளியதாம்.

508. தேவாரங்களை வேதமென்பதற் கொரு காரணம் கூறுக?

வேதங்களினாலே பூசிக்கப்பட்டுக் கபாடபந்தனம் செய்யப்பட்டிருந்த திருமறைக்காட்டில் கதவைத் திறக்கவும் அடைக்கவும் வலிமையிருந்ததால் இத்தேவாரம் வேதமேயல்லது வேதாதிகம் எனவே கூறவேண்டும். ஏனெனில் ஒருவன் பூட்டின விட்டைத் திறப்பவன் பூட்டினவனேயாகவேண்டும். இன்றேல் அவனிலு மதிகனென்றே, யுகிப்பர் அறிவுடையோர்.

509. வேதங்கள் தேவாரமாதல் போல உபநிஷத்துக்கள் எவ்வாறாயின?

திருவாசகமாயின.

510. வேதம் குத்திரமும் சிவாகம மதனைத் தெளிவிக்கும் பாஷியமுமாமாறு தேவார திருவாசகமாகிய வேதங்களுக்குப் பாஷிய மெவையாம் ?

சகலசமயாதீத சுத்தாத்வைத சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் ஆம்.

“ வேதம் பசுவதன்பால் மெய்யா கமம்நால்வ
ரோதுந் தமிழதனி னுள்ளுறுநெய் - போதமிகு
நெய்யி னுறுசுவையாம் நீள்வெண்ணெய் மெய்கண்
செய்ததமிழ் நூலின் றிறம் ” [டான்

எனக் கூறியபடி ஞானகாண்டப்பொருளைச் சுருக்கி யினிது விளக்கும் தமிழ்ச் சித்தாந்த சாஸ்திரங்களின் பெருமையை யறிக. பின்னும் வேதங்கள் நான்கையும் திருவாய்மலர்க் தருளிய சிவபெருமானே ஆகமங்களை வெளிப்படுத்தின வாறு தமிழ் வேதங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினவர்களும் சித்தாந்த சாஸ்திரங்களைக் கட்டளையிட்டருளினவர்களும் நால்வரே என்னும் நயம் அறியவேண்டியது.

511. அச் சாத்திரங்களெவை ?

“ உந்தி களிறு வுயர்போதஞ் சித்தியார்
பிந்திருபா வுண்மைப் பிரகாசம் - வந்தவருட்
பண்புவினா போற்றிகொடி பாசமிலா நெஞ்சுவிடு
உண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று ”

என்னும் பதினான்குமாம்.

512. திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் உண்மை விளக்கம் இவற்றை யருளிச்செய்தவர் யாவர் ?

முறையே உய்யவந்த தேவநாயனும், அவர் சீஷர் திருவியலார் ஆளுடையதேவ நாயனருடைய சீஷர் திருக்

கடலூர் உய்யவந்ததேவ நாயனாரும், திருவதிகை மனவாச கங்கடந்தாருமாம்.

513. சிவஞானபோத மருளிச்செய்தவர் யாவர் ?

சுவேதவனப்பெருமாள் என்னும் பிள்ளைத் திருநாமம் பெற்ற திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டதேவநாயனார்.

514. ஏன் அவருக்கு மெய்கண்ட தேவரென்னும் பெயர் உண்டாயது ?

“பொய்கண்டார் காணப் புனிதம் எனும் அத்துவித மெய்கண்டநாதன்” என்று தாயுமானவர் கூறியபடி அத்துவிதம் என்னும் சொல்லுக்கு இன்னதுதான் பொருள் என்னும் உண்மையைக் கண்டு உலகில் சத்திநிபாதத் துத்தமர்களாகிய சித்தாந்த சைவர்களுக்கு அதனை உபதேசித்தருளிய குருமணியாதலால் அவருக்கு அத்திருநாமம் சிறந்தது.

515. ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவ நாயனார் உபதேசம் பெற்ற வரலாறென்ன ?

ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன் அருளிச்செய்த சிவாகமத்தில் ஞானகாண்டமான பதி பசு பாசத்தினுண்மையை ஸ்ரீநந்தி தேவருக்குக் கடாசுபிக்க அதன்பயனாக சிவஞானபோதம் மூலகிரந்தமென்னும் பன்னிரண்டையும் நந்திதேவர் சனற் குமாரருக்கும் அவர் சத்தியஞானதரிசினிக்கும் அவர் பரஞ் சோதிமாமுனிவருக்கும் அவர் திருவெண்ணெய்நல்லூரே திருப்படை வீடாக சாமுசித்தராய் விளங்கின இரண்டு வயதுக் குழந்தையாகிய ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவருக்கு உபதேசித்தார். பின்பு மெய்கண்டார் அவ்வூரிலுள்ள பொல்லாப் பிள்ளையார் திருமுன் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டைகூடிச்

சிவஞானபோத நூலை இயற்றி அதற்கு வரர்த்திகம் என்னும் பொழிப்புரையும் செய்தருளினார். அவருக்கு அருணாந்தி சிவாசாரியார், மனவாசகங்கடந்தார், முதலிய சீஷர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர்.

516. சிவஞான சித்தியார் இருபாவிருபது இவற்றினைச் செய்தருளினவர் யாவர்? அவர் வரலாறு என்ன?

திருத்துறையூர் அருணாந்திசிவாசாரியார்; இவர் சகலாகம பண்டிதரென்னும் காரணப்பெயர் பெறுவர். இவர் அவ்வூரின் கண்ணே வேதாகம பாடசாலை யொன்றேற்படுத்தி அவற்றினைப் பிரபோதப்படுத்தி வருங்காலத்திலே பொல்லாப் பிள்ளைமாரருண்மேவிய ஸ்ரீமெய்கண்ட சிவாசாரியார் வைத்தருளிய பாடசாலையில் இவருடைய சீஷர்களேநேகர் போய்ச் சேருவது அறிந்து அவரைக்காணமெய்கண்ட சிவாசாரியரின் சந்நிதிக்கேகினார். அக்காலத்து மெய்கண்ட சிவசாரியரால் ஆணவ மலத்தின் குணங்களைப் பற்றிய பிரசங்கம் நடந்தது. அருணாந்திசிவம் ஆணவ மலத்தின் சொரூபம் யாதென்று வினவ, மெய்கண்டார் அருணாந்திசிவத்தை நிர் கேட்ட தன்மையே அது என்பதைத் குசிப்பிக்குமாறு கருணைநோக்கம் புரிந்து அவரையே சுட்டிக்காட்டினார். உடனே அருணாந்தி சிவாசாரியார் அடியற்ற பனைபோல் பாதங்களிலே சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து அவருக்கன்றுமுதல் சீஷயராயினார். பின் அவர் கட்டளையின்படி ஸ்ரீசிவஞானபோதத்தை முதலூலாகக்கொண்டு பரபக்ஷபக்ஷமாயுள்ள சிவஞானசித்தியாரை வழிநூலாகச் செய்தருளினார், இதனையே ஸ்ரீகுருஞானசம்பந்தர் சிவபோக சாரத்தில்

“ ஆரூறு தத்துவமு மாணவமும் வல்வினையு
நீரூக முத்திநிலை நிற்போற்குப் - பேரூகப்
பார்விரித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியிற் சித்தியிலே
யோர்விருத் தப்பாதி போதும் ”

என்றனர். இதுபற்றியே தாயுமானவர்,

“பாதிவிருத்தத்தால் இப்பார்விருத்த மாகவுண்மை

சாதித்தார் பொன்னடியைச் சாரும்நாள் எந்நாளோ”
என்று துதித்தனர்.

517 சிவப்பிரகாச முதலிய ஏனைய எட்டு சாஸ்
திரங்களையும் செய்தருளினவர் யாவர்? அவர் வரலா
றென்னை?

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார். இவர் அரு
ணந்தி சிவாசாரியரின் சீஷ்யராகிய திருப்பெண்ணாகடம்
மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியாருடைய சீஷர். இவர்
தில்லைவாழந்தணர் குலத்திற் பிறந்து சிறு வயதிலேயே
கற்பவை கற்று நல்லொழுக்கம்பூண்டு யாவராலு நன்கு
மதிக்கப்பட்டு வருநாளிலே ஒருநாள் தமது பிருதாவளி
களுடன் திருக்காளாஞ்சேரிக்குப் போகும்ளவில் மறைஞான
சம்பந்தர் இவரைக்கண்டு பட்ட கட்டையிலே பகற்குருடன்
போகின்றான் எனத் திருவாய்மலர்ந்தருள உமாபதிசிவம்
சத்திநிபாத முற்றவராகையால் சிவிகை விட்டிறங்கிச்
சம்பந்தர்பாற் சென்று சரணுகதியென்று பணியும் சமயத்
தில் அவருட் கொண்டிருந்த அன்னரசம் கீழொழுக அதனைக்
கையேந்தித் தாமும் புசித்தருளினர். அவர் இவரது பக்கு
வத்தைக் கண்டு உபதேசித்தருளினர். அவ்விபதேசத்
தைப் பெற்றுத் திரும்புமளவில் தம் குலத்தாரால் தம்மாசிரி
யரது உச்சிட்டத்தைப் புசித்த காரணத்தினால் நீக்கப்
பட்டுக் கொற்றவன் குடியிலேயே வசித்திருந்து மேற்கூறிய
சித்தாந்த சாத்திரங்களையன்றிப் பெளஷ்கராகமகத்துக்கு
வியாக்கியானமும், கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டர்
புராணசாரம், திருமுறைகண்ட புராணம், சேக்கிழார்புரா
ணம், திருப்பதிகக்கோவை யென்னும் பிரபந்தங்களையும்

செய்தருளினார். அவர் மாணுக்கர்கள் அருணமச்சிவார
தேசிகர் முதலாயினோர்.

518. இவ்வுமாபதி சிவாச்சாரியர்பால் நிகழ்ந்த
அற்புதங்கள் யாவை ?

ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமான் ஸ்ரீ பாதபத்மங்களிலுள்ளன்பு
மிகுந்த பெற்றான் சாம்பான் என்னுமோர் பெரியவரிருந்தார்.
அவர் தமக்கு முத்திவேண்ட சபாநாயகர்,

“ அடியார்க் கெளியன் சிற்றம்பலவன் கொற்றங்
குடியார்க் கெழுதிய கைச்சீட்டு - படியின்மிசைப்
பெற்றான் சாம்பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து
முத்தி கொடுக்க முறை ”

என்றோர் திருமுகங் கொடுத்தனுப்ப அவருக்கு உடனே
முத்திகொடுத்தருளினார். இதனையறிந்த அவர் மனைவி யரச
னிடம் சென்று தந்நாயகனைச் சிவாச்சாரியர் கொலைசெய்து
விட்டனரென்று முறையிட அரசன் ஆசாரியரிடத்திற்
செல்ல அவரிவர் முன்பாக முள்ளிச்செடி யொன்றினுக்கு
முத்திகொடுத்தருளினார். அன்றி, சபாநாயகருக்குக் கொடி
யேற்றம்வர, கொடியேறுததைக்கண்டு தீக்ஷிதர்கள் வருந்த,
அவர்கள் சொப்பனத்தில் உமாபதிசிவாச்சாரியர் வந்தால்
கொடியேறுமென்று சபாநாயகர் அருளிச்செய்ய, உமாபதி
சிவாச்சாரியர்பால் தீக்ஷிதர்களெல்லாரும் போய்த் தங்கள்
குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி வேண்டிக்கொள்ள
ஆசாரிய சுவாமிகள் தில்லைக்கெழுந்தருளி, கொடிக்கவி
கட்டளையிட்டுக் கொடியேறச் செய்தனர். இவரைத் தாயு
மானவர்,

“ சிற்றம்பலமன்னும் சின்மயராம் தில்லைநகர்
கொற்றங்குடி முதலைக் கூறுநா ளெந்நாளோ ”

என்று துதித்தார்-

519. மறைஞானசம்பந்தர் வரலாறென்னை ?

அவர் திருக்காளாஞ்சேரியில் நிஷ்டானுபூதியிலே நின்று விட்டனர்.

520. சைவசமயநெறி, சிவதருமோத்தரம் இவற்றினைச் செய்தருளிய மறைஞானசம்பந்தர் யாவர் ?

பிற்காலத்து வந்த சைவப்பெரியாரிலொருவர்.

521. உமாபதி சிவாசாரியிருந்த காலமெது ?

அவர்செய்தருளிய சங்கற்ப நிராகரணம் சகாப்தம் 1235 என்பதனைக் கொண்டறிக.

522 பிராமணர் முதலிய மூன்று வருணத்தாருள் ஞானாசாரியரில்லாது ஏனையருள் ஞானாசாரியருண்டானால் என் செய்வதாம் ?

அவ்வாசாரியனிடத்தே பிராமணர் முதலாயினோரும் ஞானோபதேசம் பெறலாம். ஏனெனில் ஞானமென்பது ஆன்மார்த்தம், ஜாதியென்பது தேகார்த்தம், ஞானோபதேசம் ஆன்மார்த்தமாகையால்.

523. இதற்கேதேனும் பிரமாணமுண்டோ ?

துர்வாசர் முதலிய இருடிகள் விதுரனிடத்திலே ஞானோபதேசம் பெற்றார்கள் என்று பாரத பாகவதங்களிற் கூறப்படுகையாலும், மெய்கண்டசிவாசாரியர்பால் அருணந்தி சிவாசாரியர் ஞானோபதேசம் பெறக்காண்கையானுமறிக.

12. முத்தியியல்

524. இனி ஆசாரியர் நம்மைப் பக்குவப்படுத்தும் வழி எப்படி ?

அவர் பஞ்சேந்திரியமாகிற வேடர்களின் வயப்பட்டு நமக்கொரு தலைவன் உளனென்னும் உணர்விழந்து மாயாமயக்கமுற்று வருந்தும் நம்மை அவ்வேடர் கூட்டுறவினினும் பிரித்துத் தீக்ஷயினாலே, மலங்களின் வலியைக் கெடுத்துத் தன்னைப்போல் எண்குணமுடையராக்கித் தனது குஞ்சிதபாத பத்மங்களை யடையச்செய்வார்.

525. மலங்களின் வலிகெடச் செய்வதெனல் யாது ?

தேகாதி பிரபஞ்சங்களை மெய்யென்றெண்ணுது அவற்றினுக்கு முன்னிலையாயமைந்த பிராரத்த கன்மங்களைப் புசிப்பித்துச் தொலைவித்துத் தீக்ஷைக்குப் பின்னேறின ஆகாமியத்தையும் முன்னுள்ள கன்மசேடமாகிய சஞ்சிதத்தையும் ஞானாக்கினியாலே தகித்து நான் என்ற முதலுங்கெடச் செய்தலாம். அப்போது ஆணவமலத்தின் வலியுங்குன்றும்; அதனால் மலங்களின் சேட்டைகளொன்றும் நம்மை யணுகாவெனலே யமையுடைத்தாம்.

526. நான் என்ற முதல் கெடுதல் என்றால் என்னை ?

இயக்க இயங்குஞ் சீவன் தன்னியல்பறிந்து தன்னை இயக்குந் திருவருட்செயலே யாவுமென்று தெளிந்து தான் பரதந்திரனென்றுணர்ந்திருத்தல்.

527. யாவும் திருவருட் செயலென்று அறிதல் எவ்வாறும் ?

நமது இந்திரியச்செயல் யாவும் நஞ்செயலென்று எவ்வாறு கொண்டாமோ அவ்வாறே நஞ்செயல் யாவும் இறைவனது கிரியாசத்தியின் வழியே நடைபெறுவதாயறிவதாம்.

528. அவ்வாறு பாசக்ஷயம் வரப்பெற்ற முத்தான் மாக்கள் திருவருளே தாரகமாய்நின்று காண்பதென்னை?

ஒன்றையும் சுட்டி விசாரியாமல் கேவல சகல சுத்தாவத்தைகள் மூன்றிலும் அது இது என்று பாராமல் சிவமொன்றினையேகண்டு நிற்பர். அன்றி ஞானமாகிய அருட்பெருஞ்சோதி யொன்றினையேயன்றி வேறொன்றினையுங்காணார்.

529. இந்த ஜீவன் முத்தர்களுக்கு ஆகாமிய மேருத காரணமென்னை ?

விரகிற்றியொக்க, இவர்கள், செயல் யாவும் சிவனேவ லெனக்கருதி அவ்விறைபணி நின்றலால், இவர்கள் செய்வதாக ஏனையோருக்கும் காணும் புண்ணிய பாவம் இவர்களுக்குப் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்யும் ஆன்மாக்களைப்போய்ச் சேரும்.

530. சிவன் இவர்களிடத்து எவ்வாறு ஒன்று பட்டு நிற்பன் ?

இவ்வுலகில் சீவன்முத்தர் செயல் யாவும் தான் செய்ததாகக் கருதி இவர்களுக்குச் செய்யப்பட்ட செயல்களைத் தையும் தனக்குச் செய்ததாகவேகொண்டு அவர்களுடன் கூடித் தயிரில் நெய்போல விளங்காநிற்பன்.

531. இந்நிலைமை எவ்வாறுண்டாயது ?

யான் எனதென்னும் அகங்கார மமகாரங்களற்றபோது உண்டாகத்தக்கது. அன்றி நான் செய்தேனெனும் ஆன்மாவுடன் அரன் அநாதிகாலந்தொட்டு அத்வைதப்பட்டிருப்பினும் அவர்களுக்குப் பிரகாசியான். அவ்வாறு பிரகாசியாத போது கன்மம் வேறொரு சரீரத்தை யெடுக்கச் செய்து போகம் புசிக்க விருப்பத்தையும் உண்டாக்குமென அறிக.

532. இன்னோர் தன்மையை விளக்குக.

“ மனத்தகத் தழுக்கறுத்த மௌனஞான யோகிகள் தனத்தடத் திருப்பினும் பிறப்பறுத் திருப்பரே ”

எனவும்,

“ மனத்தகத் தழுக்கறுத்த மௌனஞான யோகிகள் வனத்தகத் திருப்பினும் மனத்தகத் தழுக்கறு ”

எனவும் உணர்க. அஃது எதுபோல எனில் அக்கினித் தம்பனஞ்செய்வாளை அனல் சுடாதவாறும், மந்திரசித்த புருஷர்களை விடம் வாதனைபண்ணாதவாறும் ஆம்.

533. அற்றேல் பிராரத்த கன்ம மாத்திரம் எவ்வாறு பொருந்தும் ?

பெருங்காயமிருந்த பாண்டமானது அக்காயவாசனை வீசப்பெறுவதுபோலும் குயவன் திகிரி கடஞ்செய்தபின்னும் தானே நின்று மெல்ல மெல்லச் சுற்றிக்கொள்வது போலுமறிக.

534 இவ்வான்மாக்கள் புசிக்கும் பிராரத்தத்துக்குப் பின்னர் ஏனோ ஒரு தேகமுண்டாகாது ?

விருப்பு வெறுப்பற்றபோது ஆகாமிய மேருதாகையால் மேலொருதேகமுமுண்டாக இடமில்லை. அஃது அக்னியைச் சேர்ந்த வித்துப் பின் முளையாதவாறுபோலாம்.

535. இவர்கள் பிராரத்தமொழியவே யாது பெறுவர் ?

ஸ்ரீ குஞ்சிதபாதாம்போருக நிழலின்கண் சென்று என்றும் மாருத பேரானந்தமுண்டு களிக்கும் பேறுபெறுவர்.

536. ஸ்ரீ குஞ்சிதபாத மடைதலாவது யாது ?

அதுவே சித்தாந்த முத்தியாம்.

537. முத்தியென்ற லென்னை ?

முத்தியென்றால் நீக்கம் எனப் பொருள்படும். இதனையே மோக்ஷமென்றும், வீடு என்றும் கூறுவர்.

538. முத்தியினது இலக்கணம் யாது ?

துக்க நிவர்த்தியாம். முத்தியென்பதற்கு நீக்கம் என்று பொருள் கூறினமாகையால், ஈண்டு அந்த நீக்கத்தைத் துக்க நிவர்த்தியென்றும். பாசம் துக்க ரூபமாகையால், பாச நிவர்த்தி அல்லது துக்கநிவர்த்தி என்பது ஒன்றேயாம். பாச நிவர்த்தியிற் கிடைப்பது சுகப்பேறும். பாசத்தினுலறிவு மழுங்கியிருந்தபோது தோன்றாதிருந்த சிவம் சுகவடிவமாகையால், அச்சுகோதயத்தைச் சிவப்பேறு அல்லது சுகப்பேறு என்றிடுவர் மேலோர். இந்தச் சுகந்தானே ஆனந்தமெனப்படும். சிவனோடு அத்துவிதப்படுதலா லுண்டாகு மிவ்வாநந்தத்தைச் சிவானந்தமென்பர் பெரியோர். ஆனந்தத்தைத் தருவது சிவனும், அவ்வாநந்தத்தைப் பெறுவது சீவனுமாம். ஆநந்தாநுபவ காலத்தில் அநுபவத்தைக்

கொடுக்குஞ் சிவத்தையும், அதனை நுகருந்தன்னையும் ஆன்மா அறிந்து ஞானநந்த மயமாய் விளங்கும். இவ்வாநந்தம் இடையில் நீங்கப்பெறுது. அதனால் சதாநந்தமென்றும் இதனை அறிஞர் கூறுவர். சதாநந்த வடிவமாகிய இம்முத்தியை “இரும்புண்டநீரிற் நிரும்பாதவிடு” என ஆன்றோர் துதித்தனர். இதுமே சித்தாந்த முத்தியாம்.

539. இது சித்தாந்த முத்தியாயின் இதற்கு வேறான பூர்வபட்ச முத்திகளுளவோ? அப்படியுளவாயின், அவற்றை விரித்துணர்த்தல் வேண்டும்.

சமயவாதிகள் தாந்தாம் கூறுவதையே முத்தியென்பர். அவைகளை முத்தியென்று யாம் கொள்ளோம். பூர்வபட்ச முடிவுகள் முத்தியென்னும் பெயர்பெறு. அவர்கள் முத்தியென்று கூறுகையால், அவர்களை யநுவதித்து அவர் முடிவுகளைப் பூர்வபட்ச முத்தியென்று கூறுவது குற்றமாகாது.

540 ஆயின், அந்தப் பொய் முடிவுகளிவையென்றும், அவை குற்றப்படுமாறு இவ்வாறென்றும் எடுத்துக்காட்டித் தெளிவித்தல் வேண்டும்.

(1) உலகாயதன் உரைக்குமாறு மாதர்களுடன் கூடி அவர்கள் முலைத்தடத்துப் படிந்து அன்றோர் கடைக்கட்பார்வைக்கு இலக்காயிருத்தலே முத்தியெனில், மகளிரிடத்துண்டாகிய இன்பம் நிலையாமைபற்றிச் சிற்றின்பமாதலால் இது பேரின்பமாகிய முத்தியன்றும்.

(2) பூர்வ மீமாஞ்சகன் புகலுமாறு சொர்க்கமே முத்தியாகில் புண்ணியத்துக்குத் தக்கவாறு சொர்க்கம் அனுபவித்து மீட்டும் பூதவுலகின்கண் வந்து புண்ணிய பாவங்களைப் பொருந்தல் ஆவசியகமாகையினாலே இதுவும் பேரின்பமன்றும்.

(3) புத்தர்கள் கூறுமாறு உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானம் என்னுங் கந்தமைந்துங் கெடுகை முத்தியெனில் இன்பமும் அறிவுமில்லாததுபற்றியும் அவர் நூலின்படி ஆன்மா இல்லாததுபற்றியும் (கத்தங்களறக் கெட்டுப்போகுமென்கையால்) பெறுவானில்லாததுபற்றியும் இதுவும் உண்மை முத்தியன்றும்.

(4) அருகனறையுமாறு அனந்த ஞானம் அனந்த தரிசனம் அனந்த விரியம் சுகம் நாமமின்மை கோத்திர மின்மை ஆயுளின்மை சகல சமயப்பாவம் என்னும் அட்ட குணமுத்தியென்றால் இரண்டு பொருள் கலவாதேல் காலத் திரயத்து மின்பம் ஜனித்தலில்லை யாதலாலும் பூர்வகன்மம் நிச்சயித்துப் புசிக்கைக்கு இவ்விடத்தில் ஆன்மாதனக்கென ஓர் அறிவிலஞனபடியாலும் இதுவும் முத்தியன்றும்.

(5) தார்க்கிகள் தருக்குமாறு ஞானமுதலிய சேர்க்கைக் குணங்களொழிய அஞ்ஞானமே குணமாய்ப் பாஷாணம் போல்கை முத்தியெனில், இன்பமும் அறிவும் இல்லாதாகவே இதுவும் முத்தியன்றும்.

(6) சாக்கியன் சாற்றுமாறு ஜடத்தினின்றும் சித்துப் பிரிந்து நிற்பதே முத்தியெனில், சிற்றறிவும் சிறுதொழிலு முடைய ஆன்மா அவற்றில் பூரணமில்லாததாலும் ஜடத்தி னின்றிற் சித்தைப் பிரிப்பதற்கு வேறொரு கார்த்தாவும் வேண்டுகையாலும் அநாதியே சேர்ந்துநிற்பது பிரிவ தியலாததாலும் இதுவும் முத்தியன்றும்.

(7) நவீன மதஸ்தர் சிலர் நவிலுமாறு பிரமம் வேறாய் ஆன்மா வேறாய்நின்று அப் பிரமத்தின் திவ்ய மங்கள விக்ரக சொரூபத்தைச் சேவைசெய்து கொண்டிருப்பதே முத்தி யெனில் இரண்டுபொருள் கலவாதகாலத்து இன்பம் இலாமையும், யாதொன்றிற்கு ரூபமுளதோ அது ஆதி

யெனப்பட்டு அழியுமாதலால் வேறாய் நின்று அனுபவிக்கும் இன்பம் நிலையாமையும், ஆகிய குறைவுகளுளவாதலால் இதுவு முத்தியன்றும்.

(8) சமவாதி இசைக்குமாறு பிரமமும் ஆன்மாவும் சமமாய் ஆன்மாவும் ஐந்தொழில் செய்தல் முத்தியெனின், அந்நிலை ஆன்மாவிற்கு என்றும் கூடாததேயாம்.

(9) மாயாவாதிகளிற் சிலர் மயங்குமாறு கடலில் திரைதோன்றி அதிற்றோனே ஓடுங்குமாறு பிரமத்தினிடத்தே ஜகத்துத் தோன்றி அதிற்றோனே ஓடுங்குவதை விவேகித்து அறிவதே முத்தியெனின், திரையுங்கடலுமொருபொருளாதலால் முத்தியென்பது வெறும்வார்த்தை யாயினதே வொழியபெத்த தசைக்கும் முத்த தசைக்கும் வித்தியாசமேயில்லை யாதலாலும், திரை தன்னைக் கடலின் நீரென்று நினைத்தலாலும் நினையாவிட்டாலும் அந்நீரேயாதல்போல, பிரமத்தினின்றும் வேருகாத சீவன் தான் பிரமமென்று அறிந்தாலும் அறியாவிட்டாலும் யாவும் பிரமமேயாதல் அம்மத நூலின்படி சித்தமேயாதலாலும் நூலின்படி அறிகின்றவன்பிரமத்தினின்றும் வேறாய் ஒருவனுமில்லாதது பற்றிப் பெறுவானும் (பெறுவானிலாமையால்) தருவானும் (இவ்விரண்டுமில்லாமையால்) பேறுமில்லாத முடிவு எங்ஙனே முத்தியாகும்.

அன்று; ஆகாயத்தை, மேகம் மறைக்குங்கால் காற்று வந்து மேகத்தை நீக்குமாறு இந்த ஜீவ ஆன்மாவிடத்தில் ஒரு விவேக ஞானந்தோன்றி அந்த மயாவவத்தையை நீக்குவதே முத்தியெனின், அவ்விவேகஞானம் முன்புள்ளதோ இடையில் வந்ததோ வெனப் பரியாலோசிக்கில், இடையில் வருவது பொருந்தாது இல்லது வாராதாகையால். ஆதலால் விவேகஞான முன்பேயுள்ளதாகவேண்டும். உள்ளதாகில் இவனுக்கு மயக்கம் வரவழக்கில்லை மயக்கமில்லாததே விவேகமாகையால். அன்றி ஆகாயம் மேகம் காற்று ஆகியமூன்று பதார்த்தங்களுக்குந் திருட்டாந்தங்கள் அவர்

நூலிலே பெருதது பற்றி எடுத்த உபமானமும் அன்றோ ருக்கு இயையாதது. ஆகாயத்தைப்போன்ற ஆன்மாக்களை மேகத்தைப்போலும் பாசம்வந்து மறைக்கக், காற்றைப் போன்ற திருவருள் வந்து அப்பாசத்தை யோட்டி இறைவனடி சேர்க்கு மெழினலம் சைவசித்தாந்த முடிவுக்கே உபகாரமாயினதற்கு.

(10) பேதவாதி பேசுமாறு ஆணவமலங் கெடுவதே முத்தியெனின், ஆணவமனாதியாகி அழியாதாகலின், அதுவும் பொருந்தாது.

(11) வேறொருசாரார் விளம்புமாறு இந்தச்சரீரமழியாது நித்தியமாயிருத்தலே முத்தியெனின், இந்தச்சரீரமழியாது நித்தியமாயிருத்தல் அசம்பாவிதம். ஆதிதானாகில் அதற்கு அந்தமுண்டாமென்பது தருக்க நூற்றுணிபாதலால்.

(12) பாற்கரியன் பகருமாறு பரப்பிரமந்தானே ஜகமாயும் ஜீவனாயும் நின்று ஜீவன் கன்மத்தை யனுட்டித்து ஞானமுண்டானவாறே பிரமத்தோடுங்கூடி ஆன்மா அழிந்து போவதே முத்தியெனின், சித்தினின்றும் ஜடந்தோன்றாதவாறு ஞானமயமாகிய பிரமத்தினின்றும் அஞ்ஞானமயமாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றுது. அன்றி ஆன்மகெட்டுப்போமென்கையால் பெறுவானிலாது முத்தியாமாறு யாங்ஙனமென மறுத்தீடுக.

(13) மற்றொருசாரார் மதிக்குமாறு பசுபரணம்கெட்டுச் சிவபரணம் பெறுவதே முத்தியெனின், பசுபரணம் மாயாகருவிகளாகிய ஜடமானபடியினாலே அவை காலத்திரயத்தும் சிவபரணமாகா தாதலால் இதுவும் முத்தியன்றும்.

541. இப்படி யாவும் கழிந்தால் தேறத்தக்க சித்தாந்த முத்தியை ஈண்டுக் கொஞ்சம் உணர்த்தல் வேண்டும்.

மேலே டாம் விஸ்தாரமாய்க் கூறியது போதும் ஆயி
னும் கொஞ்சமுரைக்கின்றோம். சிவதீக்ஷயினால் மும்மலங்க
ளின் வலியை நீக்கிச் சிருட்டிகாலத்து மீட்டுங் கீழேதிரும்பு
மல் அருளோடுங்கூடிச் சிவனைப்போல் சர்வஞ்ஞாதி எண்
குணங்களுங்கூடி “எண்குணத்துளோமே” என்றபடி
பரமானந்தக் கடலிற் படிவதேயாம்.

542. இதனை உபமானங்களால் விளக்குக.

சகலலோகைக நாயகனாகிய சிவபெருமான் அக்கினி
யானது தன்னைச்சேர்ந்த அயப்பிண்டத்தை எப்படித் தன்
சொருபமாக்கினதோ அவ்வாறே இந்த ஆன்மாக்களின்
ஆணவாதி அசுத்தங்களைப் போக்கி அறிவை விளக்கித்
தன் சொருபமாக்கித் தன்னைப்போல சர்வஞ்ஞாதி குணங்
களையும் இச்சா ஞானக் கிரியைகளையும் இவ்வான்மாவி
னிடத்தில் பதித்துப் பண்ணையும் அதனின் வேறுயெண்
ணப்படு மிசையும் போலும்”, “செங்கதிரின் முன்மதியம்
தேசடங்கி நின்றிடல் போலும்”, “அப்பினிடை உப்பா
யணைவது போலும்”, “நீரார் நிழல்போலும்”, “பட்டப்
பகல் விளக்குப்போலும்”, “உச்சிக்கதிர் படிகம் போலும்”,
“ஒன்றிரண்டு முள்ளது வாய் ஒன்றிரண்டும் இல்லது
வாய்”, “உடல் உயிர் போலும்”, “கண்ணிரவி போலும்”
“பாசமகலாமல் பதியிற் கலவாமல்” என்றபடிக் “காண்
பாலும் காட்டுவதும் காட்சியும் போன விடத்தில்” “ஆட்
லையே காட்டி எமது ஆடலை யொழித்துத் தாடலைமேற்
குடி”ப், “பாலும் நீருங் கலத்தல்போற் கலந்து” ஆண
வாத்து விதம்போலச் (சிவம்) உயிரோடு அத்துவிதமாய்
நிற்கும் பெற்றியுணர்க.

543. பண்ணிசை யென்பதை விளக்குக.

பாடும்போது இன்னபண்ணென்றும் இன்ன இசை
யென்றும் தெரிந்தாலும் இரண்டையும் வேறு பிரித்துப்

பார்ப்பது ஏலாததுபோலச் சிவனிடத்து ஆன்மா கூடின சம்பந்தம் இரண்டும் பிரிக்கமுடியாது அத்துவிதப்பட்டிருத்தல் காண்க. இங்கே பண்ணிசை பாடுவானாக முதல் மூன்றுள்ளவாறு பதி பசு பாசம் மூன்று முதலும் எவ்விடத்தும் எப்போதும் உளவென அறிக.

544. செங்கதிர்முன் மதியம் என்ற தனை விளக்குக.

நிலவின் செயலான பிரகாசம் ஆதித்தனுடைய பிரகாசத்தி லடங்கி நின்றவாறு ஆன்மா செயலற்று ஆண்டவனடிகளிலானந்தத் தழுந்துதல் காண்க.

545. அப்பினிடை உப்பு என்பதனை விளக்குக.

ஒரு படி அப்பும் ஒரு படி உப்பும் கூட்டினகாலத்து இரண்டு படி யாகாது ஒருபடியே யாயினவாறு, ஆன்மாவும் அரனுங் கூடிய காலத்து இரண்டற்று நின்றலுக்கு ஒப்பாம். அன்றி உப்பு தன் சொருபமாறி நீரின் சொருப மடைந்தவாறு ஆன்மா சிவமாயினவாறு காண்க. அப்பு தன்னுள் உப்பை யடக்கிக் கொண்டிருத்தல்போல சிவம் ஆன்மாவை முத்தியி லடக்கிநிற்பது அறிக. அன்றி இவ் வப்பு கலப்பினால் ஒன்றாகியும் பொருண்மையால் இரண்டாகியும் நின்றவாறு சிவமும் சீவனும் கூடி ஒன்றாகியும் இரண்டாகியும் நின்றவாறும், அப்புதானோ உப்புதானோ என வினவினர்க்கு ஒன்று என்று சொல்லுவது இயலாமைபற்றி ஒன்றாகாமலும், இரண்டோ என்று ஸ்தூலமாய்க் கேட்டாருக்கு அப்புமயம் ஒன்றாயிருத்தல்பற்றி இரண்டாகாமலும் நின்றவாறும் அறிக.

546. நீரார் நிழல் யாது ?

நீருக்கு நிழலுண்டென்பது தருக்கநூற்றுணிபு. நிழலின்மேல் வெளியில்லையாம். வெளியின்றேல் நீரிலுயிர்கள்

வாழா ஆதலால் நீரினின்றும் அந்நிழல் வேராய் நில்லாது
நீரோடு விரவிப் புலப்படாதவாறு ஆன்மா முத்தியில்
சிவத்துளொடுங்குவதாம்.

547. பட்டப்பகல் விளக்கு யாது ?

பகலில் விளக்கின் பிரகாசம் மழுங்கினவாறு ஆன்மா
போதம் சிவனைக்கண்ட அளவில் அதனுடங்கும் என்ப
தாம்.

548. உச்சிக்கதிர்ப்படிகம் எவ்வாறு ?

படிகமென்பது பளிங்கு அது சம்பந்தப்பட்ட பொரு
ளின் நிறத்தைக்காட்டுவதுபற்றிச் சார்ந்ததன் வண்ண
மாகிய ஆன்மாவுக்கொப்ப, சூரியனுச்சி வேளையிற் படிகத்
திற் பட்டக்கால் அதன் தண்ணெனுந் தன்மை நீங்கி அச்
சூரியனுடைய கிரணக்கினியைக் கக்கிச் சம்பந்திருந்த
பஞ்சைத் தீய்த்தவாறு ஆன்மா உச்சிபோன்ற இருவினை
யொப்பாம் பரிபக்குவகால நடுநிலைமை வந்து சிவசம்பந்த
மாகுங்கால் தற்போதம் நீங்கி, யாவுந் திருவருட் செயல்வழி
நிற்றலால் கிரணமாகிய அருள் வயப்பட்டு, சிவமாகிய
ஜோதி தன்பாலதிட்டிக்கப்பட்டு, தன்னுடன் கலந்திருந்த
ஆணவ கன்ம மாயா திரிமலங்களையும் தீய்த்துச் சாம்பராக்கி
யெவ்வாறு உலர்த்திவைத்த வஸ்திரமானது, தீப்பட்டுச்
சாம்பலாகிய வஸ்திரரூபம் மாருதிருப்பினும் தரித்தற்
கேலாதோ அவ்வாறே வலி நீங்கிய திரிமலங்கள் ஆன்மா
வைத் தொடராதொழியும். அன்றிப் பஞ்சைத் தீய்த்தது
படிகத்து அத்துவிகப்பட்ட பானுவேயென்று கூறுமாறு
திரிமலங்களையுங் கொளுத்தியது முத்தான்மாவினிடம்
அத்துவிதப்பட்டு நின்ற அருளென்பதனை விளக்கி முத்திக்
கலப்பின் தன்மை கூறியது அறிக.

549. ஒன்றிரண்டு முள்ளதுவாய் ஒன்றிரண்டு
மில்லதுவாய் என்பதனை விளக்குக.

ஜீவ ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் கூடியவழிபொருண்மையால் பேதமாதலால் இரண்டுள்ளதுவாய் எனவும் கலப்பினால் அபேதமாதலால் ஒன்றுள்ளதுவாய் எனவும் கூறினார். அன்றி பாடுவாரினருவனைக் கேட்டிருக்குங்கால் ஓசையொன்றதல் போலவும் பால்சேர்ந்த நீர் பாலாதல் போலவும் தீசேர்ந்த இரும்பு தீயாதல் போலவும் சிவமொன்றே தோன்றுமாதலால் ஒன்றுள்ளதுவாய் எனவும் ஓசையினின்றும் வேறுபிரிக்கலாகாதென இராகத்தை நோக்குழிப் பண்ணிசையென இரண்டு தோன்றுவதால் ஆன்மாவும் அரணும் என இரண்டுள்ளதுவாய் எனவுங் கூறினதமையும். பண்தானோ இசைதானோ நாம்கேட்பதென வினவினோருக்குப் பண்மட்டுமல்ல இசை மட்டுமல்லவெனக் கூறினவாறும் பஞ்சைக்கொளுத்தியது படிகமோ சூரியகிரணமோ என வினவினோருக்குக் கேவலம் படிகமும் கேவலம் கிரணமும் தனித்தனிகொளுத்தாதவாறும் ஒன்றுபட்டிருப்பது சிவமோ சிவனோ என வினவினோருக்குச் சிவனாவது சிவனாவது தனித்துநில்லாததுபற்றி ஒன்றில்லதுமாய் எனவும் இரண்டு பொருள் ஒன்றாய்க் கலவாத பகடித்தில் இன்பம் ஜனியாதது பற்றியும் இரண்டுந் தனித்து நில்லாதது பற்றியும் இரண்டில்லதுவாய் எனவும் கூறினதறிக.

550. உடல் உயிர் எவ்வாறு ?

உடலும் உயிரு மொன்றுபட்டவாறு, தேகத்திலொன்று பட்ட உயிர் அத்தேகத்தில் எவ்விடத்தினும் செய்த இதாகிதங்களைத் தனக்குச் செய்ததாகவே அகூணாமே அறியும்படியாக அத்துவிதப்பட்டிருத்தல்போல ஈசனும் ஆன்மாவங் கூடினவாறு காண்க. அன்றி உடல் எழுத்துடன் உயிர் சேர்ந்தகாலத்து $\frac{1}{2} + 1 = 1\frac{1}{2}$ மாத்திரையாகாது ஒரு மாத்திரையாயே நின்றிடல்போல், சிவனும் சிவனுமொன்றையாய் நிற்பது காண்க. உயிரைப்போலச் சிவத்தினது உயர்வும் உடலைப்போல ஆன்மாவினுடையதாழ்வும் அறிக.

551. கண்ணிரவியை விளக்குக.

இரவியின் ஒளி, கண்ணிலா நெருவனுக்குக் காட்சி கொடுத்தலிலாமையினால் கண்ணினுக்குக் கிஞ்சித்தொளி இருக்கின்றது. இரவியின் ஒளியின்றேல் கண்ணின் ஒளி விளங்காமையால் கதிரொளியும் சேர்ந்தே காட்சிபெறுமாறு போலும் இரவியினொளியைக் கண்காணுங்கால் தன்னையும் அவ்விரவியின் ஒளி வண்ணமாய்க் கண்டவாறுபோலுத் தம்முள் தனித்து இயக்கமிலாத உயிர்களும் சிவத்தோடு இயைந்து நின்று தம்மையும் பிறவுயிர்களையும் உணர்தலறிந்திடுக. அன்றியும் கண்ணொளியுங் கதிரொளியுங் கூடி அத்துவிதப்பட்ட விதமுங் காண்க.

552. பாசமகலாமற் பதியிற் கலவாமல் என் பதை விளக்குக.

தக்தபட நியாயமெனவுள்ள பாச மறவே சூனியமாகா தது பற்றிப் பாசமகலாமலெனவும் “ உயிர்தானுஞ் சிவானு பவ மொன்றினுக்கே யுரித்து ” என்றபடிப் பதியின் செயலாகிய பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்ய இயலாததுபற்றிப் பதியிற் கலவாமலெனவுங் கூறினது காண்க.

553. காண்பானுங் காட்டுவதும் காட்சியும் போய் என்றது என்னை ?

காண்போனாகிய பசுவும் காட்டுவதாகிய பரையும்காட்சியாகிய பதியுமான ஞாதுருஞானஞேயம் ஆகிய திரிபுடி தனித்தனி நில்லாது ஒன்றேயாகி பதிப்பிரகாசத்தினுள்ளே யனைய இரண்டு மொடுங்கி ஒன்றாய் நின்றலாகிய நிலையைக் கூறியதென்க.

554. ஆடலையே காட்டி யெமது ஆடல் ஒழித்து ஆண்டான் பொற்றாடலை மேற்குடி யென்றது என்னை ?

அவன் பஞ்சகிருத்திய நிருத்தத்தைக் காட்டி ஆன்மா நான் என்பதொரு முதலுண்டென்பதை ஒழிந்ததுபற்றிக் செயலொன்றுமின்றி யிருக்கச்செய்து தன்னுடைய திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுவன் என்பதறிக. அன்றியும் தாள் தலைமேற்குடி என்ற வசனத்தினால் அத்துவித முத்தியின்னதென்று உணரச்செய்தனர் தாயுமானவர். தாள் தலை என்னும் சொல்லிரண்டேயாயினும் புணர்ந்தவழி ஒன்றாதல் போல் முத்தியிலே நீ ஒன்றென்று கொள்வாயெனவும் தாளுந் தலையும் என்னும் சொற்களால் பரனதுயர்வும் பசுவினது தாழ்வும் சூசிப்பித்ததும் அறிக.

555. பாலொடு நீர்போலென்றது என்னை ?

பாலும் நீரும் சம்பந்தப்பட்ட வழி நீர் தோன்றாதுநின்ற தன்மைபோல் உயிர் அரனுடன், கூடியவழி, சிவத்தினின்றும் தனித்து நில்லாதென உணர்க. அன்றியும் பால் என்னுஞ் சொல் நீர் என்னுஞ் சொல்லுடன் சேர்ந்தவழி, பானீர் என்று ஒரு சொல்லாய் நின்றவாறு சிவனும் சிவனுங்கூடி நிற்பதுணர்க. சிவத்தின் துயர்வைப் பாலாலும் உயிரினது தாழ்வை நீராலும் உவமித்தனர். பாலிற்சேர்ந்த நீரானது பானினது வெண்மை நிறம்பெறுமாறுபோல முத்தியடைந்த ஆன்மாக்கள் சிவத்தினதநுபவம் பெறுவரென்க. பதியும் பசுவும் சித்தாகிய ஓரினமாதலை பால் நீர் என்னும் அப்பிணத்தாற் காட்டியதுணர்க ஞாதுருஞ்ஞையமாகிய பரனிடத்தழுந்தி யொன்றுபட்டநிலை காட்டினவாறுங் காண்க. சாதாரண வாசகத்தினும் அவர்கள் பால் நீர்போல் கலந்திருக்கின்றார்கள் என்பது சையோகத்தைக் காட்டினவாறு பதியும் பசுவும் கலந்த பான்மையைக் காண்க. பாலின் வெண்மை சிவத்துக்குவமையாம். நீர் எந்நிறத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதோ அந்நிறம் அதுவாதல்போலப் பசுவானது பதியோடு சேர்ந்த காலையிற் பதியாகவும் பாசத்தோடு சேர்ந்த காலையிற் பாசமாகவும் நிற்கும் சார்ந்ததன் வண்ணமான தன்மை பசுவினுக்குரித்தெனவறிக. நீரினால் யாதொரு

பிரயோசனமுமடையாத பால் தன்னியற்கைக் குணமாகிய வெண்மையை நீருக்குத் தந்தவாறு பசுவினால் கிஞ்சித்தேனும் பிரயோசனமடையாத பதி தன் அனுபவத்தைப் பசுவுக்குக் கொடுத்தல் காண்க. அன்றியும் பால் நீரென்பது முலைத்தடுத்துக் கரந்த பாலினுள்ளே அந்தர்க்கதமாயிருக்கும் நீரைப்போலச் சிவம் விசுவாந்தரியாமியாயிருக்குமென்பதையும் போதிக்கின்றது, பாலினுள் அந்தர்க்கதமாய் நிற்கும் நீர் நெய்யென வுணர்க. “பாலிற்படு நெய்யன்” என்றருளினர் பரமாசாரியர். பாலினுள் நெய் அத்துவிதப் பட்டதுபோலச் சிவன் பிரபஞ்சத்தினுள்ளே பிரகாசிப்பன் என்னும் அத்துவிதக் கலப்பையும் காண்க. இவ்வத்துவித முத்தியைக் கொடுப்போன் தானென்பது போதரவே பால் வண்ணமாகிய பிறையையும் நீர் வடிவமாகிய கங்கையையும் சிவபெருமான் சிரமேற்றாங்கினரென அறிக.

556. ஆணவத்தோடு அத்துவிதம் என்றது யார் ?

ஆணவமென்பது அறிவை மறைக்கும் பேரிருள். இவ்விருளோடு அநாத்யே பிரிபடாது ஆன்மாநிற்குநிலை அத்துவிதமாம். இது ஆணவாத்துவிதம்.

557. இனி ஆணவம் நீங்கிய அத்துவிதம் யாது ?

அத்துவிதம் என்னுஞ் சொல் இரண்டு பொருள்களின் கலப்பைத் தெரிவிப்பதாம். ஆன்மாவுக்குப் பெத்ததசை, முத்திதசையென இரண்டனுபவங்கள் கேட்கப்படுகையால், பெத்தத்தில் ஆணவத்தோடு கலப்பும், முத்தியில் சிவத்தோடு கலப்புமாம். இவ்வியைபு நோக்கி “ஆணவத்தோடு அத்துவிதம்”, “சிவத்தோடு அத்துவிதம்” என்றதேயன்றி வேறில்லை.

இவ்வாறன்றி அத்துவிதம் என்பதற்கு ஒன்று என்று சிலர் பொருளுரைப்பர். அது கூடாது. எங்ஙனமெனின்,

அத்துவிதம் என்னுஞ் சொல்லின் முதலினின்ற அகரம் இல்லை அல்ல மறுதலை என்னும் மூன்று பொருளைத் தரும். இவற்றுள் மறுதலைப்பொருணிநக இல்லை என்னும் பொருளை மாயாவாதியரும், அல்லவென்னும் பொருளைச் சித்தாந்த சைவருங்கொண்டு விவகரிப்பர். அல்லவென்னும் பொருளே மேலே யாம் விளக்கிக்காட்டிய “இரண்டு பொருள்களின் கலப்பு” என்பதனுண்மையைத் தெரிவிக்கும். இல்லையென்னும் பொருளைத் துணிந்து “இரண்டில்லை ஒன்று” என்று சாதிப்போமாயின், அனேகம் என்னுஞ் சொல்லுக்கு “ஒன்றில்லை குணியம்” என்று பொருள் கூறுவது ஆவசியகமாம். அங்ஙனமின்றி ஒன்றுக்கு மேலிட்டது என்று பொருளுண்டாமாறு “அநேகம் என்பதற்குப் பலவென்று யாவரும் பொருள் கூறலால்” இதை யொட்டி அத்துவிதம் என்பதற்கு இரண்டுக்கு மேலிட்டது என்று பொருள் விரித்தலே அமைவுடைத்தாம். யாங்கூறிய அல்லவென்னும் பொருளை யநுசரித்த மேலோர் “ஒன்று காமலிரண்டாகாமல் ஒன்றுமிரண்டுமின்றாகாமல்” என்று சிவசீவர்கள் தன்மையை விளக்கினர். இவ்வாறு கோடலின்றிப் பூர்வபட்ச மதத்தை தழுவின “ஏகமே வாத்விதீயம் ப்ரஹ்மா” என்பதன் பொருளுஞ் சிதைந்துபோம். ஏகம் ஒன்றுகியும், அத்விதீயம் ஒன்றுகியும் என்று பொருள் விரிப்பது சங்கதமோ? ஏகம் ஒன்றுகியும், அத்விதீயம் உயிர்களோடு கலப்பாகியும் என்று பொருள் கோடல் சங்கதமாம்,

“ஒன்றென மறைக ளெல்லா முணர்த்திட வுயிர்க்ஞொன்றி நின்றன னென்று பன்மை நிகழ்த்துவ தென்னை யென்னி னன்றவை பதிதா னொன்றென்றறையுமக் கரங்க டோறுஞ் சென்றிடு மகரம் போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்தே”

என்று சைவத்திருவாளர் சாற்றியருளியதனானும் எமது பட்சம் வேருன்றிப் பொலிவெய்திய துணர்க.

558. மேலே கூறிய அத்துவித நிலைமை ஆன்மாவுக்கு முத்தியின் மாத்திரமா? பெத்தத்தினு முண்டா?

இரண்டவசரங்களினு முண்டென அறிக.

559. பெத்தத்திலே ஆணவத்தோடு கலப்பென்று கேட்கப்படுவதற்கு மாறாக ஈண்டுச் சிவத்தோடு கலப்பு என்றது யாங்ஙனம்?

பெத்தத்திலே ஆணவத்தோடு சிவமுங் கலந்திருக்கும். இருந்தாலும் ஆணவம் பிரகாசிப்பது போலச் சிவம்பிரகாசியாது. முத்தியிலே சிவத்தோடு ஆணவமுங்கலந்திருக்கும். இருந்தாலும் சிவம் பிரகாசிப்பதுபோல ஆணவம் பிரகாசியாது. பெத்தத்திலே ஆன்மாவுக்கு ஆணவாநுபவமும், முத்தியிலே சிவானுபவமுமாம்.

560. “நீடுமொளியும் நிறையிருளுமோரிடத்திற் கூடலரிது” இங்ஙனமாகவும், ஆன்மாவினிடத்தில் சிவஜ்யோதியும் ஆணவ இருளும் ஏககாலத்தில் கூடியிருக்கும் விதம் எப்படி?

ஒரு பச்சைமரத்தில் பசுமையோடு அக்னியும் கலந்திருக்கின்றது. அக்நி யிருப்பதனால், பசுமையழிந்து மரம் எரிந்துபோகக் கண்டிலம். பருவம் வந்தபோது எரியவும் காண்கிறோம். ஆன்மாவுக்குப் பரிபாகம் வந்தபோது மலங்கெடுமாறறிக. மரத்தை அக்னி முன்னர்ப் பருவப்படுத்திப் பின்னரெரிக்கும். உயிரைச் சிவம்முன்னர்ப் பரிபாகப்படுத்திப் பின்னர் மலத்தை மோசிக்கும்.

561. பெத்தாத்மாவுக்கும்முத்தாத்மாவுக்கும் பேதங்காண்ப தெப்படி?

பெத்தத்தில் ஆன்மாவினிடத்தில் சிவம் தோன்றுது விளங்கும். முத்தியில் சிவனிடத்தில் ஆன்மா தோன்றுது விளங்கும். இதனையே ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள்,

“ எனக்குணீ யென்று மியற்கையாய்ப் பின்னும்
உனக்குணு னென்ற வுறுதிக்கொள்வ தெந்நாளோ ”

என்று அருளிச்செய்தனர்.

562. இவ்வத்துவித இன்ப முத்தியை ஆன்மா அடையும் விதம் எப்படி ?

“ இருக்கினு நிற்கும் போது மிரவுகண்டுமில்லும்போதும்
பொருக்கென நடக்கும் போதும் பொருந்தியுண்
[டுய்க்கும் போதும்
முருக்கிதழ்க் கனிவா யாரை முயங்கிநெஞ் சழியும்போதுந்
திருக்களா வுடைய நம்பா சிந்தையுன் பால தாமே ”

என்னுஞ் சிவாநுபூதி கைகூடப் பெறுவார்க்கே இவ்வின்ப முத்தி யுண்டாமென்றறிக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“ நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துநினை
என்னுஞ் சிவன்ரு ளினை ”

மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க

குருபாதம்

“ ஞானசம்பந்தம் ”

அரியகட்டுரைகளுடன் வெளிவரும் தருமையாதீனத் திங்கள் இதழ்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமையாதீனத்திலிருந்து வெளி வருவது. சமயப் பொருள் முதலியவை குறித்துத் தெளிவான கட்டுரைகள் அடங்கியது. சைவ சமயத்தின் உண்மைகளை உணர்வதற்குப் பெருந்துணையானது.

புதிய சந்தாதாரர்களாகச் சேர்பவர்கள் புதிய சந்தா என்பதோடு தங்கள் முகவரியையும் தெளிவாக மணியார்டர் கூப்பனில் எழுதுதல் வேண்டும். பழைய சந்தாதாரர்கள் புதிய ஆண்டுக் குப் பணம் அனுப்பும்போது பழைய சந்தா எண்ணைக் குறித்தல் வேண்டும். எவையேனும் விவரம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவோர் பதில் எழுதுவதற்குப் போதுமான தபால் தலைகள் அனுப்புதல் வேண்டும்.

“ ஞானசம்பந்தம் ” மாத இதழைப்பெற ஆயுள் சந்தாதாரர்களாகச் சேரவும், தவணை முறையில் ஐம்பதாய், இருபத்தைதாய், பத்தாய்த் திங்கள்தோறும் ஆயுள் சந்தாவைச் செலுத்தவு அன்பர்களுக்கு அரிய வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. சந்தா தொகையைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கே அனுப்பிவைக்கவும்.

ஞானசம்பந்தம் ஆயுள் சந்தா... ரூ. 100-00.

,, உள்நாடு ... ரூ. 4-00.

,, வெளிநாடு ... ரூ. 6-00.

செயலாளர்,

ஞானசம்பந்தம் அலுவலகம்
தருமபுரம், மாயூரம் P. O.
தஞ்சை மாவட்டம்.